

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/39 • 9 Ekim 2009 • 1 TL

Emperyalist haydutlara militan yanıt!

“IMF defol bu dünyaya bizim!”

İÇİNDEKİLER

Emperyalist haydutlara karşı militan çıkış ve anlamı	3
Emperyalist haydutlara duyulan öfkeyi hiçbir şey dindiremeyecektir!	4
Sefaleti yaratanlar, sefaleti anlattı	5
İMF ve Dünya Bankası Zirvesi'ne militan yanıt!	6-7
Ülke çapında İMF-DB protestoları	8
Erdoğan'ın yalana dayalı sahte açılımları	9
İstanbul'da İMF-DB karşıtı eylem ve etkinliklerden	10-11
Sınıf devrimcilerinin İMF-DB karşıtı faaliyet ve eylemlerinden	12
Antiemperyalist gençler alanlardaydı	13
"Açılım" gölgesinde DTP kongresi	14
Dokunulmazlık DTP vekillerine işlemiyor	15
"Demokrasinin sınırlarını genişletme" programı	16-18
Metal İşçileri Kurultayı'na çok yönlü bir hazırlıkla yürüyoruz!	19
Entes direniş güncesi	20
Sınıf hareketinden	21-22
Cesur Ambalaj işçisi üretimi durdurdu!	23
Çin yönetimi, devrimin 60. yıldönümünde güç gösterisi yaptı	24
Yunanistan'da erken genel seçimler	25
"Savaş suçlusu" İsrail'i koruyan ABD'ye Mahmud Abbas yönetiminden destek!	26
Afganistan bataklığına 1700 Türk askeri gönderiliyor!	27
Dünya işçi ve emekçi hareketinden	28
Güney tezkeresi	29
Devlet katillerini koruyor!	29
Mücadele postası	31

Kızıl Bayrak'tan

İMF-Dünya Bankası toplantıları dolayısıyla bir süredir sürdürülen çalışmalar, zirve günü gerçekleştirilen militan kitle gösterileriyle taçlandırıldı. Bu süreç, emperyalist haydutların toplanmasını engellemek hedefiyle örgütlenmişti. İki gün boyunca eylemler yoluyla açığa çıkan sosyal öfke toplantılara damgasını vurdu.

İşçi sınıfı ve emekçilere karşı yeni saldırı planları hazırlamak için toplanan emperyalist haydutlar ve işbirlikçileri, bundan dolayı bol bol sosyal duyarlılık mesajları verip timsah gözyaşları dökmek zorunda kaldılar. Bu kadarı dahi yürütülen mücadelenin başarısına bir göstergedir.

Kuşkusuz ortaya çıkan bu sonuç, esas olarak sürece yön veren "engelleme" perspektifinin ürünüdür. Haydutların buluşması engellenememiştir, zira sınıf hareketinin mevcut durumu bunu başaracak gücü ortaya çıkarmaktan uzaktır. Ancak bu perspektif, mevcut imkan ve güçleri azami biçimde değerlendirmenin de yolunu açmıştır. Polis ablukasına karşın Kongre Vadisi'ne yürüme kararlılığı biçiminde ortaya konulan irade ile düzenin protesto gösterileri için belirlediği sınırlar aşılmıştır. Önemli politik ve moral kazanımlar elde edilmiştir.

Bu iradi militan çıkışın anlamını görmeli, ancak sınırlarını da unutmamalıyız. Zira, emperyalist haydutlara ve işbirlikçilerine karşı verilen bu mücadelenin işçi ve emekçi tabanı zayıftır. Bu tabanın genişletilmesi ve giderek işçi sınıfı ve emekçilerin geniş gövdesinin mücadele sahasına taşınması görevi bir an olsun unutulmamalıdır. Hele hele, militan gösterilerin havası buna dayanak yapılmamalıdır. Zira böyle yapmak geçmişte sayısız defalar olduğu gibi, eldeki imkanların da kaybedilmesiyle sonuçlanacaktır.

Yapılması gereken eldeki imkan ve kazanımları, işçi sınıfı ve emekçilerle devrimci tarzda buluşmanın maddi ve moral dayanakları haline getirebilmektir. Bu, yoğun ve sistematik bir kitle çalışması anlamına gelir. İşte bugün İMF-DB zirvesinin hemen ardından yapılması gereken böyle bir çalışmayı örgütleyecek bir politik inisiyatifi göstermektir.

Bu bakımdan halihazırda böylesi bir çalışmayı örgütlemeyi kolaylaştıracak ve vesile olacak bir dizi

önemli politik gündem ve duyarlılık alanı vardır. Bunların başında ise 18 Ekim'de yapılacak sağlık ve sosyal güvenlik konulu miting gelmektedir. Özellikle sosyal güvenlik ve sağlık alanlarında sorunların arttığı ve emekçilerin hoşnutsuzluğunun biriktiği bir dönemde, bu gündem üzerine yapılacak sınıf ve kitle çalışması oldukça işlevsel olacaktır. Bu nedenle sadece mitingin yapılacağı İstanbul'da değil, diğer illerde de bu konu üzerine yoğunlaştırılmış etkin bir faaliyet bizleri bekliyor.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

**Parti
değerlendirmeleri-3**

**Parti
değerlendirmeleri-4**

Kitapçılarda...

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/39 ● 9 Ekim 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten Özdoğan

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul

Tel: 0 (212) 621 74 52 - Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Emperyalist haydutlara karşı militan çıkış ve anlamı

Emperyalist haydut İMF ve DB'nin yıllık toplantıları 1-7 Ekim tarihleri arasında İstanbul'da yapıldı. Yerin yedi kat altında özel olarak inşa edilen toplantı salonunda ve büyük bir polis ordusu korumasında toplanan emperyalist haydutlar, sık sık "yeni bir dünya düzeni"nin kurulmasından bahsettiler ve sosyal duyarlılık mesajları verdiler.

Ancak yine de emekçilerin militan öfkeden kurtulamadılar. Zaten verdikleri sosyal mesajların nedeni de esas olarak bu öfkedir. Dünyanın her köşesinde işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı işlenmiş sayısız suçla karanlık bir şecereye sahip olan bu örgütler, hak ettikleri biçimde karşılandılar. Yeni bir dünya düzeni kurmak iddiasıyla toplanan zirve, protesto gösterilerinin gölgesinde kaldı. Protesto gösterileri, haydutların toplandığı yerin yedi kat altında hissedilirken zirvenin resmi açılış toplantısının gündemini de belirlemiş oldu. Ülke gündeminin ilk sırasına da, yine bu militan kitle gösterileri ve sokaklara taşan öfke oturdu. Bu da aslında tüm zayıflıklarına ve yetersizliklerine rağmen, ülkenin devrimci ve ilerici güçlerinin payına gurur verici bir durumdur. Dünyanın emekçi halklarına karşı, önemli bir onur sınavından asgari bir başarıyla çıkmıştır.

Bu suç örgütlerini ağırlayan ülkeyi yönetenler ise doğal olarak emperyalist-kapitalist düzenin bekası uğruna çalışan emperyalist efendilere saygıda kusur etmediler. Ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, onlar payına utanç verici bir durum söz konusudur. Fakat içerisine düştükleri bu utanç verici durumdan protesto gösterilerini gözden düşürmek yoluyla kurtulmaya çalışıyorlar. Emperyalist-kapitalist sömürü ve yağmanın sembolü olan bankalara yönelen öfkeyi, "vandalizm" suçlamasına dayanak yaparak lekelemek istiyorlar. Bu konuda epeyce deneyimli olan ve bunu iş edinmiş kurumlarıyla yazar-çizer takımı da seferber olmuş durumda. Bu tür bir seferberlikle sokakların verdiği güçlü politik mesaj karartılmaya çalışılıyor.

Ancak ne kadar uğraşsalar da hedeflerine ulaşamadılar. Hem dünya emekçilerine yönelik kapsamlı saldırılarda kullanıla kullanıla, hem de kapitalizmin sembolleri ve aynı zamanda kaleleri olarak bilindikleri için bu emperyalist kurumların herhangi bir itibarı ve inandırıcılığı kalmamıştır. Bu yüzden ki, ne kadar gerici bir propaganda seferberliği örgütlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, başarılı olamamışlardır.

Öte yandan kapitalizmin krizini bir parça aşmak için İMF ve DB'ye kritik ve stratejik bir rol biçilmeye çalışılması, emperyalist-kapitalist düzenin yaşadığı çıkmazı ortaya koymaktadır. Her bakımdan çürümüş ve çivisi çıkmış bu kurumların, "yenilenmek" ve "düze çıkmak" iddiasına dayanak edilmeye çalışılması umutsuz bir çabadır. Emperyalistlerin hala da bu paslanmış silahlarına bel bağlamış olması düzenlerinin yenilenme kapasitesinin kalmadığına bir göstergedir. Aynı zamanda işçi sınıfı ve emekçi halklar üzerinde güçlü bir ideolojik-politik hegemonya oluşturma olanaklarından yoksun olduğunu göstermektedir. Bu nedenle bu ülkenin işbirlikçi uşak takımı bile, yeraltında mekanlar kurup bir polis ordusuyla korumaya aldığı, dahası güven içerisinde toplansınlar diye emekçilerin kanını döktüğü İMF-DB

Emperyalistler ve uşakları, kapitalizmi savunma ve ideolojik olarak pazarlama gücü bulamadıkları için, kapitalizmden başka bir seçenek olmadığı söylemine sarılıyorlar. İMF-DB şefleri tarafından geleceğe dair çizilen felaket tabloları aynı zamanda bu amaca hizmet ediyor.

haydutlarını açıktan savunma ve sahiplenme rahatlığını gösterememektedir. Hükümeti sosyal ve ekonomik alanda İMF'nin yıkım politikalarını uygulamasına karşı İMF'yi eleştiren bir görüntü çizmeye çalışan Erdoğan gerçeği bunun bir başka ifadesidir. "Vandalizm" edebiyatı, bu durumdan çıkmanın bir olanağı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Ama ne yaparlarsa yapsınlar bu emperyalist kuruluşları emekçi halklara pazarlayabilecekleri elle tutulur ikna edici bir gerekçeleri yoktur.

Dahası, uğruna emekçi kanı dökülen İMF-DB haydutları da her ne kadar protestoların basıncı altında sosyal duyarlılıklara eğilmek durumunda kalmışlarsa da, büyük bir iki yüzlülükle dünya emekçileri için hazırladıkları felaket tablosunu itiraf etmişlerdir. Örneğin Dünya Bankası Başkanı "59 milyon işsiz kalacak, 90 milyon kişi aşırı yoksulluk içinde yaşayacak, 30 bin bebek ölecek" diyebilmiştir! Kanı donduracak bu sözlerin sahibi, aynı zamanda dünya üzerindeki açlığın, yoksulluğun ve sosyal felaketlerin de birinci dereceden sorumlusudur. Dünya Bankası'nın şefi dünya halklarının vicdanında ve bilincinde mahkum olmuştur.

Ancak, itiraf edilen bu gerçekler, emperyalistlerin işçi ve emekçilere yönelik yeni ve kapsamlı saldırılara hazırladıklarını gösteriyor. Sonuçta, işbirlikçi iktidarların sosyal ve mali politikalarını dikte eden bu kurumlar, kamu kaynaklarının nereye ve kimlere aktarılacağını da birinci dereceden belirliyorlar. Bunun için işçi ve emekçi halkların ağzına bir parmak bal sürmek yerine gerçeği dosdoğru ortaya koymaktan başka bir seçenek kalmıyor kendilerine.

Emperyalistler ve uşakları, kapitalizmi savunma ve ideolojik olarak pazarlama gücü bulamadıkları için, kapitalizmden başka bir seçenek olmadığı söylemine sarılıyorlar. İMF-DB şefleri tarafından geleceğe dair çizilen felaket tabloları aynı zamanda bu amaca hizmet ediyor. "Kapitalizm felaket üretti, küreselleşme de öyle. Ancak başka bir çıkış yolumuz yok. Bu felaketlerle yaşamayı öğreneceğiz, çok zor da olsa etkilerini hafifletmeye çalışacağız, küreselleşmenin yerine sorumlu küreselleşmeyi koyacağız, bunun için ise fedakarlıktan başka şansımız yok" vb. ifadeler, emekçilerin öfkelerini enselerinde hissedilen bu haydut takımının ağızlarında geveledikleri boş sözlerdir. "Tamam yaptık, yine yapacağız fakat kapitalizm dışında başka bir yaşam da mümkün değildir, bize

mecbursunuz" demeye getiriyorlar.

İMF gibi emperyalist bir kurumun başkanı "sosyalist" olduğunu iddia ederek bu düzenin değişmesi gerektiğine inandıklarını söylemekten geri durmuyor. Bu, İMF-DB gibi emperyalist kurumların sadece ekonomik ve sosyal alanda planlar oluşturup uygulamakla sınırlı görevleri olmadığını, yanısıra bu programların uygulanması için gerekli olan ideolojik bir manüplasyonu da üstlendiklerini gösteriyor. Elbette ki bu ifadeleriyle sosyalizmden duydukları korkuyu da ortaya koymuş oluyorlar. Sosyalizme açıktan saldırma gücü bulamayıp, bir yerinden sosyalizmle kendilerini barışık gösterme çabası içerisine girmeleri bu korkuya işaretidir. İlerici ve devrimci güçler ile komünistlerin merkezinde olduğu militan kitle gösterileri bu korkularını büyütüştür.

İşte bundan dolayı, İstanbul'da devrimci ve ilerici güçler tarafından sergilenen militan kitle gösterileri büyük bir anlam taşıyor. Zirveler düzenleyip işçilere ve emekçi halklara karşı saldırı hazırlığı yapan, bir de bunu açıkça ilan eden emperyalistler ve onların suç örgütleri karşısında mücadeleden yana önemli bir dinamikle karşılaşmışlardır. Kapitalizmden başka bir çıkış olmadığı yönünde yaymaya çalışılan ideolojik-politik saldırıya devrimci bir iradi duruşla yanıt verilmiştir. Devletin koyduğu "makul" sınırları aşan militan kitle gösterileri, devrimci bir çıkış yolunun olduğu yönünde güçlü bir haykırış olmuştur. Tayyip Erdoğan'ın, ilk anda sınırları aşmayacağı varsayımıyla arka çıktığı protestoların militan ve devrimci bir yönde gelişmesi üzerine saldırı pozisyonu alması bundandır. Zira düzen cephesi, kitle gösterilerini çizdiği sınırlar içerisinde tutmuş olmayı da başarı olarak görmektedir. Sonuçta yıkım politikalarının büyük bir öfke doğurduğunu onlar da biliyorlar, ancak onlar için önemli olan bu öfkenin düzenin kontrol sınırları içerisinde tutulmasıdır. İstanbul'da karşılaştıkları manzara ise bu sınırları aşma iradesinin var olduğunu göstermiştir.

Elbette bu devrimci militan çıkışın anlamını görmekle birlikte sınırlarını ve zayıflıklarını dağörmezden gelemeyiz. Bu açıdan en önemli sorun ise bu militan çıkışın devrimci ve ilerici güçlerle sınırlı kalması, kitlesel bir işçi ve emekçi tabanına dayanmamasıdır. Zaten düzen cephesi de esas olarak buraya yüklenmeyi tercih etmiştir. Eylemcilere saldıran sivil faşist güçlerin "vatandaş" etiketiyle sunulmasından, sendika pankartlarıyla katılanlarla devrimci güçlerin ayrıştırılması çabasına kadar birçok örnekte bu tutum ortaya konulmaktadır.

Bundan dolayı, devrimci ve ilerici güçler payına bu tablodan çıkarılması gereken en önemli sonuçların başında işçi sınıfı ve emekçilerin saflarında büyüyen, fakat kendisine bir mücadele kanalı bulamayan öfkeyi örgütleyip açığa çıkarabilmek ve buna uygun bir politik-pratik faaliyet örgütlemek gelmelidir. Emperyalist haydutlara karşı verilen politik değeri büyük militan mücadelenin moral ve siyasal kazanımlarını geleceğe taşımanın yegane yolu da budur. Emperyalist haydutların giderayak çizdikleri felaket tablosuyla insanlığa hazırladıkları yıkıcı saldırıları göğüslemek de ancak buradan alınan mesafe ölçüsünde mümkün olacaktır.

Emperyalist haydutlara duyulan öfkeyi hiçbir şey dindiremeyecektir!

İMF ve Dünya Bankası'nın 1-7 Ekim tarihleri arasında yaptığı toplantı vesilesiyle İstanbul'dan da haydutlar geçmiş oldu. Bu gibi toplantıların yapıldığı her yerde yaşananların benzerleri bu kez İstanbul sokaklarına taşındı. Milyarlarca insanın yaşadığı sömürden ve açlıktan birinci derecede sorumlu olanlar, kendilerine yerin yedi kat altını sığınak olarak seçseler de emekçilerin ve devrimcilerin öfkesinden kurtulamadılar. Bu toplantıların, dünyada İMF'ye en borçlu ülke olan Türkiye'de düzenleniyor olması ise açığa çıkan öfkenin bir başka nedenidir.

Uluslararası Para Fonu (IMF) Başkanı Dominique Strauss-Kahn'a Bilgi Üniversitesi'ndeki konuşması sırasında fırlatılan ayakkabı eyleminden sonra, bu haydutlara karşı yapılan eylemlere düzen cephesinden ideolojik ve politik saldırganlık kampanyası başlatılmıştı. "İMF'ye ümüğümüzü sıktırmayız" diyen Tayyip'ten liberal kalemlere kadar birçok kişi İMF protestolarını karalamaya çaba gösterdi. Devamında ise eylemler polis zoruyla ve kaba şiddetle engellenmek istendi. Sermaye sınıfı, medyası ve siyasetçileri aracılığıyla emperyalizme ve kapitalizme yönelen öfkenin meşruiyetini, banka camlarının kırıkları içinde yok etmek istedi. Burjuvalar, atılan taşların hedefinin haksız kazançları olduğunu çok iyi bildiğinden eylemleri gayri meşru göstermeye çalıştılar. Oysa gerçekte meşru olmayan kapitalizmin ta kendisidir.

Afrika'da Çocukların Durumu 2008 Raporu'nu açıklayan Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu'na (UNICEF) göre, dünyada her yıl yaklaşık 10 milyon çocuk beş yaşına gelmeden hayatını kaybetmekteyse... Dünyada, doğumundan bir gün sonra ölen bebek sayısı yılda 2 milyon, beş yaşını göremeden ölen çocuk sayısı ise 9 milyonsa...

Dünya genelinde açlık çekenlerin 300 milyonunu çocuklar oluşturmaktaysa... Dünyada her yıl 11 milyon insan, açlık ve yetersiz beslenme yüzünden ölmekteyse...

Dünyanın en zengin iki kişinin toplam serveti az gelişmiş ülkelerin servetinden çoksa... Dünyanın en varlıklı 200 kişinin serveti dünya nüfusunun % 41'inin toplam gelirinden daha fazlaysa... Afrika'da 20 milyon insan açlıktan ölmek üzereyse ve her gün 5 bin 500 çocuk ölüyorsa... (Oysa sadece sinek ağları, aşılama ve A vitamini desteğiyle bile birçok çocuğun kurtarılabilirdi uzmanlar tarafından dile getiriliyor.)

1. Dünya Savaşı'nda ölen her 100 kişiden 14'ü, 2. Dünya Savaşı'nda ölen her 100 kişiden 70'i, 1990'lardan sonraki savaşlarda ölen her 100 kişiden 90'ı sivilsel... 1 milyardan fazla çocuk, güvenli ve sağlıklı bir çocukluk için gerekli ortamdan yoksunsa... 1 milyon insanın hayatını kaybettiği, 3 milyon insanın yurdundan olduğu Irak'ta çocukların beşte biri yetim kalmışsa... Dünyada her yıl 500 binden fazla kadın hamilelik ve doğum sırasında ölmekteyse...

2008 yılı Dünya Açlık Raporu'na göre, yeryüzünde yaklaşık bir milyar kişi açlık çekiyorsa... Ve bu rakam sürekli yükseliyorsa... Kapitalizmin krizi 100 milyon insanı daha aç bırakmışsa... Hal böyleyken öfkelenmemek mümkün müdür?

Öte yandan bilinmektedir ki dünyada çocuk

ölümlerini azaltmanın maliyeti yılda 40 milyar dolardır. Bu miktar genel tahminlerden on kat daha azdır. Çocuk ölümlerinin azaltılması için dünya çapında bir kampanya başlatan "Save The Children" (Çocukları Kurtarm) örgütü tarafından yapılan bir araştırmaya göre, 40 milyar dolarlık bir tutar, doğduktan 24 saat sonra yaklaşık 400 bin bebeğin öldüğü Hindistan gibi ülkeler başta olmak üzere, en yoksul ülkelerdeki ölüm oranının azalmasını sağlamaya yetecektir.

Yine BM Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) 2015'e kadar dünyada açlık çeken kişi sayısını yarıya indirmek için 24 milyar dolara ihtiyaç olduğunu belirtmektedir. Bu parayı ABD'nin 2001'den beri Irak ve Afganistan işgali için yaptığı harcama tutarı olan 685,7 milyar dolar ile bir karşılaştırın. Bir de buna emperyalist AB ülkelerinin ekonomik kriz süresince bankaları kurtarmak için harcadığı 5,3 trilyon doları ekleyin. Ve şimdi yeniden düşünün, dünyada ve ülkemizde emperyalist-kapitalist sisteme, onun kurumlarına bu şiddetli öfkenin nedenini. Bankaların camlarının neden böyle kolay kırıldığına bir de bu pencereden bakın.

Forbes dergisinin şu araştırması kimde bir öfke yaratmaz ki. Dergiye göre en zengin 400 Amerikalı asalak, yat, jet, şato ve ada dışında bazı ülkeleri de satın alabilecek bir zenginliğe sahiptir. *Forbes*'in listesindeki 400 Amerikalı'nın sahip olduğu servetin toplamı 1,27 trilyon dolardır. Listenin birincisinin 50 milyar, sonuncusunun 950 milyon doları var. Bu gibi hesaplamalar sadece Amerikalı asalaklar üzerine yapılmıyor. Türkiye'de de en zengin 500 asalağın sırtımızdan elde ettiği servetin miktarı belli zamanlarda sürekli açıklanmaktadır.

Örneğin geçen yıl diğer ülkelerin ardından Türkiye'de de düzenlenen Milyonerler Fuarı'nı bizler unutmadık. Bu fuarda Jacop and Co markasının Quentim model saati 400-500 bin dolardan alıcı buldu. Kriz ortamında bazı lüks kedi-köpek tasmaları 1,8 milyon dolardan satılmaktadır. Pırlanta taşlarla süslü kravatlar 220 bin dolarlık fiyatlarla alıcı bulmaktadır.

100 bin dolarla 1 milyon dolar arasındaki lüks konutlarında tanrının huzuruna gönül rahatlığıyla çıkanlarla ilgili röportajları da unutmuş değiliz. *Aktüel* dergisinin, "İslami burjuva" diye tanımladığı kesimin evlerini tasarlayan bir mimarla geçen yıl yaptığı röportajda, mimar şunları söylüyordu; "400-500 metrekarelik evlerden bahsediyoruz, namaza durulacak odalarının en ufağı 50 metrekare. Müşterilerimizden gelen en ilginç isteklerin başında, yatak odasına koyduğumuz üç metrelik palmiyeler, sedir yerine tavandan sarkan salıncıklar, sinema odalarında kullandığımız ve Suudi Arabistan'dan getirttiğimiz klimaya bağlanan otomatik gül suyu kokusu pompalayan havalandırma sistemi geliyor. Boğaz'da yaptığım evlerde genellikle odalardaki ve salondaki tüm ekranlara, çatıya koyduğumuz 360 derece dönebilen kameraları bağlıyoruz. Bu sayede evin herhangi bir odasından Boğazı canlı izleyebiliyorlar. Bu sistemin bir benzerini Pelican Hill'de tasarımına başladığımız bir villaya yapacağız. Buradakinin tek farkı, Boğaz'ı internet üzerinden webcam sağlayıcıları ile alırken, Kâbe ve etrafım da

uydudan canlı olarak 24 saat izleyebilecekler."

Burjuvalar, en çok da köpeklerinin, kedilerinin milyon dolarlık tasmaları ile ilgilenmeye devam ederken, şatafatlı saraylarından seyrediledikleri dünya emekçilerin öfkesinin kaynamasına sahne oluyor. Eski Yugoslavya'da savaşı yaşamış bir çocuk olan Dunja'nın o sessiz çığılığı, Filistinli ve Kürt çocukları başta olmak üzere dünyanın tüm yoksul çocuklarının haykırışına karışıyor:

"Artık havalar iyice soğudu. Kuş sesleri duyulmaz oldu. Şimdi yalnızca, anasını ya da babasını, kardeşini yitiren çocukların ağlamaları duyulabiliyor. Bizler, bir ülkesi ve umudu olmayan çocuklarız."

Kırılan banka camlarına acıyan "duyarlılar", emperyalistlere, işbirlikçilerine yönelen taşlara sinmiş öfkeyi yadırgayan "insan sevgisi", dünyada kaç saniyeye, kaç çocuk ölümünün sığıdığını hesaplamış mıdır? Bu çok yufka yürekli hiç düşünmüş müdür, göz kapaklarını son kez kapatıp bir daha hiç açamayan çocukların ölüm nedenini? Kaç yüz milyon insan ve çocuğun uykuya aç daldığını bilmekte midir bu sessiz kalabalıklar? Önlenebilir hastalıkların, yoksulluğun aramızdan aldığı milyonlarca insana üzülmeyenlerin duyacağı hangi üzüntü samimi olabilir? Mazlum halkların başına düşen bombaların yıkıcılığını görmezden gelenlerin, patlayan molotofların alevleriyle dehşete kapılması hangi haklı kaygıyı anlatabilir? Dünyayı harabeye çeviren sökülen kaldırım taşları mıdır yoksa emperyalist barbarlık mıdır?

Kapitalistlerin savaşlarda ve kendi zevki sefa içindeki saltanatlarını sürdürmek için harcadıkları paranın ne kadarının, dünyadan açlığı ve yoksulluğu sileceğini hesaplamayanların, sokağa yansıyan öfkeyi anlayabilmesi ne yazık ki imkânsızdır. Barikatın bir tarafında emperyalist-kapitalist barbarlık, diğer tarafında da dünyanın mazlum halkları, işçi sınıfı ve emekçileri bulunmaktadır. Görülmesi gereken tek gerçek budur.

Evet, barikatın yoksuldan yana olan tarafında elde taş ve yürekte isyan vardır. Barikatın bu tarafının bir savaşa girer gibi hazırlandığı, kırılan cam ve çerçevenin pek de umurlarında olmadığı da doğrudur. Ama barikatın bu yanının amaçsız ve hedefsiz olduğunu söylemek hiç de doğru değildir. İnsanlık tarihinin görmüş olduğu en büyük soygunculardan, en barbar sisteminden insanlığı kurtarmak gibi soylu bir amaç var barikatın bizden yana dövuşen tarafında. Öte tarafta, barikatın karşındaysa emperyalistler ve işbirlikçileri kapitalist sistemin ömrünü uzatmanın telaşı içerisinde.

İMF ve DB karşıtı eylemler vesilesiyle bir kez daha açığa çıkan bu öfkenin gerçek nedenini hiç kimse görmezden gelemez. Emeğimizi, yerküremizin tüm zenginliklerini, hayatımızı çalan haydutlara duyulan bu öfkeyi hiçbir şey dindiremeyecektir. Kapitalizmin aşırılıklarını törpüleyelim safsatalarına da kanılmayacaktır. Bu öfke denizi gittikçe büyümektedir. Emperyalistler de, işbirlikçileri de hak ettikleri sondan kurtulamayacaklardır. 1-7 Ekim de İstanbul'daki direnişi onurlu sayfalarına, tıpkı 6. Filo'yu yazdığı gibi yazan tarih, gerçek eşkiyanın dünyaya hükümdar olmayacağı günleri de yazacaktır.

Erdoğan'ın ikiyüzlü açılış konuşması...

Sefaleti yaratanlar, sefaleti anlattı

Recep Tayyip Erdoğan, İMF-Dünya Bankası toplantılarının resmi açılış töreninde konuştu. Erdoğan konuşmasında, krizin patlak vermesiyle beraber kapitalistlerin işbirliği halinde krizden etkilenmemek için çalıştıklarını ifade etti. Emperyalist-kapitalist tekellerin bu süreçte ortak hareket ettiğini, krizin kapitalistler için bir çöküş olarak sonuçlanmaması için alınan tedbirlerin başarı ile ortaya konulduğunu, uzun vadeli yapısal reformların bu şekilde olumlu sonuçlanacağını söyledi. Erdoğan, kapitalistlerin bu süreci atlama çabası içinde bir bütün olarak hareket ettiğine vurgu yaptı.

Erdoğan, kapitalizmin vahşi yüzünü anlattı...

Kapitalizm doğası gereği açlık, yoksulluk ve sefalet üretir. Krizle beraber artan işsizlik vb. ile emekçiler kapitalizmin sömürü çarkları içinde daha da ezilir. Erdoğan da bunları dile getirdi, ama bunların sorumlusu kendileri değilmiş gibi anlattı. Erdoğan, kendi deyimiyile kapitalizmin "vahşi yüzünün" kısa bir dökümünü yaptı. Açlık ve yoksulluğun ciddi boyutlara ulaştığını, muazzam bir israfın sürdüğünü, bir tarafta zenginlerin daha da zenginleştiğini, yoksulların ise daha da yoksullaştığını anlattı. "Yoksulluğun önüne geçilemedi" dedi. Erdoğan, çocukların daha bir yaşını doldurmadan yetersiz beslenmeden, salgın hastalıklardan kaynaklı ya da çatışmalar sonucu öldüğünü belirtti. Kapitalizmin insana ve doğaya verdiği zarardan bahsetti. Sözlerini, yaşanan çevre katliamı ve iklim değişikliğine işaret ederek sürdürdü. Özetle vahşi kapitalizmin tablosunu çizdi.

Ama bunların hepsini bilimsel temellerden kopararak yaptı. Kapitalizmin vahşi yüzünü tanımlarken, kapitalizmin kendisinin bunlardan ibaret olduğu gerçeğini gizlemeye çalıştı. Sanki yoksulluğun ve sefaletin varolması, derinleşmesi kendisinden, huzurunda konuştuğu emperyalist efendilerinden bağımsızmış gibi, toplumsal zenginliklerden nemalananlar onlar değilmiş gibi adaletten bahsetti. Adalet ve merhamet temelinde bir bölüşüm olması gerektiğini söyledi; uyguladıkları İMF-Dünya Bankası programı çerçevesinde işçi ve emekçilerden alıp, kapitalistlere verenler kendileri değilmiş gibi...

Orta vadeli programda işçi ve emekçilere sömürü var

Kriz sürecinde etkin rol oynayan İMF'nin önümüzdeki süreçte etkinliğini daha da arttırması gerektiğini söyleyen Erdoğan, Türkiye'nin demokratikleşmede ve ekonominin iyileşmesinde yol aldığını belirtti.

Bu gelişmeleri mensubu olduğu ve hizmet ettiği sınıfın cephesinden değerlendiren Erdoğan'ın anlatımları bu anlamda doğru. Evet ekonomi gelişti, ekonomide kapsamlı dönüşüm yaşandı. Ama bunların hepsinin faturası işçi ve emekçilere kesildi. Bir tarafta tekeli burjuvazi dünyanın en zenginleri listesinde üst sıralara yükselirken, aynı şirketlerin yüzlerce işçiyi işten çıkardığını, insanların geçim sıkıntısı içinde

böbreklerini sattığını, kriz nedeniyle intihar sayılarının arttığını, emekçilerin üç kuruş için gün boyu fabrikalarda ömür tükettiğini hepimiz biliyoruz.

Orta vadele özel sektör öncülüğünde büyümenin sağlanacağını ifade eden Erdoğan işçi ve emekçilere de kapsamlı bir sömürü ve köleleştirme programının haberini vermektedir. Özel sektörün kullanabileceği kaynakları arttırmanın gerekliliğinden bahseden Erdoğan, ekonomideki iyileşmenin enerji, ulaşım vb. sektörlerin dönüşümünden kaynaklı olduğunu söylerken aslında bu alanların özel sektör tarafından yağmalandığını ve bu yağmanın daha da katmerleneceğini ifade etmiş oluyor.

Demokratik maskesi takanlar emekçilere azgınca saldırdı

İMF ve Dünya Bankası toplantılarına ve

oluşturulacak programa güzellmeler yapan Erdoğan, bunların hepsinin artan esnek ve güvencesiz çalışma, düşük ücretler, işten çıkarmalar ve daha fazla yoksulluk anlamına geldiğini biliyor.

Tüm bunlara emekçilerin vereceği tepkiyi bugünden aldığı önlemlerle dizginlemeye çalışan sermaye devleti, bundan sonra da dizginsiz bir terörü emekçiler üzerinde kullanacaktır. Tıpkı bugün emperyalist haydutları alanlarda karşılayanlara yapıldığı gibi. Erdoğan demokratik maskesini takarak salonun dışındaki protestoculara kulak vermek gerektiğinden bahsederken, kolluk güçleri azgınca antiemperyalistlere saldırıyordu.

Nasıl ki bugün sokak sokak çatışarak emperyalist haydutlara ve onların işbirlikçilerine karşı kararlı bir duruş sergilenmişse, aynı kararlılık İMF ve Dünya Bankası politikalarına karşı da sürdürülecektir.

Tayyip günah çıkardı!

6 Ekim günü Taksim ve çevresinde militan protesto gösterileri sürdüğü sırada, haydutlar vadisinde açılış konuşması yapan Tayyip Erdoğan, "dışarıdaki protestocuların da sesine kulan verin" diyerek herkesi şaşkırtmıştı.

Ancak demokrat maskesi takıp mazlumlardan yana pozlar vermekte usta olan Tayyip'in yüzündeki maske durmuyor, faşist yüzü makyaj tutmuyor.

İşte bunun için Tayyip Erdoğan günah çıkartırcasına 6 Ekim dediklerini 7 Ekim günü geri aldı. YTÜ'nün açılışında konuşan Erdoğan, "Taksim'deki dükkanların çerçevelerini indirenleri kastetmedim, mağdurları kastettim. Protesto cam çerçeve indirmek değildir" dedi.

Erdoğan'a göre eğer protesto etmek isteyen, belirlenen noktalarda pankart açıp megafon alıp istediğini söylemeli, ama iş cam çerçeve indirmeye gelince orda durmalıymış. Emperyalist haydutları ağırlamaktan doğal olarak utanç duymayan bu uşak, emekçi halkın öfkesinden en az onlar kadar korkuyor. İşte bunun için cam çerçeve edebiyatıyla, sokaklara taşan ve barikatları zorlayan meşru öfkenin karşısında duruyor. Böyle yaparak efendileri nezdinde kendini aklamaya çalışıyor.

Gerek emperyalist haydutlar ve gerekse Tayyip gibi uşakları, protestoların suya sabuna dokunmamasını ve hatta kendilerinden çare dilenilmesini talep ediyorlar. Belirtmek gerekir ki, bu türden barışçıl gösterilerle, "çalıp söylesinler, umrumuzda değil" diyerek alay edenler de kendileridir.

Ancak, bunca sayısız suça imza atanların bu beklentileri boşadır. Nereye giderlerse gitsinler emekçilerin öfkesi üzerlerinde olacak. Belirledikleri "makul" sınırlar aşılabacak, hak ettikleri gibi yanıtlanacaklardır.

Devlet terörü sökmedi, antiemperyalistler alanlardaydı!

İMF ve Dünya Bankası Zirvesi'ne militan yanıt!

İstanbul'da 6 Ekim sabahı Başbakan Tayyip Erdoğan'ın yaptığı açılış konuşmasıyla başlayan İMF-Dünya Bankası toplantıları ilerici, devrimci kurumlar, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından protestolarla karşılandı.

İMF-DB protestolarını azgın polis terörüyle bastırmaya çalışan sermaye devleti ve kolluk güçleri Taksim'den Harbiye'deki Kongre Vadisi'ne yürümek isteyen antiemperyalistlere gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı.

Taksim'de sabah saat 10.30'dan itibaren KESK, DİSK, TMMOB ve TTB tarafından düzenlenen mitingin apar topar bitirilmesinin ardından başlayan polis saldırısı yaklaşık 3 saat süren çatışmalarla devam etti.

İlerici ve devrimciler Tarlabası, Talimhane, Sıraselviler, Gümüşsuyu, Cihangir ve İstiklal Caddesi'nin ara sokaklarında çevik kuvvetle çatıştılar.

Emperyalizmin simgeleri antiemperyalistlerin hedefi oldu

Antiemperyalistler, polis terörüne sapanlarla, molotoflarla, barikatlarla ve taşlarla karşılık verdiler. Azgın polis terörüne maruz kalan eylemciler her yeri eylem alanına çevirirken protestolar sırasında 90'ı aşkın antiemperyalist gözaltına alındı. Yine polisin yoğun gaz bombası kullandığı saldırılar nedeniyle onlarca kişi gazdan ve polis şiddetinden etkilenerek hastaneye kaldırıldı. Polis saldırısından nasibini alan İshak Kavlo isimli kişi geçirdiği kalp krizi sonucunda yaşamını yitirdi.

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB, Taksim Meydanı'nda saat 10.30'da toplanmaya başladı. İlerici, devrimci güçlerin oluşturduğu İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik bileşenleri ve diğer kurumlar ise Taksim Metro çıkışındaki yerini aldılar.

Taksim Meydanı'nda toplanan Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, Antikapitalist, DİP Girişimi, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Halkın Kurtuluş Partisi, feministler ve Otonom'un da yer aldığı bileşenlerin sloganlar eşliğindeki bekleyişi devam etti.

Haftalardır İMF-DB karşıtı birçok eylem ve etkinlik gerçekleştiren İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik bileşenleri de ortak pankart arkasında flamalarıyla yerlerini aldılar.

Polis azgınca saldırdı

Taksim Meydanı'nda "İMF-DB defol!", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6 Filo'yu unutmayın!", "İMF-DB defol bu dünya bizim!" sloganları eşliğinde Taksim Meydanı'ndaki miting için bekleyen kitle, KESK Genel Başkanı Sami Evren tarafından yapılan kısa açıklamanın hemen ardından polisin saldırısına uğradı.

Polis saldırısının ardından ilerici ve devrimci güçler Taksim ve civarını eylem alanına çevirdiler.

Antiemperyalistlerin polis saldırısına karşı direndiği her bölgede yoğun çatışmalar yaşandı. İlerici ve devrimciler sapanlar, molotoflar, taşlar ve barikatlarla polis terörüne karşılık verdiler.

Ağırlıklı olarak İstiklal Caddesi ve tüm ara sokaklarda, Tarlabası, Cihangir, Sıraselviler, Elmadağ'da eylemciler tarafından militan karşı koyuşlar sergilendi.

İstiklal Caddesi üzerinde militan çatışmalar

İstiklal Caddesi üzeri ve caddeye sağlı sollu açılan tüm sokaklar ilerici ve devrimciler tarafından eylem alanı haline getirildi.

İstiklal Caddesi üzerinde yer alan birçok banka şubesi ve ATM antiemperyalistlerin hedefi olurken emperyalizmin simgesi haline gelmiş restaurant ve mağazalar da tahrip edildi. Eylemciler geçtikleri sokaklara İMF-DB karşıtı yazılamalar yaptılar.

Azgın polis saldırısına rağmen İstiklal Caddesi üzerinde defalarca farklı noktalarda toplanan eylemciler polis panzerlerine ve çevik kuvvete taşlarla direndiler. Birçok noktada çöp konteynurları ve polis kabinleri antiemperyalistler tarafından barikat olarak kullanıldı ve ateşe verildi. Ara sokaklar molotoflarla kesildi.

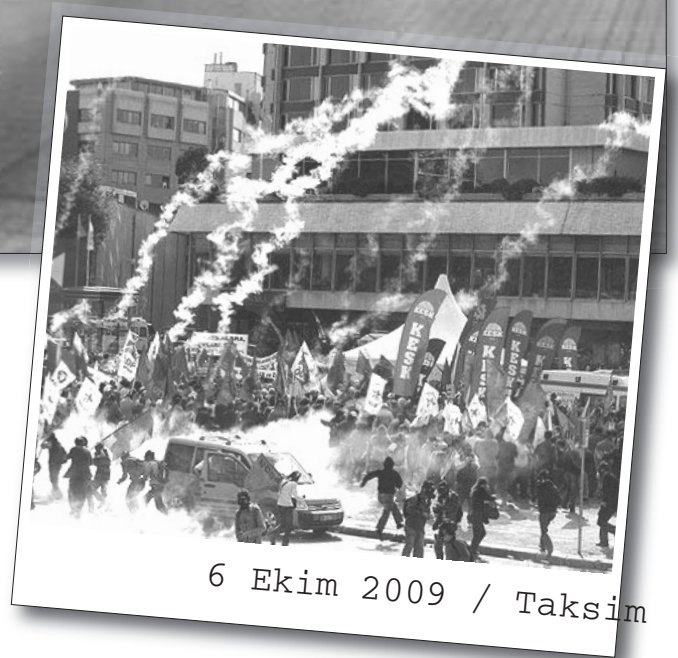
Galatasaray Lisesi civarı da İstiklal Caddesi'nde gerçekleştirilen eylemlerin merkezi noktalarından biriydi. Burada da belli aralıklarla toplanan eylemciler protestolara devam ettiler. İstiklal Caddesi üzerinde sivil faşistler de işbaşındaydı.

Cihangir ve Sıraselviler'de çatışmalar

Cihangir'de bulunan eylemcilere tazyikli su ve biber gazıyla müdahale eden kolluk güçleri, onlarca eylemciyi gözaltına aldı. Sıraselviler ve Cihangir'de barikatlar kuran eylemciler polise sapan ve taşlarla karşılık verdiler. Burada da militan sokak çatışmaları yaşandı.

Tarlabası'nda barikatlar kuruldu

Tarlabası da polis saldırısına karşı militan karşı

koyuşların sergilendiği bölgelerden biriydi. Tarlabası Bulvarı'nda kurulan barikatlarla yol uzun süre trafiğe kapanırken eylemcilerle polis arasında sürekli çatışmalar yaşandı. Eylemciler polise taşlarla karşılık verdiler. Kolluk güçleri, Tarlabası'nın ara sokaklarında da yoğun gaz kullanarak antiemperyalistlere saldırdılar.

Protestolar Elmadağ'a da yayıldı

Taksim'de gerçekleştirilen mitingin ardından polis barikatını aşan bir grup Kongre Vadisi'ne yakın olan Elmadağ bölgesine doğru yöneldi. Buradaki 20-25 kişilik kitle içinden ilk önce EHP adına açıklama yapıldı. Ardından İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik adına yapılan açıklamayla birlikte Taksim tarafına doğru yürüyüşe geçildi.

103 ilerici devrimci gözaltına alındı

Eylemciler 3 saati aşkın bir süre aralıksız olarak polisle çatıştılar. Polis saldırısı sonucunda avukatlardan alınan bilgilere göre 22'si 18 yaşaltı olmak üzere 103 ilerici, devrimci gözaltına alınarak Vatan Caddesi'ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Sivil faşistlerin ve polislerin saldırısına uğrayan 2 kişi de ağır yaralandı.

Antiemperyalist öfke yine sokaktaydı!

Antiemperyalistler, 7 Ekim günü bir kez daha İMF-DB Zirvesi'ne karşı sokaklara çıktılar.

İlerici ve devriciler Şişli ve civarında militan çatışmalara imza attılar. Eylemciler, geçtikleri her cadde ve sokakta emperyalizmin simgesi olan banka ve ATM'leri tahrip ettiler. Kitleyi taciz eden polis otolarına gereken yanıtı verdiler.

Antiemperyalistler Pangaltı'da toplandı

Sabah saat 10.00'da Şişli Pangaltı'da toplanma ve Kongre Vadisi'ne yürüme kararı alan İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik bileşenlerinin toplanmasına engel olan kolluk güçleri gözaltı saldırısına başladılar. Agos gazetesi önünde toplanmaya başlayan antiemperyalistler gözaltı terörünün hedefi oldular.

Polisin gözaltı saldırısının ardından toparlanan İMF ve Dünya Bankası Birlik bileşenleri, DHF ve anarşist gruplar Ergenekon Caddesi üzerinden Kongre Vadisi'ne doğru yürüyüşe geçtiler.

Yaklaşık 200 kişilik kitleye gaz bombaları, tazyikli suyla saldıran kolluk güçleri gözaltı saldırısına devam ettiler.

Polis saldırısının ardından Ergenekon Caddesi'ne paralel sokaklara çekilen kitle polisle çatışmaya devam etti. Feriköy ve Kurtuluş sokaklarını eylem alanına çeviren antiemperyalistler geçtikleri bölgelerde İMF-DB karşıtı yazılımlar yaptılar, banka ve ATM'leri de hedef aldılar.

Bomanti civarında toplanan ve sayısı 400'ü bulan kitlenin Ergenekon Caddesi üzerine çıkmaya çalışması sırasında polisle yoğun çatışmalar yaşandı. Polisler çatışarak Mecidiyeköy'e ilerleyen ilerici ve devrimci güçler Cevahir Oteli önünde yolu trafiğe kapatarak sloganlarla ilerlediler.

Şişli Abide-i Hürriyet Caddesi üzerinde eylemcilere sözlü tacizde bulunan ve sivil polis otosu olduğu tahmin edilen bir araç eylemciler tarafından tahrip edilirken Şişli-Çağlayan E-5 yolu da saat 11.30 sıralarında trafiğe kapatıldı. Otoyolda bulunan ve İMF-DB toplantılarına tahsis edilmiş gümüş renkli bir polis aracı da eylemcilerin hedefi oldu. Aracı durduran eylemciler polisleri araçtan indirerek aracı tahrip etti. Polisler de eylemcilere silah çekti. E-5 yolu trafiğe tamamen kapatıldı.

Yaşayanlar anlatıyor...

“Emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı öfkemizi sokaklarda haykırdık!”

İMF ve Dünya Bankası haydutlarına karşı öfkemizi iki gün boyunca Kongre Vadisi civarında sokak sokak haykırdık. 6 Ekim Salı günü Taksim'de sergilediğimiz direnişin ardından 7 Ekim'de yine sokaklardaydık.

7 Ekim'de toplanma yerimiz olan AGOS önüne geldiğimizde yoğun bir sivil polis ablukasıyla karşılaştık. Yol boyunca kaldırımlarda 3-5 kişilik gruplar halinde bekleyenlerin yanı sıra hemen hemen bütün dükkanlarda siviller bulunmaktaydı. Burada 5 arkadaşımızın gözaltına alındığını öğrendik. Bizler de alternatif buluşma noktamız olan Ergenekon Caddesi'ne geçtik. Bizler toplanırken polisin AGOS önünde bir araya gelenlere saldırarak kitleyi dağıtıp gözaltı yaptığı haberi geldi. Özellikle Anadolu Yakası'ndan gelen arkadaşlarımızın bu esnada dağıldıklarını ve yeniden toparlanmaya çalıştıklarını öğrendik.

Bu arada sayımız 200'ü geçmişti. Pankartımızı açarak yolu kestik ve bir süre sonra yürüyüşe başladık. Biz ilerlerken polis yolun ana caddeye çıkan ucunu çeviklerle ve panzerlerle kesti. Bir süre barikatın önünde sloganlarımızla bekledik ve ardından polis saldırmaya başladı.

Burada kitle ikiye bölündü. Bir grup Kurtuluş tarafına çekilirken bizim de içinde bulunduğumuz grup Bomonti yönüne çekildi. Buradan defalarca tekrar Ergenekon Caddesi'ne çıkarak yürüyüşe geçtik ve her defasında polis saldırısıyla karşılaştık. Her saldırıyı etkin bir direnişle püskürttük ancak rüzgarın ters dönmesiyle birlikte bulunduğumuz sokak tamamen gazla doldu. Panzeri geri püskürtmüş olmamıza rağmen oradan çıkmak durumunda kaldık.

Bir arka sokaktan dolaşarak tekrar caddeye çıkmayı denedik ve Osmanbey'e kadar bütün ara sokakların tutulduğunu gördük. Buralardan da çatışarak geçtik ancak Bomonti'nin alt tarafına kadar çekilmek durumunda kaldık. Bu esnada mahalleli duyarlı insanların da desteğini gördük. Bir grubun Cevahir Oteli önünde toplandığı bilgisi geldi ve bizler de o tarafa doğru yöneldik. Bu arada sayımız 70'e kadar düşmüştü.

Cevahir Oteli önüne vardığımızda oradaki grubun dağıldığını öğrendik. Bizler de yönümüzü tekrar Şişli'ye çevirdik. Yol boyunca sloganlarla ajitasyon konuşmalarıyla Abide-i Hürriyet'e kadar vardık. Geçen otobüslere binerek eylemimizin amacını anlattık ve polis terörünü teşhir ettik.

E-5 bağlantısına geldiğimizde ise eyleme devam edebilen grup kalmadığını öğrendik. Bizim de kitlemizde dağılmalar gözlemleniyordu. Biz de E-5'e çıkıp yolu keserek eylemi sonlandırmaya karar verdik. E-5'e çıktığımızda Çağlayan yönüne doğru biraz ilerleyip yolu kestik. Burada İMF toplantılarında görevlendirilen gümüş renkli bir polis aracına denk geldik. Polisler araçtan indirilerek araç tahrip edildi. Polislerin ateş açması sonucu biraz geri çekilerek taşlarla direndik. Araca geri binen polisler hızla oradan uzaklaştılar. Bir müddet sloganlarımızla burada bekledikten sonra yolu açarak Okmeydanı yönüne doğru geri çekildik.

Gün boyu kararlı bir biçimde eylemimizi sürdürdük. Geçtiğimiz her yerde kapitalizmin simgelerini tahrip ettik ve duvarlarını yazılımlarımızla süsledik. Kullandığımız malzemelerin en ilgi çekenini ise kendine burjuva medyada da yer bulan havai fişeklerimiz oldu. Devrimci dostlarımızın yaratıcılığı sayesinde 5 kez, tepemizden bizi takip eden polis helikopterini yön değiştirmek zorunda bıraktık.

Bir sınıf devrimcisi

Ülke çapında İMF-DB protestoları...

Edirne’de İMF-DB protestosu!

6 Ekim günü Edirne PTT önünde İMF-DB protestosu gerçekleştirildi. Eylem, KESK, DİSK, TMMOB, TTB tarafından örgütlendi.

Edirne Belediyesi önünde toplanan kitle kortejler halinde Saraçlar Caddesi’ne yürüdü ve burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı. İMF-DB Karşıtı Birlik içinde yer alan gençlik örgütleri birliğin imzasını taşıyan dövizlerle eylemde yerlerini aldılar.

Edirne Ekim Gençliği

Adana’da İMF-DB karşıtı yürüyüş

Adana’da 6 Ekim günü DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu tarafından düzenlenen eylem için SSK Hastanesi önünde toplanıldı ve AKP İl Başkanlığı’na doğru yürüyüşe geçildi. Eylemde, Taksim’de yaşanan saldırı “Her yer Taksim her yer direniş!” sloganlarıyla protesto edildi.

Kitle hastaneler kavşağına geldiğinde üç Halkevi üyesi caddeye bakan bir binaya pankart astı. Pankart asan Halkevi üyelerinin gözaltına alınması üzerine sloganlarla bekleyişe geçildi.

Bekleyiş ve yapılan görüşmelerin ardından yürüyüş kaldığı yerden devam etti. Yol boyunca polislin yoğun tacizi nedeniyle sık sık tartışmalar yaşandı. AKP İl Başkanlığı önüne gelindiğinde basın açıklamasını SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen okudu.

Ardından söz alan KESK MYK üyesi Köksal Aydın İMF-DB’ye defol demek için alanlarda olduklarını söyledi.

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Tokat’ta İMF-DB protestosu

Tokat Krize, İşsizliğe ve Yoksulluğa Karşı Mücadele İnişiyatifi imza kampanyası ile İMF-DB’yi istemediğini duyurdu. Kampanya, gerçekleştirilen basın açıklamasıyla sona erdi.

6 Ekim günü gerçekleştirilen basın açıklamasında İMF-DB’nin emperyalist-kapitalist sistemin uşakları olduğu vurgulandı. Haydut takımının ülkeden kovulması için emekçilerin alanlara çağrıldığı basın açıklamasına 25 emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat

Samsun: İMF-DB defol!

6 Ekim günü Samsun’da Çiftlik Caddesi Akbank önünde toplanan kitle Konak Sineması önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı.

150 kişinin katıldığı açıklama sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Samsun

Manisa’da İMF-DB protestosu

Manisa’da biraraya gelen KESK Manisa Şubeler Platformu, Emekli-Sen, MİB-DER, EMEP, DTP, ÖDP, TKP, ÖSH, TTB, SAHHAD, HBVAKV ve SGD 5 Ekim günü saat 14.00’ten akşam saatlerine kadar Manolya Meydanı’nda masa açtı.

Pankart ve dövizlerin de kullanıldığı masada ayrıca İMF ve DB’yi teşhir eden el ilanlarının dağıtımı yapıldı. Ayrıca MİB-DER ve DTP’li bir yurtsever tarafından Kürt emekçilerinin yoğun olduğu Horozköy Mahallesi’nde kahvelerde yapılan konuşmalar

eşliğinde el ilanı dağıtımı yapıldı.

Aynı akşam garaj karşısında gece vardiyası için servis bekleyen işçilere de dağıtım yapıldı. Bu etkinlik 6 Ekim’de de devam etti. İki gün boyunca yaklaşık 6 bin el ilanı dağıtıldı.

6 Ekim günü ise yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Ulupark’ta toplanan kitle Manolya Meydanı’na yürüdü. Açıklamada İstanbul’da gerçekleşen saldırı kınandı.

Kızıl Bayrak / Manisa

İzmir’de İMF-DB karşıtı eylem

İzmir’de 6 Ekim günü eski Sümerbank önünde bir araya gelen sendikalar, meslek örgütleri ve ilerici devrimci kurumlar İMF-Dünya Bankası Zirvesi’ni protesto ettiler.

Basın açıklamasını, KESK İzmir Şubeler Platformu dönem sözcüsü Ali Kılıç okudu.

Açıklamada, İstanbul’daki direniş selamlandı.

Daha sonra DİSK adına BMİS Şube Başkanı Ali Çeltek bir konuşma yaptı. Konuşmasında, kıdem tazminatının gaspedileceğinden bahsetti, özel istihdam bürolarını teşhir etti. Sermayenin sendikal örgütlülüğe yönelik saldırılarını anlatan Çeltek, mücadele çağrısı ile konuşmasını bitirdi.

Ardından TMMOB İKK adına Ferdan Çiftçi kürsüye gelerek kapitalizmin yeni saldırılarından bahsetti.

Son olarak yürüyüşlerine devam eden Kent AŞ işçilerine selam gönderildi.

Eyleme yaklaşık 700 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Bursa’da İMF-DB protestosu

DİSK Marmara Bölge Temsilciliği, KESK Bursa Şubeler Platformu, TMMOB Bursa İKK Sekreterliği ve Bursa Tabip Odası’nın ortak örgütlediği İMF ve DB karşıtı yürüyüş, 6 Ekim günü kitlenin Kızılay Kan Merkezi önünde toplanmasıyla başladı. Eylemde “İMF ve Dünya Bankası defol! Bu memleket bizim! DİSK-KESK-TMMOB-TTB” pankartı açıldı.

Yaklaşık 350 kişilik kitle Orhangazi Parkı’na yürüdü. Burada basın açıklamasını Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci okudu.

Eyleme BDSP, ESP, Halk Cephesi, Partizan, Halkevleri, SODAP, BATİS ve BAMİS destek verdi.

5 Ekim akşamı ise, ÖDP, EMEP ve TKP Bursa İl Örgütleri yaptıkları eylemle İMF-Dünya Bankası toplantılarını protesto ettiler. Setbaşı-Mahfel önünden Orhangazi Parkı’na kadar yürüyen kitle burada basın açıklaması yaptı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Bursa İMF ve DB Karşıtı Birlik’ten eylem

3 Ekim günü İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik Bursa’da yürüyüş gerçekleştirdi.

Kent meydanında toplanarak Merkez Bankası önüne yapılan yürüyüşte “İMF ve Dünya Bankası defol! İMF ve DB Karşıtı Birlik” pankartı açıldı. Polislin slogsız yürüyüşe izin vereceği, aksi takdirde müdahale edeceği şeklindeki tehdidine karşı tok bir yanıt verildi, yürüyüşe geçildi. Bir süre ıslık ve alkışlarla yüründükten sonra Fomara Meydanı’na gelindiğinde slogan atılmaya başlandı. Slogan atılmasıyla düzenin kolluk güçleri barikat kurdu. Yaşanan gerginliğin ardından polis barikatı açılana kadar oturma eylemi yapıldı. Barikat açıldıktan sonra

sloganlarla yürüyüşe devam eden kitlenin coşkulu ve kararlı duruşu polislin keyfi tutumlarını boşa düşürdü.

Merkez Bankası önünde yapılan basın açıklamasıyla son bulan eyleme 100’ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Ankara’da İMF protestosu

3 Ekim günü Sakarya Caddesi’nde buluşan devrimci, demokrat ve ilerici kurumlar “Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı emeğin ve geleceğin için ayağa kalk, İMF ve Dünya Bankası defol!” pankartıyla Yüksel Caddesi’ne doğru yürüyüşe geçti.

Basın açıklamasının ardından tiyatro gösterimi yapıldı.

Yapılan sinevizyon gösterimi ile eylem son buldu. Alınteri, BDSP, DHF, ESP, Kaldıraç, Partizan, Tüm-İGD ve YDG’nin örgütlediği eyleme ODAK ve SDH de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir’de İMF-DB karşıtı eylem

3 Ekim günü İzmir’de BDSP, DHF, ESP, Halk Cephesi, Partizan tarafından gerçekleştirilen eylemle İMF-DB toplantıları protesto edildi.

İzmir AKP il binası önünde biraraya gelen bileşenler ortak imzaların yer aldığı “İMF-Dünya Bankası defol!” yazılı pankart açtılar.

İMF-DB kuruluşlarının dünyada ve Türkiye’de yol açtığı yıkımların da sıralandığı açıklamada bu kuruluşların Türkiye’deki işbirlikçisinin AKP hükümeti olduğu söylendi.

Eyleme 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara

1 Ekim akşamı Ankara’da Yüksel Caddesi’nde basın açıklaması gerçekleştirildi. “Emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı geleceğin ve emeğin için ayağa kalk! / İMF ve Dünya Bankası defol!” şiarıyla Alınteri, BDSP, DHF, DÖB, ESP, Kaldıraç, Partizan, TUM-İGD ve YDG’nin örgütlediği eyleme DTP, İHD ve 78’liler Derneği de destek verdi.

2 Ekim günü ise saat 12.00’de Dünya Bankası önünde basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında emperyalist haydutların ortaya koyduğu tüm uygulamaların, halkların bağımlılığını arttırdığı, yoksulluktan ve sefaletten başka bir sonuç yaratmadığı söylendi.

Kızıl Bayrak / Ankara

İMF karşıtlarına Adana’dan destek

İMF başkanı Dominique Strauss-Kahn’a ayakkanı fırlatan Birgün Gazetesi Editörü Selçuk Özbek’e destek vermek ve Halkevleri ile Öğrenci Kolektifleri’ne üye 21 kişinin gözaltına alınmasını protesto etmek için 2 Ekim günü bir eylem gerçekleştirildi.

İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen eylemde konuşan SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen, yapılan hazırlıkların boşa olduğunu, ilk toplantının gerçekleştirilen protestolar sayesinde yapılamadığını ve bundan sonrakileri de yaptırılmayacaklarını ifade etti.

Yapılan konuşmanın ardından oturma eylemine geçildi. Oturma eylemi sırasında sembolik olarak ayakkabılar çıkarıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Erdoğan'ın yalana dayalı sahte açılımları

IMF-DB toplantılarının tozu dumana içinde kaybolmayan bir diğer gündem Başbakan Erdoğan'ın AKP kongresinde yaptığı konuşmaydı. Kongrede sonucun ne olacağı önceden zaten belliydi. Tek aday olan Erdoğan'ın onayladığı tek liste ve Erdoğan'ın konuşmalarının hakim olduğu bir kongre... Parti yönetimi kongreyi daha çok "açılım" için içeriye çeki düzen vermek amacıyla kullandı. Bu amaçla Erdoğan ajitatif bir konuşma yaptı. Pir Sultanlar'dan Hacıbektaşlar'a ve Nazım'a uzanan bir dizi kişi üzerinden demokratlık gösterisi yaptı.

Erdoğan bu gibi konuşmaları aslında yakın zaman içerisinde yine yapmıştı. Liberaller tarafından hayranlıkla karşılanan bu konuşmalarsa sadece Erdoğan'a mahsus değil. Emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu tikanıklığı aşmak için kendini cilaladığı, vitrinini düzelttiğini Obama örneğinden de görmekteyiz. Emperyalizmin "şirin yüzü" Obama'da teninin rengi ve kullandığı barışçıl sözleri ile bu yeni sürecin en göze çarpan ismi olmakta. Keza İMF Başkanı Dominique Strauss-Kahn da İMF'nin geçmişte "polis memuru" gibi algılanan rolünün değiştiğini savunmaktadır. Sebep oldukları krizden, sömürden dolayı yüz milyonlarca insanın tepkisini çeken kapitalist sistemin sözcüleri, şimdilerde insanların yumuşak taraflarına vurmaya başlamışlardır. Yıkıma uğrayan hayatlarıyla iyi şeyler duymaya aç kalan insanları kandırabilmenin en kolay yolu, onların bu durumlarını kullanmak olmaktadır. Kapitalist sistem, bunu yapabilecek burjuva siyasetçileriyle doludur.

Türkiye'de de bu duygu sömürsünü yapacak en uygun isim tabii ki Erdoğan'dan başkası olamazdı. Ancak hayatın kendisi asla unutturulamayacak gerçeklerle doludur.

"Hoşçakal iki gözüm" diyen Ahmet Kaya'ya vefa göstermeyen Türkiye'nin şarkıları eksik kalır" diyen Erdoğan, Ahmet Kaya'nın lince uğradığı dönemde kendisinin hangi "hayırlı işle" meşgul olduğunu söylememektedir örneğin.

Yine "Ahmedi Xani'siz, bir Türkiye'nin maneviyatı noksan kalır" derken konuyu açılıma getirmektedir. Bu çerçevede kullandığı birçok sözcükle ne kadar Kürt dostu olduğunu anlatmak istemektedir. Oysa 24 Aralık 2002'de Rusya'ya düzenlediği gezi sırasında, "Türkiye'de Kürt sorunu yok. Bu, sanal sorunlar olarak ortaya çıkarılmıştır" diyen de yine kendisidir. "Tek devlet, tek millet, tek bayrak, tek vatan", Hakkâri'deki ya sev ya terk anlamındaki "beğenmezsen çek git", "kadın da olsa, çocuk ta olsa gereken yapılacaktır" sözleri de Erdoğan'a aittir.

Erdoğan'ın Pir Sultan'dan da bahsetme gafletine düşüyor ya, Pir Sultan'ın şu şiirinde olduğu gibi herkesi koyun sanıyor anlaşılan: "Uyur idik uyardılar. Diriyi saydılar bizi. Koyun olduk, ses anladık. Sürüye saydılar bizi." Ancak şu gerçekleri hangi yalan unutturabilir.

Hatırlanacağı gibi, AKP'den 21. dönem Sivas milletvekili olarak seçilen, 2 Temmuz katliamının sorumlularından olan dönemin Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu'dan başkası değildir. Başbakan Erdoğan da Sivas Belediye Başkanlık görevini yürüten ve Sivas katliamında rol alan Temel Karamollaoğlu ile aynı dönemde aynı partiden, 2 Temmuz 1993'te İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'dır. O dönemde yaşanan kıyıma dair herhangi bir demec vermeyen Erdoğan'ın uğraşları arasında Karacaahmet Cemevi'ni yıkma çabası vardı. Yine İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, Sivas davası

sanıklarından olan ve mahkeme kararıyla aranan İhsan Erçakmak'ı işe almış, Erdoğan bunu da görmezlikten gelmiştir. Bu kadar da değil. Eski Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Necati Tayyar Taş, 2002 yılında "Cemevi ibadet yeri olamaz. Cemevi bir cümbüş yeri, oralarda saz çalınıyor" deme gafletini gösterirken, Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Bardakoğlu da fütursuzca "Cemevi, inançları yerine getirme ve ibadet yeri değildir. Müslümanların mabedi 14 asırdır camidir. Ne ney üflemenin, ne sema ayininin, ne Aleviler'in cem ayininin, semah ve niyazının, namaz dengi bir ibadet sayılması mümkün değildir" diyebilmiştir. Yine Amasya'da olduğu gibi camisiz Alevi köyü kalmazken, ikinci camilerin temeli atılmaktadır. Sözde açılımların bir başka adresi TRT ise 19 Temmuz 2008'de olduğu gibi hala daha Pir

Sultan'ın türkülerini sansürleyebilmektedir.

Erdoğan bu topraklarda tarihsel bir mirasa dayanan, geçmişten bugüne anlamlı bir yerde bulunan değerlerimizin adını böylesine kolay kullanabileceğini sanmaktadır.

Ölmüşlerin arkasından konuşabilmenin hafifliğiyle Erdoğan, Ahmet Kaya'yı da andığını sanıyor. Kulağa hoş gelen bu sözcükler, onların dilinde bir küfre dönüşüyor oysa. Değerlerimizi şarjörüne doldurup bize doğru ateşliyorlar. Kimisi kansa da, bugün bu değerlere kavga alanlarında sahip çıkanları yaralamaktadır bu sözcükler. Ahmet Kaya'nın şarkısında geçen şu dizeler durumu tariflemeye ne kadar yeter bilinmez ama yine de en iyi yanıtıdır; "Şarjörüne boş kovanları dolduran adam, en azından kendinden utanmalıdır."

Antiemperyalistlere tutuklama terörü...

"Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!"

6 Ekim günü gerçekleştirilen protestolar sırasında gözaltına alınanlardan 14'ü tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkemeye sevk edilen antiemperyalistlerden Murat Duru ve Emre Genç hakkında tutuklama kararı verildi.

Emperyalist haydutları korumak için göğüslerini siper eden düzenin bekçi köpekleri 6 ve 7 Ekim günlerinde İstanbul'da terör estirdi. Devlet terörü sokakta ve gözaltı sırasında ekip arabalarında yaşanan dayak ve işkenceyle de sınırlı kalmadı. Sokakları gaza boğan, hastaların geçişine izin vermeyerek ölümlerine sebep olan, gözaltındaki protestocuları öldüresiye döven devlet, terörünü karakolda ve savcılıkta da sürdürdü.

6 Ekim günü Taksim'de sahnelenen polis terörü sonucunda gözaltına alınanlardan yaşı 18'in altında olan 22'si gece Beyoğlu Çocuk Karakolu'na götürüldü. Geceyi karakolda geçiren 22 çocuktan 20'si 7 Ekim'de çıkarıldıkları savcılık tarafından serbest bırakıldı. Hacer Özcan ile İlhan Cem Sarı ise "üzerlerinden malzeme çıkması" gerekçe gösterilerek tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edildi, daha sonra Özcan ve Sarı da serbest bırakıldı.

Diğer gözaltılar ise gece Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğü'nde tutuldu. İşlemleri keyfi olarak geciktirilen antiemperyalistler sabaha kadar avukatlarıyla görüşebilmek için bekledi ve avukat görüşmeleri sabah saatlerinde ancak tamamlandı.

Antiemperyalistlerden 26'sı savcılığa sevk edilirken geri kalanlar sağlık kontrollerinin ardından serbest bırakıldı. Savcılıkta verilen ifadelerin ardından ise 12 kişi serbest bırakılırken 14 kişi tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi.

Savcılığa çıkarılmak için Beyoğlu Adliyesi'ne getirilen protestocular, sloganlar eşliğinde araçlardan indiler. "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Tek yol devrim kurtuluş sosyalizm!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarını atan antiemperyalistlere, adliye önünde bekleyen aileler de sloganlarla destek verdi. Bekleyiş sırasında adliye içerisinden bir polisin, dışarıda bekleyenlerin görüntüsünü alması tepki yarattı. Avukat ve ailelerin karşı çıkması sonucu kısa süreli gerginlik yaşandı.

6 Ekim günü faşistlerin saldırdığı 3 kişi ise geceyi gözaltında geçirdikten sonra 7 Ekim günü tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edildi. Bu kişiler çıkarıldıkları mahkemece serbest bırakıldı.

Gözaltı terörü 7 Ekim'de de sürdü!

7 Ekim günü gözaltı terörü erken saatlerde başladı. Saat 10.00'da Agos önünde buluşmak için Osmanbey'e gelmekte olan pek çok antiemperyalist görüldükleri yerde polisin saldırısına uğayarak gözaltına alındılar. Pangaltı'da ise toplanan kitleye polisin saldırmasıyla başlayan çatışmalarda onlarca kişi gözaltına alındı. Polis azgınca saldırarak vahşice dövdüğü kişilerin birçoğu ağır yaralı.

2 antiemperyalist tutuklandı

Gözaltına alınan 27 kişilik bir grup, Şişli İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Gözaltına alınan bir BDSP'li ise sağlık kontrolü için götürüldüğü Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde beyin kanaması şüphesi ile başka bir bölüme sevk edildi.

6 Ekim günü gerçekleştirilen protestolar sırasında gözaltına alınanlardan 14'ü tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkemeye sevk edilen antiemperyalistlerden Murat Duru ve Emre Genç hakkında akşam saatlerinde tutuklama kararı verildi.

Emperyalist haydutlara siper olan düzen bekçilerinin sergilediği teröre son verilmeli, tutuklananlar serbest bırakılmalıdır.

İstanbul'da İMF-DB karşıtı eylem ve etkinliklerden...

İMF ve DB Karşıtı Birlik'ten basın açıklaması

İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik'in, 4 Ekim günü Taksim Meydanı'nda gerçekleştireceği "Mücadele meydana taşıyor!" etkinliği hava muhalefeti nedeniyle iptal edilirken, bileşenler meydana Galatasaray Lisesi'ne kadar bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Zirve için Türkiye'ye gelen İtalya Savaşçı İşçiler Sendikası adına yapılan konuşmanın ardından başlayan eylem Galatasaray Lisesi önünde basın açıklamasıyla sürdü.

Kızıl Bayrak / İstanbul

SODAP'lılardan eylem

SODAP, 4 Ekim Pazar günü Kadıköy'de Fenerbahçe Şükrü Saraçoğlu stadında oynanan Fenerbahçe-Gençlerbirliği maçı sırasında bir protesto gerçekleştirdi.

Maçın 70. dakikasında kale arkası tribününden sahaya girmeye çalışan iki SODAP'lı üzerinde "İMF defol!" yazılı tişörtler giyerek İMF-DB toplantılarını protesto etti.

DÖB'lüler pankart astı

DÖB'lüler, 5 Ekim günü İstiklal Caddesi üzerinde Taksim Meydanı'nı gören panoya "Kapitalistleri inlerinden çıkartmayalım, mezar kazıcıları işbaşına!" yazılı pankart astılar.

ESP'den protesto

ESP, 4 Ekim Pazar günü Topkapı Sarayı'nı gezen İMF heyetini protesto etti.

İngilizce ve Türkçe "İMF, DB go home!", "İMF defol!" pankartları açan ESP'liler, İngilizce sloganlarla heyeti protesto ettiler. Eylem sonrasında 4 ESP'li gözaltına alındı.

Direnistanbul'dan eylem

4 Ekim günü, Beyoğlu Tünel'de biraraya gelen Direnistanbul, "kapitalizme karşı küresel ayaklanma günü" şiarıyla eylem gerçekleştirdi. Eylemde, "Kapitalizm krizin kendisidir" pankartı taşındı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Halkevleri ve Öğrenci Kolektifleri Kongre Vadisi'ne yürüdü

Halkevleri ve Öğrenci Kolektifleri 4 Ekim günü İMF ve Dünya Bankası toplantılarının yapıldığı Kongre Vadisi'ne yürüyüşe geçti.

"İMF-DB defol bu ülke bu halk satılık değil! / Halkevleri" ve "İMF'ciler, işbirlikçiler bu toprakların gençlerinden korkun! / Öğrenci Kolektifleri" pankartlarının taşındığı yürüyüş bir süre sonra polis barikatıyla kesildi. Taksim-Harbiye yolunu trafiğe kapatan eylemcilerin önüne kurulan barikat bir süre sonra açılırken yürüyüş yolun tek şeridi kapatılarak sürdü.

"İnsanlığın krizi kapitalizm" paneli gerçekleşti...

İstanbulAhalî, İHD İstanbul Şubesi'nde 4 Ekim günü "İnsanlığın krizi kapitalizm" başlıklı panel düzenledi.

Panelde, Av. Cem Gök, DİA market çalışanı bir işçi, Kot kumlama işçisi Gazi Polat, Tersane İşçileri Birliği Derneği'nden bir işçi, çay ocağı çalışanı bir işçi ile eskiden hayat kadını olan bir kadın konuşmacı olarak katıldı.

Panelde, İstanbulAhalî adına kısa bir açılış konuşması yapıldı, ardından, etkinliğe katılmayan Entes direnişçisi Gülistan Kobatan'ın gönderdiği mesaj okundu.

Mesajın okunmasının ardından, Av. Cem Gök, işçilerin ve beyaz yakalıların birlikte mücadele yürütmesinin önemine vurgu yaptı.

TİB-DER adına yapılan konuşmada ise tersanelerde işsizliğin yarattığı sonuçlar üzerine konuşuldu ve kriz sürecinde işten atmaların yoğunlaştığı, ücretlerin düşürüldüğü ifade edildi, iş cinayetlerinden söz edildi.

DİA market çalışanı bir işçi de söz alarak, sektörlerinde yaşanan örgütlenmenin zorluklarına değindi.

Kot kumlama işçisi ve silikosiz hastası Gazi Polat da yaşadıkları mücadele deneyimlerini paylaştı.

Çayocağı çalışanı bir işçi ise konuşmasında patronların sınıf dayanışmasına dair örnekler verdi.

4 Kasım 2009 / Taksim

Eskiden hayat kadını olan bir kadın da yaptığı konuşmada, fuhuşun sektör haline geldiği bu alanda kapitalizmin hayat kadınları üzerindeki etkilerine değindi. Etkinlik, sinevizyon gösterimi ile son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İMF'ye Karşı Sosyalist İktisat Kongresi gerçekleşti...

İMF'ye Karşı Sosyalist İktisat Kongresi, Altunizade'de bulunan Petrol-İş Sendikası Konferans Salonu'nda 3 Ekim günü gerçekleştirildi.

İMF toplantılarına karşı gerçekleştirilen kongrede, "İMF politikaları küresel kriz ve küresel yıkım", "Küresel kriz, emek hareketi ve alternatifler" ve "Ne yapmalı" başlıklı oturumlar gerçekleşti.

Gülten Kazgan, Mustafa Sönmez, DTP Meclis Üyesi Ali Rıza Yurtsever, Metin Özügürü ve İbrahim Okçuoğlu'nun sunum yaptığı kongrenin "Küresel kriz, emek hareketi ve alternatifler" başlıklı 2. oturumda uluslararası konuklar deneyimlerini paylaştılar.

Son olarak konuşma yapan Tez Koop- İş Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır, kapitalizmin krizinin Marksist temellerde anlatılması gerektiğinin altını çizdi. Yaraşır, kriz başlar başlamaz, işçi sınıfının bunu gördüğünü ve izlenmesi gereken yolu işgal, grev ve direnişlerle gösterdiğini vurguladı.

Sabra Tekstil örneğini de veren Yaraşır, bu saldırının sınıf mücadelesinde tarihi bir yerde durduğunu ve gelen süreçle ilişkin net bir fikir verdiğini, ancak

devrimcilerin bu süreci farketmediğini, çünkü Sabra'yı sadece bir haber olarak algıladıklarını söyledi.

'Ne yapmalı?' başlıklı forum bölümüne geçildiğinde salona söz verildi.

Forum bölümünün ardından, sonuç bildirgesi taslağı sunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DHF'den İMF-DB karşıtı eylem

Demokratik Haklar Federasyonu 3 Ekim günü Gazi Mahallesi'nde "Emeğimize ve geleceğimize sahip çıkmak için 7 Ekim'de İMF ve Dünya Bankası'na karşı direniş!" şiarlı bir yürüyüş gerçekleştirdi.

DHF adına yapılan açıklamanın ardından "Emperyalist güçlerin mali kuruluşu olan İMF ve Dünya Bankası" başlıklı bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Eyleme BDSP ve ESP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / GOP

Kartal'da İMF ve Dünya Bankası karşıtı miting...

3 Ekim günü sendikalar, ilerici ve devrimci kurumlar Kartal'da miting gerçekleştirdi. Kartal Meydanı'na giren kitle sloganlarla İMF ve DB politikalarını protesto etti. Emperyalist haydutlara karşı mücadele kararlılığını haykırdı.

Sınıf devrimcileri, Kartal İşçi Kültür Evi önünde toplanarak BDSP, Metal İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi ve TİB-DER imzalı dövizler açarak, sloganlarla yürüyüşe geçti. En önde BDSP flamaları taşındı.

Karlıktepe Mahallesi Caddesi'nden Kartal Meydanı'na kadar yolun tek şeridi trafiğe kapatıldı. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı, BDSP bildirileri dağıtıldı.

Miting alanında kitlenin toplanmasıyla birlikte, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB adına Ali Rıza Küçükosmanoğlu bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından Naki Yoksunı'nın türküleriyle program sona erdi.

Mitinge yaklaşık 800 işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

TÜSİAD'ın önüne füze bırakıldı!

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, İMF ve Dünya Bankası'nın İstanbul'da sürdürdüğü toplantıları protesto etmek için 3 Ekim günü eylem gerçekleştirdi. Eylemciler, toplantıları destekleyen TÜSİAD'ın önüne giderek roket maketi ve siyah bir mektup bıraktı.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen kitle, "Paranız - füzeniz batsın! Biz barış istiyoruz / BAK" pankartı ve "Füze değil barış" dövizleri ile roket maketi taşıdılar.

Galatasaray'dan TRT binasının bitişiğinde yer alan TÜSİAD'ın önüne sloganlarla yürüyen kitle, burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamanın ardından maket füze ve siyah mektup TÜSİAD'ın önüne bırakıldı. Kitle tekrar Galatasaray Lisesi önüne kadar sloganlarla yürüdü.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnistanbul'dan eylem..

Direnistanbul, İMF-Dünya Bankası toplantılarına karşı 2 Ekim günü bir eylem gerçekleştirerek, "İstanbul'u direnmeye" çağırıldı.

Taksim PTT Şubesi önünde bir araya gelen eylemciler, yolu trafiğe kapatarak sloganlarla toplantıların yapıldığı vadiye yürüdü.

Yürüyüşü engellemeye çalışan kolluk kuvvetleriyle kitle arasında kısa süreli arbede yaşandı. Kitle, yürüyüşünü Elmadağ'a kadar sürdürdü. Elmadağ'da kolluk güçlerinin yoğun barikatıyla yürüyüş engellendi. Yarım saate yakın barikat önünde bekleyen kitle daha

sonra polisin engellemelerine rağmen tekrar trafiği keserek Taksim Tramvay Durağı'na yürüdü. Burada bir açıklama yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İMF Başkanı'na ayakkabılı protesto...

İstanbul'da 1 Ekim günü Halkevleri ve Öğrenci Kolektifleri üyeleri konferans için Bilgi Üniversitesi'ne gelen İMF Başkanı Dominique Strauss-Kahn'ı protesto etti.

İMF ve Dünya Bankası karşıtı sloganlar atan

yaklaşık 30 kişilik kitle konferans salonuna girmek isteyince polis terörüne maruz kaldı. Tartaklanarak gözaltına alınan eylemciler çevik kuvvet polisi tarafından yerlerde sürüklendi.

Dışarıda eylem sürerken içeride de İMF karşıtı protesto vardı. Toplantıya katılan Birgün gazetesi editörü Selçuk Özbek İMF Başkanı Dominique Strauss-Kahn'a ayakkabılı fırlattı.

Yaklaşık 10 öğrencinin de pankart açarak slogan attığı eylem üzerine Strauss-Kahn toplantıyı terk etmek zorunda kaldı. Özbek ve diğer eylemciler gözaltına alındı.

İzmir Ekim Gençliği'nden zincirli protesto

İzmir Ekim Gençliği 6 Ekim günü İzmir Konak Meydanı'nda gerçekleştirdiği eylemle İMF-Dünya Bankası Zirvesi'ni ve emperyalist haydutları protesto etti. "Bağımsız sosyalist Türkiye!" şiarını haykırdı.

Saat 17.00'de Konak Meydanı'ndaki Saat Kulesi'ne kendilerini zincirleyen genç komünistler "İMF-DB defol! / Ekim Gençliği" imzalı pankart, "Bağımsız sosyalist Türkiye! / Ekim Gençliği" imzalı döviz açtılar. Sloganlarla eylemlerine başlayan genç komünistler meydana bulunan emekçilere, İMF ve Dünya Bankası'nın işçi ve emekçilere dayattığı saldırıları teşhir ettiler. Emperyalizmle işbirliği halindeki burjuvazinin, ticari eğitim saldırısı ile işçi ve emekçi çocuklarına okulların kapısını kapattığını haykırdılar.

İşçilerin yaşadığı ağır çalışma koşullarına karşı işçileri, emekçileri, gençliği birleşik mücadeleye çağırarak genç komünistler çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu yaptıkları konuşmalarla ifade ettiler.

Eylem sırasında çevrede biriken işçi ve emekçilerden sloganlara katılarak ve alkışlayarak destek verenler oldu. Bir süre sonra eyleme müdahale eden kolluk güçleri genç komünistleri zorla gözaltına aldılar. Zafer işaretleri ve sloganlarla gözaltına direnen genç komünistler, emekçilerin alkışları arasında zorla polis aracına bindirildiler. Önce Kemeraltı Karakolu'na, akşam saatlerinde ise sağlık kontrolü için hastaneye götürüldüler.

Eylem boyunca ajitasyon konuşmaları aralıksız sürdürüldü. Eylemde, "Yaşasın bağımsız sosyalist Türkiye!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Eşit, bilimsel, parasız, demokratik, anadilde eğitim!", "Devrimci irade teslim alınamaz!", "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı.

Kolluk güçleri eylem bitiminde çevrede bulunan ve eylemcilere destek veren üniversite öğrencilerine kimlik kontrolü yapmaya çalıştı.

6 Ekim akşamı serbest bırakılan 3 Ekim Gençliği okuru gözaltına alındıkları karakolda ince arama dayatmasına maruz kaldı. Arama dayatmasına karşı direnen devrimciler sağlık kontrolü için arabaya bindirildiklerinde de sloganlarını haykırdılar.

Bunun üzerine telaşa kapılan kolluk güçleri genç komünistleri zorla karakola geri sokmak zorunda kaldı.

Direniş sloganları hastane önünde de devam etti. Ekim Gençliği okurları darp edilerek susturulmak istendiler. İfade vermeyen ve saat 20.00 sıralarında serbest bırakılan 3 devrimci, polis tarafından el konulan pankartı almak istediklerinde ise karakoldan zorla çıkartılmak istendiler. Başarıyla gerçekleştirilen eylem sonrası Ekim Gençliği okurlarının çeşitli yerlerinde darp izleri ve morluklar oluştu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Sınıf devrimcilerinin İMF-DB karşıtı faaliyet ve eylemlerinden...

BDSP'den Taksim'de bildiri dağıtımı

4 Ekim günü Taksim'de biraraya gelen BDSP'liler "Emperyalist haydutlardan hesap sormak için sokağa, eyleme!" şiarlı bildirileri ajitasyon konuşmaları eşliğinde emekçilere ulaştırdı. Konuşmalarda, İMF ve Dünya Bankası'nın emekçilere yoksulluk ve sefaletten başka bir şey vermediği, 12 Eylül gibi faşist darbelerden ve baskılardan İMF'nin sorumlu olduğu hatırlatıldı.

Ümraniye'de İMF-DB karşıtı çalışmalar...

BDSP'liler 3 Ekim günü Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde ve pazarda, 4 Ekim günü Dudullu pazarında önlüklerle ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

5 Ekim günü ise, eş zamanlı olarak saat 7.30'da İMES A ve E kapılarında kitlesel bildiri dağıtımını gerçekleştirildi. OSB'de ve İMES'te çalışan işçiler mücadeleye çağrıldı.

Ayrıca Metal İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi, metal işçilerini "Haramilerin saltanatına karşı işçi-emekçi barikatlarına!" şiarıyla eylemlere çağırarak bildirileri metal fabrikalarına dağıttı.

Topkapı'da İMF-DB karşıtı çalışmaya polis terörü

5 Ekim günü Topkapı'da, İMF-DB Karşıtı Birlik'in afişlerini yapan sınıf devrimcileri gözaltına aldı. Gözaltına alınan iki kişi Merkez Efendi Karakolu'na götürüldü, burada bir süre tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

Sincan İşçi Derneği mücadele çağrısı yapıyor

Emekçileri İMF-Dünya Bankası'na karşı mücadeleye çağırarak ozalitler 4 Ekim günü Sincan'da kullanıldı. Merkezi yerlere asılan ozalitlerin bir kısmı ise kolluk güçlerinin saldırısına uğradı.

Ayrıca 4 Ekim günü Sincan İşçi Derneği'nin önünde açılan stand ile Sİ-DER imzalı bildiriler emekçilere ulaştırıldı. Bildiri dağıtımına olan ilgi nedeniyle bildiriler kısa sürede tükendi. "İMF-Dünya Bankası defol!" şiarlı Sİ-DER imzalı pankartlar da merkezi yerlere asıldı.

Ankara'da yaygın faaliyet

Mamak'ta işçi ve emekçilere yönelik, İMF ve Dünya Bankası gündemli yaygın bir faaliyet yürütüldü. 1-3 Ekim tarihlerinde yapılacak olan eylemlere çağrı için yerel afişler kullanıldı. Tuzluca Meydanı'nda 2 Ekim'de açılan BDSP standı ile BDSP ve Mamak İşçi Kültür Evi imzalı bildiriler yaygın bir biçimde dağıtıldı. Ayrıca İMF-DB defol şiarı ile yazılımlar yapıldı.

OSİM-DER'li işçiler eylemlere çağrı yaptı

2 Ekim günü, OSİM-DER'li işçiler dernek önlükleriyle İMES A kapısı önünde iş giriş saatinde kitlesel bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. "Açlık,

yoksulluk ve savaşın mimarları: İMF-Dünya Bankası defol!" başlıklı bildirilerin dağıtımında ajitasyon konuşmaları ile İMF politikaları teşhir edildi. İşçilerle sohbetler edildi ve 6-7 Ekim tarihlerinde yapılacak eylemlere çağrı yapıldı.

"İMF ve Dünya Bankası Defol!" şiarı Manisa'da

2 Ekim günü Manisa İşçi Birliği Derneği, 1 ve 2 Ekim tarihlerinde Manisa'nın merkezi noktalarında "İMF ve Dünya Bankası Defol! / Manisa İşçi Birliği Derneği" yazılı ozalitler kullandı.

Tuzla'da İMF-DB karşıtı çalışmalardan

2 Ekim sabahı BDSP bildirileri tersane işçilerine dağıtıldı. Tuzla Gemi Tersanesi ve Aydıntepe Tren İstasyonu'nda gerçekleştirilen dağıtım ile bin işçiye ulaşıldı.

İzmir'de BDSP faaliyetlerinden

BDSP bildirileri İzmir'de yaygın bir şekilde dağıtıldı. İşçi ve emekçi semtlerinden Çamlıkule, Güzeltepe, Küçük Çiğli'ye, işçi servis güzergâhlarından Menemen, Çiğli organize girişi, Soğukkuyu, Serinkuyu'ya bildiriler ulaştırıldı.

Çiğli Organize'de bulunan gıda ve metal fabrikalarına dağıtım, ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapıldı. Onur Mahallesi'nde Pir Sultan Abdal Derneği'nin düzenlemiş olduğu konserde de dağıtım gerçekleştirildi. 6 Ekim günü Çiğli merkezde yapılan dağıtım sırasında 2 sınıf devrimcisi gözaltına alındı.

Esenyurt BDSP'den İMF-DB zirvesi karşıtı eylem...

4 Ekim günü Esenyurt BDSP tarafından İMF-DB Zirvesi'ne karşı bir eylem gerçekleştirildi.

Esenyurt Lisesi önünden Cumhuriyet Meydanı'na yürünerek gerçekleştirilen eyleme 30 kişi katıldı. "İMF-Dünya Bankası defol!" pankartının taşındığı basın açıklamasında İMF ve DB'nin emperyalist kuruluşlar olduğu, işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların düşmanları olduğu vurgulandı. Eylem, İMF ve DB Zirvesi'ne karşı mücadele çağrısıyla son buldu.

GOP İşçi Platformu'ndan eylem

GOP İşçi Platformu 4 Ekim günü Gaziosmanpaşa Meydanı'nda İMF ve DB Zirvesi'ne karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, emperyalistlerden ve uşaklarından hesap sormak için 6-7 Ekim'de Taksim'de olma çağrısı yaptı.

Açıklama sonrasında Kot İşçileri Birliği adına Gazi Polat bir konuşma yaptı.

Polat, "Bu şeflerin, biz işçi ve emekçilerin geleceğiyle oynamasına izin vermeyelim" dedi.

Ümraniye'de İMF-DB gündemli forum

Metal İşçileri Kurultayı Ümraniye Hazırlık Komisyonu 1 Ekim akşamı İMF-DB gündemli bir forum gerçekleştirdi.

Forumda, İMF-DB'nin Türkiye ile olan ilişkileri

ve bu ilişkilerin başlamasıyla birlikte hayata geçirilen politikalar anlatıldı. Anlatım sırasında İMF'nin yaptığı dayatmalar sonucunda Türkiye'de yaşanan devalüasyonlara, krizlere ve işçi ve emekçiler payına hayata geçirilen saldırı yasalarına değinildi.

Forumun ikinci bölümünde ise emperyalistlere karşı neden ve nasıl mücadele edilmesi gerektiği üzerinde duruldu.

Sunumların ardından forum tartışmalarla devam edildi. Tartışmalarda sunumlarda bahsedilen konular detaylı bir şekilde irdelendi.

Foruma 20'yi aşkın işçi katıldı.

Tuzla'da İMF-DB protestosu

2 Ekim günü Tuzla Gemi Tersanesi önüne yürüyen tersane işçileri İMF-DB Zirvesi'ni protesto etti.

"İMF ve Dünya Bankası defol! Yaşasın bağımsız sosyalist Türkiye! / TİB-DER" yazılı ozalitin açıldığı yürüyüş sırasında kalabalık bir polis ekibi eyleme eşlik etti. Sloganlarla yürüyen kitleyi kaldırırma çekmek isteyen polisle kitle arasında iki ayrı noktada arbede yaşandı. Tuzla Gemi Tersanesi önüne gelindiğinde basın açıklamasını TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu okudu.

Açıklamanın ardından sloganlarla derneğe dönüldü.

Yürüyüş sırasında birçok noktada işçiler eyleme alkışlarıyla destek verdi. Eyleme BDSP, Entes direnişçisi Gülistan Kobatan ve OSİM-DER üyeleri de katıldı.

Eskişehir'de İMF-DB karşıtı eylem!

İMF-DB Zirvesi dolayısıyla yürütülen çalışmalar 7 Ekim günü Eskişehir'de düzenlenen ortak eyleme sona erdi. 2 Ekim tarihinden itibaren Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü'nde Ekim Gençliği imzalı merkezi bildiriler dağıtıldı, afişler yapıldı.

Ayrıca işçi ve emekçilerin yoğun olduğu Büyükdere Mahallesi pazarında BDSP imzalı bildiriler dağıtıldı. Büyükdere ve Gültepe mahallelerinin farklı noktalarına "İMF defol!", "Yaşasın sosyalizm!" ve "BDSP!" yazılımları yapıldı.

BDSP, SGD, Eskişehir Gençlik Derneği, Mücadele Birliği, ÖGD, DHF bir araya gelerek Anadolu Üniversitesi Yunus Emre ve İki Eylül kampüslerinde ortak bildiri dağıtımını ve afiş yaptı. Yunus Emre kampüsünde rektörlük önüne "İMF-Dünya Bankası defol!" yazılı pankart asılarak bildiri dağıtımını gerçekleştirildi.

Bildiri dağıtımını sonrasında 7 Ekim günü Adalar'da ortak bir eylem yapıldı. Adalar'ın sonunda toplanan kitle "İMF-Dünya Bankası defol!" yazılı pankart açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında ajitasyon konuşmaları sırasında çevredekilerin ve esnafın alkışlarla konuşmalara destek verdiği gözlemlendi.

Sloganlar eşliğinde yürüyen kitle köprüden geçiş sırasında "İMF-Dünya Bankası defol!" yazılı pankartı köprüye astı. Adalar mevkiinin boydan boya dolaşıldığı yürüyüş sonrası Adalar Migros önüne gelen kitle burada bir basın açıklaması yaptı.

BDSP, SGD, Eskişehir Gençlik Derneği, Mücadele Birliği, ÖGD ve DHF'nin örgütleyicisi olduğu eyleme ODAK destek verdi. Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Antiempyalist gençler alanlardaydı...

İstanbul'da öğrenciler yürüdü

İMF Karşıtı Öğrenciler, 2 Ekim günü Dolmabahçe'deydi. Antiempyalist öğrenciler 6. Filo'yu Dolmabahçe'ye döken Denizler'in ruhuyla "İstanbul'u İMF'ye dar edeceğiz!" diye haykırdı.

İMF Karşıtı Öğrenciler Dolmabahçe'ye yürümek için saat 13.30'da İstanbul Üniversitesi ana kapı önünde biraraya geldi.

Eylemde, "Gençlik İstanbul'u İMF'ye dar edecek! / İMF Karşıtı Öğrenciler" pankartı ile Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya'nın fotoğrafları taşındı.

Öğrencilerin önü Beyazıt Meydanı'nda kolluk güçleri tarafından kesildi. Burada öfkeli sloganlar eşliğinde bir süre bekleyen öğrenciler, Gündoğdu, Çav Bella ve Beyazıt marşını hep bir ağızdan söylediler. Polis barikatı sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla protesto edildi. Barikat önünde sloganlar atıldı.

Eylemde, Mahir Çayan, Hüseyin İnan, Ulaş Bardakçı, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Mustafa Suphi, Vedat Demircioğlu, Harun Karadeniz, İbrahim Kaypakkaya ve Mazlum Doğan'ın isimleri okunduğunda "Yaşıyor!" haykırışı ile karşılık verildi.

Polisin barikatı kaldırmaması üzerine öğrenciler, yürüyüşe Kabataş'tan devam etme kararı aldılar. Buradan toplu çıkış yapan öğrenciler, tramvaylarla Kabataş'a geçtiler.

İMF Karşıtı Öğrenciler, Kabataş'ta da polis barikatı ile karşılaştı. Sloganlarla barikata yüklenen öğrenciler barikatı yararak Dolmabahçe'ye ilerledi.

Dolmabahçe'ye gelen öğrenciler burada basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Eylem slogan ve marşlarla son buldu.

Adana'da antiempyalist gençlerden eylem

Emperyalist Zirve'ye karşı Adana'da oluşturulan Antiempyalist Gençlik Birliği 4 Ekim günü eylem gerçekleştirdi.

5 Ocak Meydanı'nda "İMF-DB defol! İMF and World Bank go home!" pankartı arkasında toplanan kitle Çakmak Caddesi'ni trafiğe kapatarak İnönü Parkı'na yürüdü.

Yürüyüş sırasında yolun açılması için müdahale eden polisin tutumu gençliğin kararlı duruşuyla boşa düşürüldü.

İnönü Parkı'nda yapılan basın açıklamasında dünyanın en büyük suç örgütlerinden İMF-DB'nin yeni sömürü ve darbe planları yapmak için İstanbul'da biraraya geldiği söylendi. Basın metninin okunmasının ardından eylem sona erdi.

İzmir'de İMF-DB karşıtı eylem

İzmir'de İMF-DB'nin İstanbul'a gelişi üniversite gençliği tarafından protesto edildi. "Antiempyalist öğrenciler" imzasıyla yürütülen çalışmalarından sonra gerçekleştirilen yürüyüş 5 Ekim günü hazırlık binası önünde "68'den bugüne 6. Filo'yu unutmayın! İMF-DB defol/ anti emperyalist öğrenciler" pankartının açılmasıyla başladı.

Ziraat fakültesine, oradan da Gıda kafeye çıkan kitle sık sık "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "İMF-DB defol!", "Savaşa değil eğitime bütçe!" sloganlarını attı.

Gıda kafeye gelindiğinde ise yürüyüş durdurularak etrafta bulunanlara konuşmalar yapıldı.

ÖGB şefleri ve sivil polislerin "yürüyüşünüze izin verdik, devam edin!" söylemleriyle konuşmayı bitirme çabaları ise boşa düşürüldü. Polisler ve özel

güvenliklere "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganının yanısıra Gündoğdu Marşı hep bir ağızdan söylenerek karşılık verildi.

Yürüyüş boyunca yol trafiğe kapatıldı. Basın metni e cafe önünde okundu.

Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Ege Lisesi'ne bildiri dağıtımı...

Ankara'da yürütülen İMF-DB karşıtı faaliyet lise önlerindeki bildiri dağıtımları ile devam etti. 5 Ekim günü Ege Lisesi önünde Liselilerin Sesi okurları tarafından bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. İMF-DB'yi teşhir eden bildirilerin dağıtımının yanısıra 7 Ekim'de yapılan olan eyleme çağrı yapıldı. Ayrıca eyleme çağrı içerikli stickerlar da kullanıldı.

Aynı gün içerisinde okulda çıkan bir kavgaya "okul polisi" müdahale etmezken, Liselilerin Sesi okurlarının yaptığı bildiri dağıtımına polis müdahale etti. Polis müdahalesi boşa düşürüldü.

Umuttepe'de İMF-DB protestosu

Kocaeli Üniversitesi öğrencileri 5 Ekim günü Umuttepe Kampüsü'nde gerçekleştirdikleri yürüyüşle İMF-DB toplantılarını protesto etti.

Eylemden kısa bir süre önce, yemekhanede İMF'yi teşhir eden konuşmalarla öğrenciler eyleme çağrıldı. 5 dakikalık oturma eylemiyle başlayan ve ardından gerçekleştirilen yürüyüşle İletişim Fakültesi kantini önünde son bulan eylemde yapılan açıklamada Türk Devleti'nin emperyalizm ile olan kirliliğine değinildi.

"İMF = Açlık, sömürü, işsizlik, paralı eğitim!" pankartının açıldığı eyleme; Gençlik Derneği, Ekim Gençliği, Odak, SDP, Öğrenci Kolektifleri, ÖDP, EMEP, TKP, Bağımsız Gençlik Platformu katıldı. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana - İzmir - Ankara - Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi'nde protesto

Kocaeli Üniversitesi'nin yeni akademik yıl açılışında eylem yapan öğrenciler İMF-DB Zirvesi'ni ve işbirlikçi AKP hükümetini protesto etti.

6 Ekim günü KOÜ Umuttepe Kampüsü'nde toplanan öğrenciler, açılış törenine katılan Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün'ün Prof. Dr. Baki Komsuoğlu Kültür ve Kongre Merkezi'ne girmesiyle birlikte salona girmek istediler. Özel güvenlik görevlileri tarafından engellenen öğrenciler ÖGB terörüne maruz kaldı. Öğrencilere biber gazıyla müdahale edildi. Çıkan arbede sırasında camlar kırıldı.

Kampüse çok sayıda jandarma sevk edildi.

Protestolar, Nihat Ergün'ün kampüsten ayrılmasının ardından da devam etti.

Öğrenciler saat 15.40'ta kampüs kapısına yakın bir noktada basın açıklaması yaptı.

YTÜ açılışında gözaltı terörü

Yıldız Teknik Üniversitesi yeni eğitim ve dönemine yeni saldırılar ve bir dizi eksiklikle başlarken üniversitenin resmi açılış töreni Recep Tayyip Erdoğan'ın katılımı ile 7 Ekim günü gerçekleşecekti.

Açılışın duyurusu iki gün öncesinden internet sitesinden duyuruldu. Yapılan duyuruda geçtiğimiz yıllardan ve diğer üniversitelerden de tahmin edilebileceği gibi öğrencilere kapalı bir biçimde gerçekleşecek törene YTÜ'den davetiye ile ulaşılan sınırlı sayıda kişi katılabilecekti.

Sabahtan itibaren alınan güvenlik önlemleri kapsamında yaya girişine sadece üniversitenin üst geçit kapısından girilmesi dayatılmıştı. Törenin gerçekleşeceği Oditoryuma yakın olan ana giriş kapısı ise yine tatsızlık yaşanmaması ve öğrencilerin gündeme olabildiğince uzak olabilmeleri amacıyla polis aracı ile kapatılmıştı. Açık tutulan yaya giriş kapısı önünde konumlanan kolluk güçleri ve sivil polisler ile de kampüs abluka altına alındı.

Yıldız Kültür Öğrenci Derneği'nden (YKÖD) öğrenciler ise saat 10.30 civarında gözaltına alındılar. Yaklaşık üç saat emniyette tutulduktan sonra serbest bırakıldılar. Oditoryum civarında Öğrenci Kolektifleri imzasıyla pankart açan bir kişi onlarca sivil polisin saldırısına maruz kaldı. Ayrıca *Birgün* gazetesi taşıyan iki öğrenci de ÖGB ve polis terörüyle karşı karşıya kaldı.

YTÜ Ekim Gençliği

“Açılım” gölgesinde DTP kongresi

DTP 3. Olağanüstü Kongresi geçen hafta sonu yapıldı. Kongre, “Kürt açılımı”nın iki ay içinde “Milli Birlik” projesine dönüştüğü, DTP’li 4 milletvekili hakkında “zorla mahkemeye götürülme” kararının verildiği, aralarında iki eş başkan yardımcısının da bulunduğu 80 kişilik PM üyesinden 54’ünün tutuklandığı bir süreçte toplandı. Olağanüstü kongre kararı, Temmuz ayında gerçekleştirilen DTP Parti Meclisi toplantısında yapılan “*gelişen siyasal sürecin önemi nedeniyle bu sürece yanıt verebilecek örgütsel bir yapının çıkarılması gerektiği*” değerlendirmesi üzerine alınmıştı.

“Eşitlik ve Özgürlük için Demokratik Çözüm” sloganıyla yapılan kongrenin gerçekleştirildiği salona, “Demokratik Türkiye için demokratik özerklik!”, “Yol haritası istiyoruz!”, “İçi boş açılımlara son!”, “Çözüm operasyonlarda değil, diyalog ve barışta!” yazılı pankartlar asıldı.

Yasal sol partilerin, sendikaların, derneklerin ve demokratik kitle örgütlerinin temsilci gönderdiği kongreye, Avrupa’daki bazı partiler ile Avrupa Birliği’nden siyasetçiler de katıldı. Kongreye katılanlardan AKP Genel Başkan Yardımcısı Şükrü Ayalan ise, “Ne için saygı duruşunda bulunulduğuna anlam veremedim” diyerek kısa süre sonra salonu terk etti.

Kongrede sık sık Öcalan ve PKK lehine sloganlar atıldı. Salon içinde ve dışında sivil polislerin katılımcıları adeta tek tek fotoğrafladıkları, görüntüledikleri gözlenirken, salon bahçesine girerken yapılan aramalar da taciz boyutuna ulaştı.

Divan başkanlığına seçilen DTP Milletvekili Osman Özçelik, Türkiye’nin yeni bir sürece girdiğini belirterek, “Kürt açılımı” vurgusu yaptı. Özçelik, Türkçe ve Kürtçe konuşmasında, AKP hükümetinin, önce “Kürt açılımı”, sonra “Demokratik açılım” en son da “Milli birlik ve beraberlik projesi” adını verdiği açılımlarına dikkat çekerek, “*adını bile koymakta tereddüt ettiklerini*” söyledi.

Kongrede ilk konuşmayı yapan Ahmet Türk, iki eş başkan yardımcısının da aralarında bulunduğu, 89 PM üyesinden 54’ünün tutuklandığı baskı ve operasyonlara dikkat çekerek, “*Acaba dünyanın neresinde bir parti bu kadar baskı altına alınmıştır*” diye sordu. Tutuklamaları ve halen süren operasyonları “siyasi” olarak nitelendiren Türk, DTP’nin kadroları tutuklanınca, siyasi mücadelenin kesintiye uğrayacağını düşünenlerin yanıldığını söyledi. DTP’nin “çözüm” ısrarından ve “barışa” olan inancından asla vazgeçmeyeceğini belirten Türk, “*Kürtler Türkiye’nin önemli bir demokrasi gücü ve dinamiğidir*” dedi.

Kürtler’in dilsel, kimliksel, kültürel hak taleplerinin üniter yapıyı daraltmayacağını, Türkler’in temel hak ve özgürlüklerini kısıtlayamayacağını belirten Türk, “*Kimse böyle bir kaygıya kapılmamalı*” dedi. Türk, “*risk aldık*” diyen Başbakan Erdoğan’a da “*Kürt sorununun çözümü; risk almayı, kararlı durmayı ve cesur olmayı gerektirir*” diye seslendi. Çözümü tıkayan ve engelleyen tarafın DTP ve Kürtler olmayacağını belirtti.

Gelinen noktanın pek iç açıcı olmadığını vurgulayan Türk, içinde yeni bir anayasa olmayan çözümün çözüm olmayacağını altını çizdi. Sorunu, “*Kürtler’in iradesi, siyasi temsilcileri muhatap almadan çözmeye*” arayışından duydukları kaygıyı da dile getiren Türk, “*DTP’nin içinde olmadığı kalıcı bir çözüm süreci mümkün değildir. DTP’nin aktif olarak müdahil olmasına fırsat tanınmalı*” dedi. Türk ayrıca, Öcalan ve PKK’nin çözüm süreci dışında tutulmasına vurgu yaptı.

Meclis açılış konuşmasında, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ün ortaya koyduğu mantığı ve perspektifi önemsediklerini, bu yaklaşımın devlet yaklaşımı olduğunu düşünmek ve değerlendirmek istediklerini belirten Türk, “*Umuyoruz ki, bu yaklaşım anayasal reformlarla kalıcı hale gelir ve hoş bir seda olarak kalmaz... DTP olarak çözüm konusundaki ısrarımızı ve tavrımızı, parlamento zemininde de sürdürmeye devam edeceğiz*” dedi.

Türkiye’nin demokratik dönüşüm sürecinde, demokratik sol bir siyasetin olmayışından üzüntü duyduklarını belirten Türk, statükocu ve otoriter zihniyetin temsilcisi CHP’nin, Türkiye açısından büyük bir talihsizlik olduğunu söyledi. Türk, AKP’yi demokratlar, liberaller, aydınlar için adeta nimet haline getirenin de demokratik-özgürlükçü bir sol siyaset eksikliğine bağladı. Türk, yeni bir sol yapılanma içinde olacaklarının altını çizdi.

Türk’ün konuşmasının ardından DTP Genel Başkan Yardımcısı Emine Ayna benzer minvalde bir konuşma yaparak, Türkiye’deki tüm halkları kimliklerini yadsımadan kapsayacak bir anayasa yapılmasını istedi. DTP’nin emek ve demokrasi mücadelesine “*çatı olabilecek büyüklükte*” olduğunu ifade eden Ayna, konuşmasında Aleviler’in taleplerine CHP’nin değil, DTP’nin yanıt verebileceğini söyledi.

Kongrede tek aday olan mevcut Genel Başkan Ahmet Türk yeniden bu göreve seçildi.

Burjuva medyada ise DTP kongresi ile ilgili çıkan haberlerde, PKK bayrağı açılması büyük yer kapladı. “*DTP’de Olağanüstü gergin kongre*” başlıkları atılırken, PKK bayrağı ve Öcalan posterlerinin ilk kez parti yönetimi tarafından “*nazıkçe de olsa*” engellendiği öne çıkarıldı. Diğer yandan, partinin Merkez Yürütme Kurulu’na (MYK) geçen seferden daha fazla “Türk kökenli” isim getirilmesi, “*DTP’de Türk açılımı*” yorumları ile verildi.

Kongreye damgasını vuran söylem, “üniter yapıyı daraltmayacak” bir “dilsel, kimliksel, kültürel hak talepler”e dayalı tümüyle bir anayasal reformlar çizgisi oldu. Ahmet Türk’ün çözümün adresi olarak parlamentoyu göstermesi, bunun açık bir kanıttır. Kongre, mevcut devleti ve düzeni kendi temelleri üzerinde demokratikleştirme anlamına gelen reformist çizgide herhangi bir değişiklik olmadığını bir kez daha göstermiş oldu. Günümüz dünyasında kurulu düzeni kendi temelleri üzerinde demokratikleştirme ve böylece Kürt sorununda kalıcı bir çözüme ulaşma umudu boş bir beklentiden, ham bir hayalden öte bir anlam taşımamaktadır.

Kongrede yapılan konuşmalarda iktisadi-sosyal temelleriyle mevcut toplum düzeni büyük bir özenle

tartışma dışı tutuldu. Kongrede bir kez daha “devleti demokratikleştirmek” liberal çizgisi, cumhuriyeti demokratikleştirmek, dolayısıyla da “demokratik cumhuriyet” çizgisi olarak sunuldu.

Ancak bir devletin bünyesinde ulusal sorunun varlığı demek, ulusal baskı ve eşitsizliğin varlığı demektir. Bunu çözmeden, ezilen ulusun siyasal özgürlüğünü sağlamadan, uluslar arasında tam hak eşitliğini gerçekleştirilmeden, bu çerçevede ezen ulusun tüm ayrıcalıklarına son vermeden ulusal sorun çözülemez. Egemen ulus, devlete ulusal özellikleriyle hakim olmalıdır; devlete onun ulusal kimliği, onun siyasal-kültürel değerleri damgasını vurur, devlet onun adıyla anılır, onun bayrağıyla temsil edilir, resmi dili onun dili olur. Devletin ulusal niteliği kendini bu temel siyasal unsurlar üzerinden gösterir. Ulusal baskının işlevi tüm bunları ezilen ulus ya da uluslara kabul ettirmek, zorla benimsetmektir, böyle şekillenmiş bir devlet bünyesinde ezilen konumdaki ulus ya da ulusları zorla tutmaktır. Ulusal özgürlük ve eşitlik, zora dayalı bu duruma son vermek, ezilen ulus ya da ulusların kendi kaderini tayin hakkını tanımak ve fiilen gerçekleştirmek, dolayısıyla egemen ulusun her türlü ulusal ayrıcalığına son vermektir. Bu koşullar gerçekleşmediği sürece, sorun çözülmeden sorun olarak kalır, bir dizi reformla sorunun ağırlığı belki hafifletilebilir, fakat yine de sorun çözülmüş olmaz.

Ne yazık ki, DTP 3. Olağanüstü Kongresi ise, egemen ulusun siyasal ayrıcalıkları kapsamına giren tüm sorunları tartışmanın dışında tutmaya özen gösterdi. Böylece Türk üst kimliğini tartışma dışı tutmuş ve Kürtler için gerçek bir siyasal özgürlük ve eşitlik istemini bir yana bırakmış oldu. Sonuç olarak devlet ve toplum yaşamının düzenlenmesinde siyaset alanı olduğu gibi Türk ulusal kimliğine bırakılıyor, ama kültürel alanda Kürt ulusuna bir alt serbesti alanı açılmak isteniyor.

Fakat Kürt sorunu “üniter yapıyı daraltmayacak” bir “dilsel, kimliksel, kültürel hak talepler”e dayalı anayasal reformlarla çözülemez. Zira Kürt sorunu derin tarihsel köklere dayalı kapsamlı bir siyasal sorundur. Sorun, Ortadoğu’nun en kadim halklarından biri olan Kürtler’in bugünkü ulusal kölelik statüsünden kurtulması sorunudur. Ulusların özgür, eşit ve kardeşçe ilişkiler içinde olmasının önündeki en temel engel ise, özel mülkiyet düzeni ve burjuva sınıf egemenliği sistemidir. Bu engeller aşılmadan, halklar özgür ve eşit olamaz, gönüllü birlik temelinde kardeşçe ilişkiler içinde yaklaşım kaynaşamazlar. DTP, kongresi vesilesiyle bir kez daha bu temel doğrunun fersah fersah uzağında olduğunu göstermiş bulunuyor.

Dokunulmazlık DTP vekillerine işlemiyor

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi, DTP'li milletvekillerinin polis zoruyla mahkemeye getirilmesi yönündeki kararı uygulamak için harekete geçti. Böylece bir kez daha dokunulmazlık zırhının Mehmet Ağar gibi kontrgerilla şefleri, hırsızlar, dolandırıcılar, rüşvetçiler için geçerli olduğu ortaya çıktı.

Tüm bunlar olup bitirken AKP ikiyüzlü politikasını sürdürmektedir. Bir yandan demagojik söylemlerle DTP'lilere arka çıkar gibi görünmekte, öte yandan yeni sınır ötesi operasyon tezkeresini TBMM'ye taşımak için son hazırlıklarını yapmaktadır. Kürt halkına ve DTP milletvekillerine düşmanlıkta sınır tanımadığını bir kez daha kanıtlamaktadır.

Hırsız ve dolandırıcılar için geçerli olan meclis dokunulmazlığı DTP için işlemiyor!

Meclis tarihi boyunca dokunulmazlık zırhı hırsız ve dolandırıcılar için hep geçerli oldu. TBMM'de, 62'si AKP'li 112 milletvekili hakkında 315 dokunulmazlık dosyası bulunuyor. Milletvekili dokunulmazlığının kaldırılmasını istemeyen AKP yöneticileri ve vekilleri hakkında ihaleye fesat karıştırmaktan dolandırıcılığa, zimmetten evrakta sahteciliğe kadar pek çok suçlama ile ilgili fezlekeler bulunuyor. Buna rağmen bu vekillere dokunulmuyor. Yargı önüne çıkarılması ısrarla engelleniyor.

“Görevi ihmal, zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrakta sahtecilik, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak” ile suçlanan Tayyip Erdoğan, kendisi gibi vekillerini korumakta ve kollamaktadır.

Oysa mecliste Kürt halkının ulusal taleplerini anadillerinde gündeme getirdikleri için DEP milletvekilleri yıllarca hapis hane yattılar. Kürt milletvekilleri hukuk terörüne maruz kaldılar. “Suç”ları ise, dili, kimliği, kültürü inkar, varlığı imha edilmiş Kürt halkını savunmaktır.

AKP, devletin öteki kurumları ve medya, DTP grubunu açıkça “PKK'nin meclisteki temsilcisi” söylemleriyle hedef göstermeye çalışmaktadırlar. Tayyip Erdoğan, “*terör örgütüyle aranızda mesafe koyun, sonra gelin mecliste konuşun*” diyerek DTP'ye karşı siyasi bir linç kampanyasının önünü açtı. Ardından her gün DTP'li vekillerle ilgili yeni iddialar gündeme getirilerek DTP tam bir kısıp alınamaya çalışıldı.

DTP'ye karşı saldırganlık, Genelkurmay Başkanı'nın “Meclis'te PKK var” açıklaması ile tırmandırılarak kapatma davası açılmasına ve partinin Genel Başkanı Nurettin Demirtaş'ın tutuklanmasına kadar vardırdı. Seçilmiş belediye başkanları ve milletvekilleri hakkında sayısız dava açıldı, kimi belediye yöneticileri görevlerinden alındı. Şimdi de DTP milletvekilleri, tıpkı 1994'te DEP'lilere olduğu gibi polis zoruyla mahkeme huzuruna çıkarılmak istenmektedir. Bugüne kadar uygulamaya konulmamış olan bir madde hakkında hukuki yorum yapılarak DTP milletvekilleri yargılanmak istenmektedir.

Yeni sınır ötesi operasyon tezkeresi meclise taşınıyor...

PKK'nin ateşkesi sonlandırmasının ardından sürekli gündeme gelen sınır ötesi operasyon tartışmaları ile devlet, Kürt sorununda imha ve inkardan başka bir yol tanımadığını açıkça ortaya koymaktadır. Güney Kürdistan'a yönelik sınır dışı operasyonlar defalarca yapılmasına rağmen hiçbir

başarı elde edilemediği bilinmesine rağmen devlet, çözümü sınır ötesi operasyonda aramaktadır.

Sömürgeci sermaye devleti MGK'nın saldırı kararının altına imza atarak sınır ötesi operasyona destek vermektedir. Tezkereyi Bakanlar Kurulu'ndan geçiren AKP, şimdi de meclis gündemine taşımaya hazırlanmaktadır. AKP, tezkereyi en kısa zamanda meclisten geçirerek, Kürt halkına yönelik baskılara yeni boyutlar kazandırmak istemektedir.

DTP milletvekillerine yönelik hukuk terörüne sınır ötesi operasyon tezkeresi saldırısı eklendi. Bu saldırılar “sınır içi operasyonlar”ın artırılacağını ve fiili OHAL uygulamasının genişleyeceğini, aynı zamanda işçi ve emekçilere, devrimcilere ve sosyalistlere karşı baskıların daha da yoğunlaşacağını göstermektedir.

DTP'li vekiller, “bağlılık yemini” etmekle sermaye iktidarının saldırılarından kurtulamayacaklarını bir kez daha gördüler. Kürt işçi ve emekçileri de, düzenin inkar ve imha saldırılarının “barışçıl çözüm” talebiyle karşılanamayacağını artık görmelidirler. Kürt sorunu, ne mecliste temsiliyet, ne de diyalog arayışlarıyla çözülebilir. Çünkü sorunu yaratan ve büyüten, sömürgeci sermaye düzeninin kendisidir. Çözümü de sermaye düzenine karşı işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin birleşik örgütlü mücadelesidir. .

AKP'li milletvekilleriyle ilgili dokunulmazlık dosyalarındaki bazı suçlamalar şöyle:

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan: 213 sayılı Vergi Usul Yasası'na muhalefet, **Tarım ve Köy İşleri Bakanı Mehdi Eker:** Hukuka aykırı işlemlerden sorumlu olmak, **AKP Genel Başkan Yardımcısı Abdülkadir Aksu:** Özel evrakta sahtecilik, **Başbakan Tayyip Erdoğan'ın danışmanı, Amasya Milletvekili Akif Güllü:** Devlet İhale Yasası'na muhalefet, **AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin:** İhaleye fesat karıştırmak, zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrakta ve kayıtlarında sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak. **Şanlıurfa Milletvekili Müfit Yetkin:** Evrakta sahtekarlık ve kamu kurumunu dolandırmak, 213 sayılı Vergi Usul Yasası'na muhalefet. **Bursa Milletvekili Emin Tutan:** Özel evrakta sahtecilik. **Giresun Milletvekili Ali Temur:** Özel evrakta sahtecilik. **Kırşehir Milletvekili Mikail Aslan:** Zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrakta ve kayıtlarında sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak, tedbirsizlik ve dikkatsizlik sonucu yaralamaya sebebiyet vermek

Meclis, sermaye egemenliğinin organik bir parçasıdır!

TBMM'nin yeni yasama yılının açılışı 1 Ekim'de gerçekleşti. Açılıştta Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün yaptığı konuşma CHP ve MHP'nin tepkilerine neden oldu. DTP'lilerin varlığını gerekçe göstererek Meclis açılışlarına katılmayan ordunun komuta kademesi ise uzun bir aradan sonra meclise geldi. Ordunun da açılıma destek verdiği değerlendirilmelerine neden olan bu tutum, Meclis'in karar verme ve yaptırım gücünün sınırlarını da ortaya koymaktadır.

Açılış töreninden ve resepsiyondan yansıyanlar, DTP'lilerin zorla ifade vermeye götürülme kararından Ermenistan ile yapılan protokole, TSK'ya sınır ötesi operasyon yetkisi veren tezkereden “Kürt açılımı”na kadar birçok konunun Meclis'te sıkıntı yaratacağının işaretlerini vermektedir.

Sermayenin meclisi, işsizlikten açlığa, eğitimden sağlığa, Kürt sorunundan Alevi konusuna kadar işçi ve emekçilerin sorunlarının katlanarak arttığı bir dönemde açılmaktadır. Ancak meclisin tüm bu sorunları çözmek gibi bir derdi yoktur. O, işçi sınıfı, emekçi kitleler ve Kürt halkının sorunlarını çözmek yerine, sermaye sınıfının ihtiyaçlarını karşılamak, krizin yükünü emekçi kitlelerin sırtına yıkmak için “gece gündüz demeden” çalışmaktadır.

Bugün TBMM, sermaye sınıfının egemenlik aygıtı olan devletin bir organıdır. Sermaye egemenliğinin organik bir parçasıdır. TBMM, devlet aygıtının yalnızca bir ayağını oluşturmaktadır. İşçi ve emekçi kitleler, bürokratik bu aygıtın hiçbir parçası üzerinde herhangi bir belirleme ve denetleme hakkına sahip değildir. Bir başka ifadeyle, tüm bu atanmış askeri ve sivil bürokrasi halk tarafından seçilmemekte, denetlenmemekte ve görevden alınmamaktadır.

Lenin, burjuva parlamentosunun devletteki yeri ve işlevini şu sözlerle tanımlar: “*Amerika'dan İsviçre'ye, Fransa'dan İngiltere'ye, Norveç'e vb. dek, herhangi bir parlamenter ülkeyi düşününüz; asıl 'devlet' işleri hep kulislerde görülür; bu işler hep devlet daireleri, bakanlıklar, kurmay kurulları tarafından yürütülür. Parlamentolarda, yalnızca 'saf halk'ı aldatma ereğiyle, gevezelikten başka bir şey yapılmaz.*” (Devlet ve İhtilal, Lenin)

Burjuva parlamentoları işçi ve emekçi kitlelerin köklü sorunlarını çözemezler. İşçi ve emekçilerin sınırlı haklarını dahi güçlü bir sınıf ve kitle hareketi olmadığı koşullarda karşılamazlar.

İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin kurtuluşu, burjuva sınıf egemenliğinin araçları olan ordu, polis, bürokrasi, parlamento ve tüm öteki kurumların ezilip dağıtılmasından geçmektedir. Böylece iktidar her alanda ve her düzeyde, işçi, kent emekçisi ve yoksul köylü meclislerine geçecek, emekçi kitlelere tüm temel özgürlükler derhal ve eksiksiz olarak tanınacaktır. Tanınan hak ve özgürlüklerin emekçiler tarafından fiilen kullanılabilmesi için gerekli tüm önlemler ise ancak işçi sınıfının devrimci iktidarı koşullarında alınabilir. Yasama ile yürütmeyi birleştirerek burjuva parlamenterizmin sözde demokrasinin aksine doğrudan bir demokrasi olan işçi sınıfının devrimci iktidarı, yönetim aygıtını kitlelere yakınlaştırmak ve onlarla kaynaştırmak, her emekçinin yönetim işlerine katılımını sağlamak için azami çaba harcar. Tüm temsilci ve görevliler seçimle işbaşına gelir, kendilerini sürekli olarak denetlemekle yükümlü seçmenlerinin çoğunluğu tarafından görevden alınabilirler.

İşçi sınıfı, emekçi kitleler ve Kürt halkı sorunlarının çözümü için sermaye iktidarını tüm kurumlarıyla birlikte yıkmak, yerine işçi sınıfının devrimci iktidarını kurmak zorundadırlar.

Demokrasi mücadelesi ve Kürt sorunu/5

“Demok genişl

Demokrasi mücadelesi ve Kürt sorunu bağlamında sözü yeni PKK programına getirmiş olsak da gerçekte bu programı gereğinden fazla önemsememiz gerekmiyor. Buna başlıca iki neden gösterebiliriz. İlk PKK şahsında son dört-beş senede iki program eskitmiş bir hareketle yüzyüzeyiz. Bu durumda bu üçüncüsünün ona ne kadar dayanacağı sorusu kendiliğinden beliriyor ve haliyle halihazırdaki programı ciddiye almayı da zora sokuyor. Öte yandan Türkiye solundan çok iyi bildiğimiz o yaygın geleneğe (siyasal mücadelede temel kılavuz olması gereken parti programının gerçekte tümüyle işlevsiz bir parti süsü olarak kenarda kalması) benzer biçimde, PKK de siyasal mücadelesini programı ışığında ele alan bir hareket değil ve üstelik bu başından beri böyle. PKK ulusal bir hareket olarak Kürt sorunu eksenli kimliğini çıkışından bugüne elbette korumuş, fakat bunun ötesinde sorunun çözümüne ilişkin programatik ilkelerine ve belirlemelerine esasa ilişkin bir bağlılık göstermemiştir.

Buna rağmen yeni PKK programına bir anlam atfedilecekse eğer, bu yalnızca **yeniliği ölçüsünde** bu programın onun **bugünkü** bilincinin ve politik konumunun bir göstergesi olarak ele alınması sınırları içinde olmalıdır. Fakat bu bilinç ve konumda her an yeni bir değişiklik ve dolayısıyla buna uygun yeni bir program ihtimali de gözardı edilmeksizin. Halihazırdaki program ezen ulus burjuvazisiyle/devletiyle uzlaşma ve bütünleşme istek ve umuduna dayalıdır. Bunun boşa çıktığı, buna ilişkin umutların kırıldığı bir durumda (ki halen olayların seyri belirgin biçimde bu doğrultudadır) haliyle yeni bir yönelim ve buna uygun düşen yeni bir program gündeme gelecektir. Devrimci konumunu yitirmiş ve dolayısıyla az çok istikrarlı ve tutarlı bir stratejik doğrultudan kopmuş her reformist hareket gibi PKK'nin de olayların dalgalanması içinde ikide bir siyasal yönünü ve programını değiştirmesi şaşırtıcı olmamalıdır. Bu duruma düşmüş hareketlerin konum ve davranışlarını belirleyen sağlam ilkeler değil, fakat tümüyle olayların akışına eşlik eden ilkedен yoksun bir burjuva pragmatizmidir.

Yine de tüm bu değişimler ve zikzaklar içinde değişmeyen temel önemde bir olgu var. PKK Kürt sorununu devrimci bir demokrasi dinamiği olarak ele alan, böylece çözümü Türk ve Kürt emekçilerinin sınıfsal çıkarlarıyla ve birleşik mücadelesiyle ilişkilendiren bakış açısından ilelebet kopmuş bulunmaktadır. Yaşadığı köklü ideolojik-politik dönüşümlerin ardından PKK için artık Türk devleti/burjuvazisiyle uzlaşıp barışarak sorunu çözmenin alternatifini, dar burjuva milliyetçiliğine

dayalı bir kutuplaşma ve bunun kaçınılmaz olarak gündeme getireceği emperyalist müdahaleler olabilir ancak. Sorun bugünden bu niyet ve hesabın içinde olunup olunmadığı değildir kuşkusuz. Fakat bugünkü konum nesnel ve mantıksal olarak geriye başka bir alternatif bırakmamaktadır. Bizzat Abdullah Öcalan'ın kendisi bir çözümsüzlük durumunun bundan başka bir alternatif bırakmayacağını döne döne yineleyip durmaktadır. *“Kürtlerin bundan sonra stratejik rollerini başta ABD, İsrail olmak üzere her devlet ve güçle değerlendirebilecekleri gözden uzak tutulmamalıdır”* (Bir Halkı Savunmak, s. 324) derken o, Güney Kürtleri tarafından zaten halen uygulamada kullanılan nesnel potansiyel bir olanağı dile getirmiş olmanın ötesinde, bir çözümsüzlük durumunun alternatifini de somut olarak formüle etmiş olmaktadır.

İmralı sonrası değişim ve dönüşümün en tehlikeli ve tahrip edici yönü de buradadır. Türk devleti/burjuvazisiyle barışıp bütünleşme çizgisinin halihazırdaki Kürt hareketi için ilerici-devrimci bir alternatifini yazık ki artık yoktur. Bugünkü çizgiye dolgu malzemesi olan ve bu gündelik sürükleniş de politika yapmak sanan kuyrukçu solun bir türlü kavrayamadığı da budur.

Bir önceki bölümde belli yönleriyle irdedeğimiz PKK programının somut içeriği üzerinden konuya devam edelim.

Bir programdan çok Abdullah Öcalan'ın son kitabındaki yeni görüşlerinin açıklamalı bir özeti olan 67 kitap sayfası tutarındaki yeni PKK programının yalnızca 7 sayfalık son iki bölümünün program sunuluşuna uygun bir düzenleme içinde olduğunu belirtmiş bulunuyoruz. Bu bölümlerden ilki *“Demokratik Dönüşümün Özellikleri”* başlığı taşıyor, buna ilişkin açıklamalardan oluşuyor ve daha çok da bir sonraki bölüme geniş bir sunuş oluşturuyor. *“Demokratik Dönüşümün Görevleri”* başlıklı son bölüm ise *“Bizi demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü topluma ulaştıracak olan demokratik dönüşümün başlıca görevleri şunlardır”* alt ibaresi taşıyor ve kendi içinde yedi alt bölüm olarak düzenlenmiş bulunuyor.

Bu yedi alt bölümden üçü “devrim” başlığı taşısa da (*“Demokratik Devrimin Geliştirilmesi için”*, *“Kadın Özgürlük Devrimi için”*, *“Toplumsal Ekolojik Devrim için”*) gerçekte bütünlüğü içinde bu tipik bir siyasal-sosyal reformlar programıdır. Siyasal yönden “demokrasinin sınırlarını genişletme” amacına, sosyal yönden ise son yerel seçimler vesilesiyle Türkiye'nin reformist solu üzerinden tanıma olanağı bulduğumuz “belediye

krasinin sınırlarını etme" programı

H. Fırat

(Kızıl Bayrak, Sayı: 2005/42, 22 Ekim 2005)

sosyalizmi" anlayışına dayalı bir program. Yeni PKK programı siyasal yönden "demokrasinin sınırlarını genişletme" programı olmak zorundaydı; zira Abdullah Öcalan'ın "yeni sistemi"nde, demokrasi sorunu artık tüm devrimci anlamını yitirmiş, siyasal tavizlere dayalı reformlar yoluyla mevcut sınıf iktidarı sistemini kendi temelleri üzerinde demokratikleştirmek sorununa indirgenmiştir. Bu ise bildiğimiz şekliyle, demokrasinin sınırlarını genişletme çizgisi anlamına gelmektedir. Sosyal yönden "belediye sosyalizmi" olmanın ötesine geçemezdi bu program; zira yine Abdullah Öcalan'ın "yeni sistemi"nde, mevcut sınıf iktidarıyla birlikte sınıf ve mülkiyet ilişkileri de tartışma dışı tutuluyor, onlara hiçbir biçimde dokunulmuyor; bu durumda geriye, belediyelerin sınırlı yerel olanaklarıyla yapılacaklarından ibaret bir sosyal önlemler demeti kalıyor.

Bunlara daha yakından da bakabiliriz.

"Kürt Sorununun Demokratik Çözümü"ne ayrılmış birinci alt bölümün 2. maddesi (1. madde "demokratik konfederalizm" üzerinedir) şöyle: "2- Kürdistan üzerinde egemen olan devletlerin köklü bir reformla demokrasiye duyarlı hale getirilmesi. Devletin üzerindeki askeri etkinin sınırlandırılması, her türlü vesayet kaldırılması. Genel kamu otoritesi olacak şekilde devletin küçültülmesi (Buna Kürt Federe devletleşmesi de dahildir)." (PKK Yeniden İnşa Kongre Belgeleri, s.239)

Mevcut devlet yapısını esas alan fakat onu "köklü bir reform"dan geçirmeyi hedef olarak saptayan bu madde neo-liberalerin aynı konudaki görüşlerinin bir benzeri, sorunun muhtevası bakımından değilse bile mantığı yönünden bir tekrardır. Abdullah Öcalan bunu "devletin ideolojik olmaktan çık(arı)ıp teknik bir servis aracı haline getirilmesi" olarak formüle ederken neo-liberal mantığı çok daha açık biçimde ortaya koymuş oluyor (Bir Halkı Savunmak, s.301). Bu ele alışı, tıpkı neo-liberalerde olduğu gibi, devletin sınıf niteliği, onun bir sınıf egemenliği aracı olduğu gerçeğinin üstü örtülüyor. Anti-demokratik yapısı giderilir ve halihazırdaki hantallığından kurtarırsa mevcut devlet içte kamu güvenliğini ve dışta ulusal savunmayı (PKK programı atlamış olsa da Abdullah Öcalan bunu her seferinde önemle ekliyor) sağlayan bir "teknik aygıt" haline gelecektir. Bu kapsamdaki bir "devlet reformu"nu yıllar öncesinden formüle eden neo-liberaler bunu "İkinci Cumhuriyet" programı olarak sunmuşlardı. Abdullah Öcalan aynı programı Kürt sorunu eksenini üzerinden "demokratik cumhuriyet" programı haline getirdi. Öngörülen devlet reformunun siyasal kapsamı Kürt sorunu üzerinden farklılık gösterse de devletin özüne yaklaşım burada aynıdır ve her iki program da cumhuriyet olup da demokrasi olamayan mevcut devletin

demokratikleştirilmesi ortak hedefine dayalıdır.

Aynı alt bölümün 4. ve 5. maddeleri sözkonusu devlet reformunu bu kez Kürt sorunuyla bağlantı içinde ifade etmektedir:

"4-Kürt kimliğinin anayasal kabulü. Devletin Kürtleri ulusal-kültürel varlık ve siyasal hak sahibi olarak tanınması."

"5- Devletin zor kullanmadığı koşullarda demokrasi ve devletin ilkeli uzlaşmasından yana olunması. Pratik uygulama olarak, Kürdistan'da halkın kendi öz demokratik yönetimi artı genel kamu otoritesi olarak (Türkiye, İran, Irak, Suriye, Kürt) devlet formülünün esas alınması."

Abdullah Öcalan'ın yeni görüşlerinin PKK'de yarattığı kafa karışıklığının dikkate değer bir örneği olarak bu iki maddeyi bilerek birarada verdik. "Kürt kimliğinin anayasal kabulü", İmralı sonrası PKK çizgisinin ifade uygunsu Kürt sorununa ilişkin azami programıdır. Bu tanıma sağlandığı takdirde "devletin demokrasiye duyarlı" hale getirilmesi başarılmış olacak, "1 devlet + 1 demokrasi" formülü pratik bir anlam kazanacak ve bu, "Kürdistan'da halkın kendi öz demokratik yönetimi artı genel kamu otoritesi olarak (...) devlet formülü"nde ifadesini bulacaktır. İlk bakışta '70'li yılların "Türkiye'ye demokrasi, Kürdistan'a otonomi" formülünü andırırsa da anlatılmak istenin bu olmadığını biliyoruz. Zira devlet örgütlenmesinin özerk bir ulusal alt ögesi olarak otonomi, ilkin Abdullah Öcalan'ın ilkesel önemde saydığı "devlete bulaşmama" görüşüne ve ikinci olarak da mevcut üniter yapının korunmasına ilişkin tutumuna aykırı düşüyor.

"Kürdistan'da halkın kendi öz demokratik yönetimi"ni 1. maddedeki "Kürt halkının komünden halk kongresine kadar her kademedeki örgütlenen Demokratik Konfederalizm" kapsamında anlamaya

çalışsak bile yine de buradaki kargaşa giderilmiş olmuyor. Zira bu kez de "Devletin Kürtleri ulusal-kültürel varlık ve siyasal hak sahibi olarak tanınması" formülü karışıklık yaratıyor. Söylenenler "devletin Kürtleri ulusal-kültürel varlık" olarak tanınması sınırları içinde kalsaydı bu alt kimliğe dayalı kültürel haklar olarak anlaşılabilirdi. Fakat bir ulusal varlığı aynı zamanda "siyasal hak sahibi" olarak tanımak, sorunu tümüyle devletin yapılanması alanına çekmek demektir. Zira ulusal sorunda siyasal alan kamu yaşamı ve devlet ilişkileri alanıdır ki, tek ulus egemenliğine dayalı mevcut üniter yapının tasfiyesi tartışılmadan bu alanda herhangi bir adım atmak olanağı olamaz. Abdullah Öcalan'ın "üst kimlik olarak Türkiye ulusu kavramı" da bu karışıklığı gideremez. Zira ilkin böyle bir ortak üst kimlik iyi niyete dayalı öznel temennilerle yapay olarak değil ancak tarihsel bir süreç içinde ve doğal bir biçimde oluşabilir. İkinci olarak bu, yine de bu üst kimlik altında iki ulus gerçeğini ortadan kaldırmaz ve böyle olunca da devletin ulusal yapısı gibi netameli bir sorunda bizi bir santim olsun ileri götürmez.

Tüm bunlar, İmralı'dan beri ve hele de Abdullah Öcalan'ın devlet ve demokrasiye ilişkin son teorileri çerçevesinde, ulusal bir hareket olarak PKK'nin artık kendi varlık nedeni olan Kürt sorununun çözüm çerçevesi konusunda bile ne istediğini bilemez duruma düştüğünü gösteriyor. Programatik formüllerdeki açık karışıklık ve belirsizlik bunun ifadesidir. Bu karışıklığın gerisinde biraz da "demokratik konfederalizm" üzerine belirsiz söylemlerin arkasına saklanarak kendi gerçek hedefleri konusunda açık konuşmaktan kaçınma tutumu var kuşkusuz. Fakat bir siyasal parti kendi amaç ve hedefleri konusunda açıkça konuşamaz, bunlara programında açıkça yer veremez hale gelmişse bu da bir başka zaafiyet ifadesi

sayılmalıdır. PKK Türkiye’de demokrasi sorununu Kürt sorununa indirgemiş, onu ise bu türden belirsizliklere mahkum etmiştir.

Fakat belki de biz gereğinden fazla iyi niyetli davranıyor ve “Kürdistan’da halkın kendi öz demokratik yönetimi” formülasyonuna olduğundan fazla bir siyasal anlam yüklemeye çalışıyoruz. Aynı bölümün 15. maddesinde “Özgür belediyeçilik temelinde yerel yönetimlerin halkın demokratik yönetiminin esas bir alanı haline getirilmesi”nden söz ediliyor. Belediye eksenli “öz demokratik yönetim” PKK programının sosyal ve ekonomik alana ilişkin görüşleriyle de daha çok uyuyor. Her halükarda şu kadarına kesin gözüyle bakabiliriz; halihazırda devlet Kürt kimliğinin kültürel olarak tanınması temelinde ve bir genel affla PKK’yi kendi legalitesi içine alabilse, o siyasal alana ilişkin istemleri bir yana bırakarak “Kürdistan’da halkın kendi öz demokratik yönetimi” adına çeşitli türden kitle örgütlenmeleriyle destekli bir “özgür belediyeçilik”le yetinmeye hazırdır.

Burjuvazi adına ülkeyi yönetenler beklenmedik düzey ve kapsamdaki teslimiyetin aşırı rehabetiyle sorunu küçümseyip sonuçta bunu yapmamış olsalar bile İmralı sonrası dönemde pekala bu kadarı yapılabilir, fakat bu hiçbir biçimde ne “cumhuriyetin demokratikleşmesi”ve ne de Kürt sorununun çözümü anlamına gelirdi. Bu sadece son 40 yıllık birikimin ürünü Kürt hareketinin düzene başarılı bir operasyonla eklenmesi anlamına gelirdi. En aşırı türden bir burjuva gericiliğinin ruh, yapı ve biçim verdiği mevcut bürokratik militarist devlet aygıtı tasfiye edilmeksizin Türkiye’de demokrasi kurulamaz ve tepeden tırnağa ezen ulus ideolojisi, kültürü ve politikasıyla yoğrulmuş mevcut “üniter devlet” yapısı tasfiye edilmedikçe Türkiye’de Kürt sorunu çözülemez. Salt kendi siyasal sınırları içinde ele alındığında bile bu iki zorunluluk yine de sonuçta devrime çıkar.

“Kürt Sorununun Demokratik Çözümü”ne ayrılmış bölümün “Ortaçağ kalıntısı ağalık, şeyhlik, aşiretçilik, tarikatçılık gibi olguların uygun yöntemlerle demokratik dönüşüme uğratılması”ndan sözeden 8. maddesini daha önceden görmüş bulunuyoruz. Köylülük ağırlıklı bir coğrafya olan Kürdistan’a ilişkin bir programda, 20 yıldır süren mücadelenin yükünü önemli ölçüde omuzlayan ve acısını yaşayan Kürt köylülüğünün özgürleşmesini ve demokratik uluslaşma sorununu ilgilendiren Ortaçağ kalıntılarına ilişkin söylenenler böyle ve bundan ibaret. “Ekonominin Sosyalizasyonu” başlıklı alt bölümde kooperatifleşme üzerinden ve tüm emekçiler kapsamında yapılan atfı sayılmazsa tüm PKK programında köylülük diye bir sorun yok zaten. Sınıf ve mülkiyet ilişkilerini dokunulmaz sayan yeni teorik temelden ayrı düşünemeyiz bu tutumu. Teoride sınıfsal sorun dışlanınca programda da haliyle herhangi bir yansıması olamamaktadır. Fakat “Ortaçağ kalıntısı ağalık, şeyhlik, aşiretçilik, tarikatçılık gibi olgular”ın köklü bir tasfiyesi yaşanmadıkça, bundan ayrı düşünülemez olan köylülüğün özgürleşmesi gerçekleştirilmedikçe ve kapsamlı bir toprak reformuyla birleştirilmedikçe, “Kürdistan’da halkın kendi öz demokratik yönetimi” iddiası yeni türden bir burjuva aldatmacası olmaktan öteye gidemeyecektir.

“Kürt Sorununun Demokratik Çözümü”ne ayrılmış bölümde elbette bir dizi başka madde var. Fakat bunlardan dikkate değer olanları burada andıklarımızdan ibaret. Geriye kalanlar ya “Otoriter, oligarşik ve teokratik yönetimlere karşı olunması” (3. madde), “Siyasetin demokratikleştirilmesi” (6. madde), “Yönetim tarzında demokratik işleyişin esas alınması” (7. madde) türünden kendi başına bir program için fazlaca bir anlam ifade etmeyen

hükümlerden ya da “Kürdistan’daki köy koruculuğu ve özel tim gibi özel savaş aygıtlarının dağıtılması” (9. madde), düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması (10. madde), “Kürdistan’da yaşayan azınlıkların demokratik örgütlenme ve katılım çabalarının desteklenmesi” gibi en sıradan bir demokratik reform programında bulunması gereken hükümlerden oluşuyor.

“Demokratik Dönüşümün Görevleri”ne ayrılmış ikinci alt bölüm, başlığı üzerinden daha iddialı bir görünüm sunuyor: “Demokratik Devrimin Geliştirilmesi için”. Fakat yazık ki burada değil demokratik devrim gibi genel bir iddiayı destekleyecek, kendi başına alındığında “devrim”kapsamında sayılabilecek bir tek hükme rastlamak bile olanaklı değil. İlgili bölümü ekte tüm maddeleriyle vermek yoluna giderek bunu okura daha dolaysız biçimde göstermekten başka bu bölüm üzerine söylenebilecek pek bir şey yok burada. Belki 3. madde hakkında bir çift söz söylenebilir.

“Dinin reformdan geçirilerek çağdaş bilim ve felsefe ile uyumlu hale getirilmesi”nde sözeden bu

madde, yeni ideolojisiyle PKK’nin din konusunda sıradan bir burjuva demokratik tutumun bile gerisine düştüğünü gösteriyor. Dinin bilimle temelden çeliştğini kabul etmek ve bu ikisinin hiçbir biçimde birbiriyle bağdaştırılıp uyumlu hale getirilemeyeceğini savunmak için marksist, hatta materyalist bile olmak gerekmez. Samimiyetle dinsel inanca sahip bir kimse bile din ile bilimin tümüyle iki ayrı alan olduğunu, dinsel inanç ile çağdaş bilimin bağdaştırılamayacağını kabul edebilir. “Dinin reformdan geçirilerek çağdaş bilim ve felsefe ile uyumlu hale” getirilebileceği iddiası açıkça gerici bir burjuva düşüncesidir. Ortaçağ kalıntısı kurumlar karşısında açık ve kesin bir tutum takınamayan yeni PKK programı bu tutarsızlığını aynı şekilde din konusunda da sergilemektedir.

Yeni PKK programına bu kadar girmişken “Kadın Özgürlük Devrimi”, “Toplumsal Ekolojik Devrim” ve “Ekonominin Sosyalizasyonu”na ayrılmış bölümler üzerinde de kısaca durmamız gerekecek... *(Demokrasi Mücadelesi ve Kürt Sorunu başlıklı yazı dizisi, burada sözü edilen konular ele alınmadan bitirilmiştir...-Red.)*

Yeni PKK Programı’ndan...

“Demokratik Devrimin Geliştirilmesi için”

- 1- Toplum ve bireyin devlet ve birey sömürüsüne, çapulculuğuna ve hırsızlığına karşı savunulması.
- 2- Toplumun ekonomi ile terbiye edilmesine karşı çıkılması. Ekonomik kaynaklar üzerinde devletin değil, toplumun hakkının sağlanması.
- 3- Dinin reformdan geçirilerek çağdaş bilim ve felsefe ile uyumlu hale getirilmesi.
- 4- Sivil toplum örgütlenmelerinin toplumun her kesiminde yaygınlaştırılması temelinde toplumsal özgürlüğün ve katılımcılığın geliştirilmesi.
- 5- Sendikalar ve dernekler gibi demokratik kitle örgütlerinin geliştirilmesi.
- 6- Herkese çalışma ve yaşam güvencesi olacak bir sosyal sigorta sisteminin geliştirilmesi için mücadele edilmesi.
- 7- Çocukların, engellilerin ve yaşlıların haklarını koruyan, sorunlarını çözen ve onlara hizmeti öngören düzenlemelerin yapılması.
- 8- Kamusal bir görev olan sağlık hizmetinin devlet ve sivil toplum tarafından herkese ulaştırılmasının sağlanması.
- 9- Gençliğin ruhsal, beyinsel ve fiziki gelişimi için gereken eğitsel ve sosyal çalışmaların yürütülmesi, toplumsal ve siyasal yaşama aktif katılımının sağlanması.
- 10- Tüm dillerin özgürlüğünün ve eşitliğinin sağlanması, Kürt dili önündeki tüm engellerin kaldırılması.
- 11- Kürtçe yayıncılığın gelişmesinin önündeki engellerin kaldırılması.
- 12- Kürt tarihini araştırmak, kültür ve sanat çalışmalarını geliştirmek için örgütlü bir faaliyetin yürütülmesi.
- 13- Özgür toplum, ahlaklı toplumdur ilkesinden hareketle yeni toplumsal ahlakın geliştirilmesi.
- 14- Savaş nedeniyle yerini terk etmiş olan halkın geri dönüşü için gereken imkân ve desteğin sağlanması.
- 15- Demokratik bir hukuk sisteminin geliştirilmesi.

(PKK Yeniden İnşa Kongre Belgeleri, Çetin Yayınları, s. 240-241)

Metal İşçileri Kurultayı'na çok yönlü bir hazırlıkla yürüyoruz!

Kriz içinde debelenen emperyalist-kapitalist sistem, ömrünü bir nebze daha uzatabilmek için her yolu deniyor. Emperyalistler, krizin faturasını dünya emekçilerine ödetmek için İstanbul'da toplandılar.

Emperyalist-kapitalist haydutların saldırıları karşısında sınıf hareketinin tablosu ise parçalı ve dağınık. Mevzi grev ve direnişlerle bir süre önce hareketlenen sınıf hareketi şimdilik geriye çekilmiş gözükmektedir. Bu direnişlerin önemli bir parçası olan metal işçileri de benzer bir sessizliğin içerisinde. Bizler sınıf bilinçli metal işçileri olarak bu gidişatı tersine çevirmenin imkanlarını yaratmak, sınıfın birleşik mücadelesini metal işçileri cephesinden güçlendirebilmek için adımları sıklaştırıyoruz.

Metal işçilerinin dağınık giden mücadele sürecine müdahale etmek, biriken öfkesini örgütlü ve bilinçli bir kanala akıtmak hedefiyle gerçekleştireceğimiz kurultay çalışmamız ise sürüyor. Hedeflerimize ulaşmak için kurultay vesilesiyle iki temel araç belirledik: Ortak örgütlenme zemini ve mücadele programı.

İhtiyaç artık çok daha güncel, çok daha yakıcıdır!

Son grup toplu sözleşme dönemiyle birlikte ortaya çıkan imkanları da değerlendirerek başlattığımız kurultayın hedefleri, metal işçileri adına acil bir ihtiyaç olarak karşımızda durmaktadır.

Kapitalizmin krizi, metal işçileri payına da derin bir yıkım anlamına gelmektedir. Dahası metal sektöründe bugüne kadar bir türlü hayata geçirilemeyen saldırıların kriz bahanesi ile hayata geçirilmiş olması metal işçilerindeki öfke ve tepkiyi daha fazla artırmıştır.

İşçi sınıfının örgütlenme düzeyine, mevcut direnişlerin sınırlılığına ve zayıflıklarına bakıldığında bu tepkinin açığa çıkmaması anlaşılır bir durumdur. Zira sınıf mücadelesi deneyimleri işçi ve emekçilerde biriken öfkenin her zaman eylemli tepkilerle dışa vurmadığını göstermektedir. Devrimci bir mücadele programı etrafında birleşmemiş, ortak örgütlenme zemini üzerinden kendini ifade edemeyen işçi sınıfının biriken öfke ve tepkisini akıtacak kanal bulamaması şarttır. Bugün metal işçileri payına yaşanan böyle bir süreçtir.

Geçtiğimiz grup toplu sözleşmelerinde işini koruma kaygısı ile yaşanan geri çekilmeler ve kriz döneminde yaşanan saldırılar karşısındaki tepkisizlik yanıltıcı olmamalıdır. Krizin yakıcı etkileri ve yıkıcı sonuçları derin bir hoşnutsuzluk yaratmaktadır. İşçi sınıfının biriken öfkesi ancak bir kanal bulduğunda kendisini hissettirecektir.

Metal işçileri de çok geçmeden talepleri doğrultusunda bir mücadeleye girişeceklerdir. Bugün fabrikalarda yaşanan gelişmeler, saldırılara karşı duyulan hoşnutsuzluklar bu yeni dönemin nesnel koşullarının olgunlaştığını göstermektedir. Yarattığı etki bugün için sınırlı olsa da kriz ortamında yaşanan direnişler, hiç kuşkusuz ki bu yeni mücadelelerin esin kaynağı olacaktır. Hem sermayenin gasp ettiği hakları kolayından geri vermek istemeyecek olması, hem ciddi oranda yoğunlaşan öfke, hem de yer yer militan biçimler alan eylemli süreçler metal işçilerinin bu yeni dönem mücadelesinin temel karakterini belirleyecektir.

Muhtemeldir ki bizler bu yeni dönemin ilk işaretlerini önümüzdeki ilk grup toplu sözleşmelerinde

göreceğiz. Metal işçilerinin kendi çalışma ve yaşama koşullarına ilgisinin en yoğunlaştığı, taleplerini dile getirme isteği duyduğu bu dönem, aynı zamanda sermayenin gasp ettiklerini geri almak için sokağa indiği dönem olacaktır.

İşte bu nedenle kurultay süreci, belirlediğimiz hedeflere ulaşmada ihtiyaca güçlü bir şekilde yanıt verebilmek durumundadır. Söz konusu olan geçtiğimiz grup toplu sözleşmeleri döneminde beklenen ancak kriz koşullarında ertelenen hareketliliği önden karşılayabilmek, kriz dönemindeki pratiklerle açığa çıktığı üzere bu alandaki önderlik boşluğunu doldurabilmektir. Öyleyse yapmamız gereken kurultay çalışması vesilesiyle metal işkolundaki çalışmamızı çok daha güçlü ve çok daha yaygın bir rotaya sokabilmektir. Elimizde kurultay gibi oldukça önemli ve verimli bir araç varken bu aracı alanda derinleşmenin, fabrikalarda kökleşmenin önemli bir dayanağı olarak kullanabilmeliyiz.

Kurultay çalışmamızın mevcut tablosu

Yaklaşık 4 aydır sürdürdüğümüz kurultay çalışmasında bugüne kadar daha çok içe dönük hedeflerle hareket ettik. Yaz sürecinin getirdiği olumsuz etkileri bertaraf edebilmek için bu dönemi aslolarak kurultay çalışmasının aktivistlerinin, yani oluşacak birliğin temel yapıtaşlarının eğitimi ile değerlendirmeye çalıştık. Bu çerçevede havzalarda oluşan KHK'larla yürütülen tartışmaların yanı sıra kurultayın temel gündemlerinin işlendiği 3 merkezi seminer gerçekleştirdik.

Bu seminerlerde alanın özgünlüklerinin işlendiği tartışmaları belli bir düzeyde gerçekleştirebildiğimizi söyleyebiliriz. Birliğimizin yapıtaşları için asgari bir bilinç açıklığı bu süreç içinde sağlanmış oldu. Ancak bizim hedefimiz çok daha ötesidir. Bu yanı sıra aktivistlerin bu tartışmaların içinde doğrudan katılımı yer almamaları tartışmaların çeşitlenmesinde ve içselleştirilmesinde belli bir zaaf yaratmış oldu. Önümüzdeki dönemde bu konuda adım atmak, tüm aktivistlerin çok daha katılımcı ve zenginleştirici bir

hareket etmesini sağlamak kurultay çalışmamızın bundan sonraki döneminde temel hedeflerden biri olmak durumundadır.

Bunun koşullarından birisi ise hiç kuşkusuz ki alanlarda kurultay eksenli çalışmanın derinleşebilmesi, bölgesel politikaların ve fabrika politikalarının oluşturularak bu çerçevede bir yoğunlaşmanın sağlanabilmesidir. Bugüne kadar krizle birlikte sınıfın geri çekilen tablosu ve yaz sürecinin dağıtıcı etkisinin yanı sıra yerel KHK'larımız da istenilen düzeyde işletilememesi de giderilmesi gereken temel bir eksikliğimizdir.

Bundan sonraki süreçte merkezi düzeyde oluşturulan temel politikalarımızın havza ve fabrikalarda özgülleştirilerek hayata geçirilmesi önümüzdeki dönem çalışmamızın en temel görevleri arasındadır. Bu hedefte yakalanacak başarı ise hem aktivistlerin üretkenliğini arttıracak hem de çok daha fazla metal işçisinin KHK'larda ve birlik zemininde kendisini ifade etmesi anlamına gelecektir. Tabana yayılan böylesi bir faaliyet ise alanda çok daha güçlü bir odak olarak ortaya çıkmamızın, metal işçilerinin mücadelesinin merkezinde yer almamızın en temel önkoşuludur.

Bugüne kadar bu açıdan pek çok nesnel zorluk ile karşı karşıya kaldık. Tüm bu zorlanmalara rağmen belli bir irade ile sürece müdahale etmeye çalıştık. Sendikal zeminde ya da çeşitli fabrikalarda yaşanan bir dizi soruna bu çerçevede müdahale etmeye çalıştık. Ancak müdahalelerimiz genel seslenmenin dışına sınırlı olarak çıkabildi. Halen sayıca sınırlı da olsa fabrika zemininde oluşturulmuş KHK'larımız ve çıkarttığımız fabrika bültenlerimiz bulunmaktadır.

Örneğin bir sanayi havzasında bir sendikada örgütlü metal işçilerine dönük bir kurultay çağrısı gerçekleştirilmiş oldu. Kurultay çalışmamızın geriye kalan döneminde bu örnekleri çoğaltmalı, bu alandaki çıtayı ve ivmeyi yükseltmeli, her sanayi havzasında kurultayı ve hedeflerini metal işçilerinin temel tartışma başlığı haline getirmeli ve buradan doğru bir örgütlenme süreci başlatabilmeliyiz.

Mücadele programının hazırlanması

Kurultay çalışmasının bir diğer ayağını ise metal işçilerinin mücadele programının oluşturulması sorunu oluşturmaktadır. Hiç kuşku yok ki bu program bildiğimiz sendikal programlar gibi masa başında yazılmayacak, bizzat mücadele içerisinde şekillenecek bir program olacaktır. Öyleyse bu programı ortaya çıkarmak için de “daha çok eylem, daha çok örgütlenme” temel şiarımız olmalıdır.

Daha da önemlisi havzalarda ve merkezi platformlarda programı, gündelik mücadelenin sorunlarının bir program ekseninde tartışılmasıyla birlikte en geniş işçi bileşeninin katılımı ile ortaya çıkarabilmeliyiz. Bu açıdan belli bir planlama dahilinde hazırlıklarımızı sürdürüyoruz. Oluşturulan belli taslaklarla havzalarda metal işçilerinin mücadele programını geniş tartışmalara konu etmeye çalışıyoruz. Önümüzdeki günlerde, kurultaya sunulmak üzere, bu tartışmaları merkezileştireceğimiz ve seminerlerdeki eksiklerimizi de gidereceğimiz geniş katımlı bir aktivist toplantısı ile program taslağının son şeklini vermeyi hedefliyoruz.

Kurultay çalışmamızın geleceği

Teknik birtakım sorunların çözülmesi ile birlikte kesin tarihini kamuoyuna duyuracağımız kurultaya yaklaşık birbuçuk aylık bir süre kaldı. Kalan bu kısa zamanı ise bugüne kadar ortaya çıkan eksiklikleri aştığımız çok daha güçlü bir planlama ile karşılayabilmeliyiz. Bu çerçevede Kurultay Hazırlık Komitesi tarafından tüm hazırlık çalışmalarına rehber olacak bir planlama da yapılmış bulunuyor.

Bu planlamanın ilk ayağını bu hafta ile geride bırakmış oluyoruz. İMF ve DB gündemli bir faaliyetle protestolara metal işçilerinin etkin katılımını hedefledik. Kısa vadeli bu planlamayla İMF ve DB'nin yıkım politikalarını metal işçilerine teşhir ettik ve kurultayın gündemlerini işledik. Yine 6-7 Ekim'de gerçekleştirilen eylemlere metal işçilerinin etkin katılımını örgütlemeye çalıştık.

Kurultaya kısa bir süre kalan çalışmamızın temel üç ayağı bulunuyor. Birinci ayağını güçlü bir örgütlenme pratiği oluşturuyor. Yerel politikaların oluşturulması, güncellenmesi ve bu çerçevede en geniş katılımı hayata geçirilecek güçlü bir pratik oluşturuyor. Yeni örgütlenme çalışmaları, olası direnişlere etkin müdahale.

İkinci ayak, başta en geniş metal işçisi kitlesi olmak üzere sınıfın diğer bölüklerine ve kamuoyunun gündemine kurultayın ve metal işçilerinin birlik arayışının sokulmasıdır. Bunun için önümüzde kalan kısa zamanda etkili ve güçlü bir kitle çalışması pratiği sergilenebilmelidir. Deyim yerindeyse kalan kısa zamanda metal işçileri gittikleri her yerde KHK aktivistlerini görmeli, kurultay ve birlik çağrıları ile karşılaşmalıdır. Bu etkin kitle çalışmasının diğer önemli ayağı ise eylemli bir pratik olmak durumundadır. Yerelerde ve merkezi planda kurultaya çağrı eylemleriyle her türden toplumsal gelişmeye ve gündemlere müdahale eylemleri hayata geçirilebilmelidir.

Tüm bunları belli bir başarı ile hayata geçirdiğimiz oranda kurultay çalışmamızın üçüncü ayağı ise kendiliğinden hayata geçmiş olacaktır. Birliğin ve mücadele programının inşa edilmesi olarak ifade edebileceğimiz bu hedef, ne kadar çok sayıda işçinin bu tartışmalara katılmasıyla bağlantılı olarak hayata geçmiş olacaktır. Bu başarılabildiği oranda ise bugün sıkça karşımıza çıkan “Güzel söylüyorsunuz ama nasıl yapacağız?” sorusunun yanıtı da verilmiş olacaktır.

Kurultay sürecinin önümüzdeki dönem metal işçilerinin mücadelesinde işlevli bir rol oynaması için daha güçlü bir irade ile görev başına!

BDSP'li Metal İşçileri

Entes direniş güncesi...

141. gün...

Her zamanki gibi pankartımızı asarak direnişe başladık. Direnişin ilk ziyaretçisi bir memur emeklisi idi. Bana “sendikalardan destek var mı?” diye sordu. Ben de sendikaların yeteri kadar destek vermediğini, çoğu sendikaların bu direnişi görmezden geldiğini söyledim.

“Ben de direnişe destekte bulunmak istiyorum” dedi ve direnişe katkısını sundu. Lozan Bir-Kar'ın yürüttüğü özel bir çalışma sonucunda göndermiş olduğu 300 İsviçre frankı elimize ulaşmış oldu. Sınıf kardeşlerimizin direnişe maddi ve manevi destek sunmaları yalnız olmadığımızın bir göstergesidir. Göstermiş oldukları bu dayanışma örneği için teşekkür ediyorum. Birçok sendika ve İMF-DB Karşıt Birlik'in Taksim'de düzenlediği eyleme katıldım.

142. gün...

2 gün önce Desan Tersanesi'nde iş kazasına kurban giden işçi için Desan Tersanesi önünde Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin gerçekleştirdiği basın açıklamasına katıldım. (...)

Gerek benim ve benim gibi kriz bahanesiyle işten atılan işçilerin, gerekse tersanelerde kölece çalışma koşullarına mahkum edilen işçilerin yaşadıklarının sorumlularından biri de İMF ve Dünya Bankası'dır. Yapılan anlaşmalar sonucu bugün biz işçi ve emekçiler yoksulluğa, sefalete, açlığa mahkum bırakılıyor.

Desan Tersanesi önünde yapılan basın açıklamasının ardından İMF ve Dünya Bankası'nı protesto etmek için sloganlar eşliğinde Tuzla Gemi Tersanesi önünde bir basın açıklaması daha gerçekleştirdik. Yürüyüş sırasında sermayenin kolluk güçleri eylemi provoke etmeye çalışsa da kararlı bir tutumla basın açıklamamızı gerçekleştirdik. (...)

Stuttgart'ta kampanya yürüterek Entes direnişini yurtdışına da taşıyan sınıf devrimcilerinin göndermiş olduğu 450 Euro elime ulaşmış oldu. Beni yalnız bırakmayan ve Entes'in solugunu yurtdışındaki işçi ve emekçilere ulaştıran sınıf devrimcilerine buradan teşekkürlerimi iletiyorum. (...)

143. gün...

Kartal'da İMF ve Dünya Bankası Zirvesi'ne karşı sendikaların düzenlemiş olduğu mitinge katıldık. Mitingte grev ve direnişteki işçiler söz aldı. Ben de 6-7 Ekim'de yapılacak olan toplantılara dikkat çekerek, o kan emicileri def etmek için militan bir mücadele çağrısında bulundum. Eylemin ardından bütün kitle sloganlarla Birleşik Metal-İş'in düzenlediği Sinter Metal gecesinin yapılacağı salona yürüdü. 3-10 Ekim Dünya “Güvenceli Çalışma” haftasına denk gelen Sinter Metal işçilerinin dayanışma gecesine birçok fabrikadan işçi de destek verdi.

144. gün...

Ümraniye'de iki ayrı evde ev toplantısı gerçekleştirdik. İlk toplantı Entes direnişini başka fabrikalarda çalışan işçilere taşımak ve direnişi onlarla tartışmak, değerlendirmek amacıyla yapıldı. (...)

(...) İkinci toplantı ise Emekçi Kadın Komisyonları'nın düzenlediği bir ev toplantısıydı. Sadece kadınların katıldığı toplantıda Entes direniş süreci aktarıldı. (...)

146. gün...

Bugün İMF karşıtı eylemlerin yapılacağı ilk gündü. Kararlaştırdığımız gibi Taksim Meydanı'ndaydık. (...) Meydandaki duraklarda çıkan ilk çatışmada biz ve değişik siyasetlerden 20-25 kişilik bir grup İMF Karşıt Birlik olarak çatışmadan sıyrılıp Kongre Merkezi'ne doğru ilerledik. İlerde tekrar barikat kuran polis kuvvetlerine yürüyeceğimizi söyledik. Belli bir yere kadar yürümemize müsaade edeceklerini söylediler. Biz de barikata kadar gidip basın açıklaması gerçekleştirdik. (...) Her zaman olduğu gibi tazyikli su ve biber gazıyla karşılaştık. Akşam saatlerine doğru eylemi sonlandırdık.

147. gün...

Dün olduğu gibi bugün de kitlenin öfkesi sokaklardaydı. Kararlaştırdığımız gibi Pangaltı'ya doğru yol aldık. Fakat eylemcilerin toplanmasına dahi izin vermeyen polisin küçük küçük gruplar halinde duran göstericileri gözaltına almaya başladığı haberini aldık. Ana caddenin arkasında toplanan grubun olduğu yere gittik. Polis barikatıyla karşılaştık. Barikata yüklendikten sonra üzerimize gazlı su sıkarak dağıtmaya çalıştılar. Birçok kişi yaralandı. Birçok kişide gözaltına alındı. Gazın yanıcı ve göz yaşartıcı etkisi geçtikten sonra tekrar bir araya gelen eylemciler olarak İstiklal'i zorlamaya çalıştık. Yine polisin müdahalesiyle karşılaştık. Taksim meydanına geldiğimizde eylemcilerin dağıldığını gözlemledik. Eylemi bitirme kararı aldık.

Entes direnişçisi

Kurultay faaliyetine engelleme

Metal İşçileri Kurultayı'nın hazırlıklarını Gebze yerinde sürdüren sınıf devrimcilerinin faaliyeti polis engellemesiyle karşılaştı. Metal İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi'nin çıkardığı afiş ve ozalitleri yapan metal işçilerine 1 Ekim günü polis tarafından para cezası kesildi.

Metal İşçileri Kurultayı Gebze Hazırlık Komitesi çalışanları polis engellemesinin yürütülen faaliyeti engelleyemediğini belirttiler.

İşçi-emekçi hareketinden...

İzbeton'da anlaşma sağlandı

İzmir İdare Mahkemesi tarafından verilen yürütmeyi durdurma kararı nedeniyle 1 Ekim '09 tarihinde greve çıkmaya hazırlanan İzbeton'da Belediye-İş Sendikası, TİS görüşmelerinde anlaşmaya vardı.

1137 İzbeton işçisi adına sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde sağlanan anlaşmaya göre sözleşme süresi iki yıldan üç yıla çıkartıldı. TİS'e göre, Belediye-İş üyelerinin 2010 yılı maaşlarına yüzde 18 zam yapılırken ikinci ve üçüncü yıllar içinse enflasyon oranında zam yapılması karar altına alındı.

Toplu görüşmelerde sendika 2010 yılı için yüzde 20 ücret zammı talep ederken İzmir Büyükşehir Belediyesi ise yüzde 10 zam teklifinde bulunmuştu.

Kent AŞ işçilerinin yürüyüşü sürüyor

Kent AŞ işçilerinin İzmir'den başlattıkları İzmir-Ankara yürüyüşleri devam ediyor.

Kent AŞ işçileri ve Genel-İş Sendikası yöneticileri yürüyüşün 16. gününde Afyon'a ulaşarak burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Afyon'da kalabalık bir kitle tarafından karşılanan Kent AŞ işçileri, Afyon PTT önünde basın açıklaması yaptı.

Basın-İş grev ilan kararları astı

Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi, para, altın, pasaport, nüfus cüzdanı, ehliyet ve kıymetli diğer eşyaların üretildiği Damga Matbaası ve Darphane'de, devam eden toplu sözleşme görüşmelerindeki uzlaşmazlık nedeniyle 1 Ekim günü grev ilan kararı astı.

Gülhane'de bulunan Damga Matbaası'nda ve Yıldız'da bulunan Darphane'de basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak ve Türk-İş'e bağlı Harb-İş, Yol-İş 1 No'lu Şube, Deri-İş Tuzla Şubesi, Tek Gıda-İş Şube Başkanlarının da yer aldığı açıklama öncesinde yönetim tarafından işçiler üzerinde baskı kuruldu.

Gülhane'deki açıklama öncesinde güvenlik gerekçesiyle basın mensupları içeri alınmadı ve kısa bir açıklama yapılarak grev ilanı asıldı. Damga Matbaası işçilerinin büyük bölümünün izinleri, Genel Müdürlük'ün talimatı ile engellendi.

Darphane'de ise işçilere yönetim tarafından "10 dakikada asıp geleceksiniz" talimatı verildi.

Açıklamanın ardından grev ilanı işyerine asıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Esenyurt'ta baskılara rağmen direniş

Esenyurt Belediyesi'nde işten atılan belediye işçilerinin direnişi 50'li günlere ulaşırken belediye yönetiminin direnişe tahammülsüzlüğü de sürüyor.

Direnişin başladığı ilk günlerde direniş pankartını yırtarak sendika üyesi işçiler ve Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'e saldıran belediye yöneticileri ve adamları 2 Ekim günü bir saldırı daha gerçekleştirdi.

Esenyurt Belediye Başkanı'nın korumaları ve belediye meclis üyeleri direnişçi işçilere saldırdı. Saldırının ardından ise saat 17.00 sıralarında polis terörü devreye sokularak Esenyurt Belediyesi Kültür Merkezi önünde direnişlerini sürdüren işçiler gözaltına alındılar.

Belediye işçileri 3 Ekim günü gerçekleştirdikleri

eylemle Esenyurt Belediye Başkanı ve adamlarının direnişteki işçilere yönelik saldırısını ve ardından gerçekleşen gözaltı saldırısını protesto ettiler.

Açıklamaya BDSP, ÖDP ve EMEP'in de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum destek verdi.

Direnişin 52. günü olan 7 Ekim günü belediye önüne yürüyüş gerçekleştirildi. Eylemde, direnişin 51. gününde iki belediye işçisinin daha işten atılması da protesto edildi.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun Anadolu Yakası'ndaki bileşenlerinin de destek verdiği eylemde konuşan Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm direnişin 52. gününü doldurduğunu, atılan işçiler geri alınana kadar direnişlerini sürdüreceklerini söyledi.

Açıklamada İMF-DB Zirvesi de protesto edildi. 6-7 Ekim tarihlerinde İMF ve DB toplantılarıyla krizin faturasının işçi sınıfına nasıl fatura edileceğinin kararlarının alındığı söylendi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Bursa'da BAMİS üyeleri işten çıkartıldı

Bursa'da BAMİS Genel Başkanı Ayşegül Bozdağ ve BAMİS Genel Sekreteri Volkan Dursun'un, çalıştıkları PLAST-MET'te işten atılmaları 2 Ekim günü protesto edildi.

Eylemde "Sendikalı olduk işten atıldık, faşist saldırılara maruz kaldık! Direniyoruz kazanana kadar direneceğiz! / Bağımsız Metal İşçileri Sendikası (BAMİS)" pankartı açıldı.

Yaklaşık 30 kişinin katıldığı eyleme BDSP, ESP, SODAP, BATİS ve SDP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sendikalı oldular işten atıldılar!

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışırken Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye olan ve işten atılan taşeron sağlık çalışanları 3 Ekim günü Taksim'de yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde, işten çıkarılan işçilerin derhal geri alınması istendi.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen sendika üyeleri, "Sendika haktır engellenemez! / Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde işten çıkarılan sağlık çalışanları / Dev Sağlık-İş" pankartı ve "Güvenceli iş, güvenceli gelecek!", "İşten atılmalar yasaklansın!", "Sendika haktır engellenemez!"

dövizlerini taşıdılar.

Eylemde konuşan Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu 2.5 aydır ücretlerini alamayan sağlık çalışanlarının İş Kanunu'nun 34. maddesi uyarınca işbaşı yapmayarak haklarını aradıklarını, yapılan bu eylem sonrasında ücretlerin ödenmesi ile beraber işçilerin tekrar işbaşı yaptığı belirtti.

Eyleme, Eğitim-Sen, Sine-Sen, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnen Renta işçisi kazanacak!

Eskişehir'de 8 Eylül tarihinde Renta Fabrikası'ndan 18 işçi işten çıkarıldı.

Renta işçileri işten atılmalarının ardından direniş geçerek mesai saatleri içerisinde fabrikanın önünde beklemeye başladı. Direniş, yerel güçlerden destek alarak büyümeye devam ediyor.

BDSP'den Renta ziyareti

BDSP de direnişçi işçilerle dayanışmak için düzenli olarak ziyarette bulunuyor. 1 Ekim günü gerçekleştirilen ziyaret sırasında işçilerle direniş süreci üzerine konuşuldu. Direniş defterine destek mesajı yazıldı.

Aynı gün Birleşik Metal-İş Genel Başkanı ve Örgütlenme Sekreteri direniş yerine bir ziyaret gerçekleştirdi. Patronlarla bir görüşme yapan sendika yöneticileri, işçilerin işe geri alınmasını istedikleri görüşmede, patronlar tarafından olumsuz yanıt aldıklarını belirttiler. Direnişin, işçiler işe geri alınana kadar devam edeceğini belirttiler. Ayrıca direniş destek amaçlı içeride de sendikalı işçiler bir komite oluşturdu.

2 Ekim günü ise Halkevleri direniş alanına ziyaret gerçekleştirdi ve basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasında, işten atılmalarının ve krizin tek sorumlusunun AKP hükümeti ve büyük sermaye sahipleri olduğu söylendi.

Renta işçileriyle dayanışma

Renta işçileriyle dayanışma amacıyla direnişin 12. günü olan 4 Ekim'de eylem gerçekleştirildi.

Kızılay İş Merkezi'nden Hamamyolu'na gerçekleştirilen yürüyüşü BDSP, DHF, DPG, Eskişehir

Gençlik Derneği, Mücadele Birliği, EHP, Halkevleri, SDP, ÖGD ve DİSK örgütledi. Eylemde işten atılan işçilerin sendikası olarak geri alınması istendi.

“İşten atılan işçiler geri alınacak! Zafer direnen Renta işçisinin olacak!” pankartının açıldığı yürüyüşte, Eskişehir halkına dönük ajitasyon konuşmaları yapıldı, bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Kartal'da Sinter Metal işçileriyle dayanışma gecesi

3 Ekim günü Sinter Metal işçileriyle bir dayanışma gecesi gerçekleştirildi.

“3-10 Ekim Dünya Güvencesiz Çalışmaya Karşı Mücadele Haftası” kapsamında düzenlenen dayanışma gecesi Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Geceye Sinter Metal işçilerinin yanısıra destek veren ilerici devrimci kurumlar ve sendikalar pankart, döviz, flama ve sloganlarla geldiler.

BMİS'in de üyesi olduğu Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu Genel Sekreteri Jyrki Raina'nın da katıldığı dayanışma gecesine Beyoğlu Kumpanya Tiyatro Topluluğu müzik ve gösterileriyle, Yavuz Bingöl de türkülerıyla destek verdi. BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi de birer konuşma gerçekleştirdi.

Gece programında Sinter'deki direniş sürecinin anlatıldığı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Sinter Metal işçileri adına söz alan Ferit Yalçın, direnişlerine destek veren kurum ve kişilere teşekkür etti.

Geceye yaklaşık 600 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sağlık örgütlerinden mitinge çağrı!

İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacılar Odası, İstanbul Diş Hekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası ve Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası, “Vatandaşın cebinden sağlığının emeğinden tasarruf olmaz!” şiarıyla 18 Ekim 2009 Pazar günü Kadıköy'de gerçekleştirecekleri miting öncesinde basın toplantısı gerçekleştirdi.

Mücadele taleplerinin sıralandığı açıklama, miting çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Migros depolarında işten atma

Kocaeli Çayırova'da bulunan Migros depoda sendikalaşma çalışması yürüten taşeron işçiler 28 Eylül günü işten çıkarıldı.

Taşeron Zer AŞ, STFA ve MBM şirketlerinde çalışan 17 işçi organizasyon ve personel fazlalığı gerekçe gösterilerek işten çıkarılırken, işçiler sendikal faaliyet içerisinde oldukları için işlerine son verildiğini ifade ediyor.

Atılan işçilerden Murat Bostancı, sürekli mesaiye kaldıklarını, üstelik mesai ücretlerini tam alamadıklarını ifade etti. İşten atılmalarının asıl nedeninin sendikalaşma girişimi olduğunu söyledi. Bostancı, birbuçuk yıldır Nakliyat-İş'te örgütlenmek için çalışma yürüttüklerini belirterek sendikal çalışma öğrenilince işyerindeki yetkililerin şefler aracılığıyla kendilerine baskıda bulunduğunu söyledi. Bostancı, atılan 17 işçinin ardından, 7 işçinin daha işyerindeki baskıya dayanamayarak istifa ettiğini ifade etti.

Migros depoda var olan sömürünün sona ermesi için mücadele içinde olacaklarını belirten Bostancı, Migros depoya sendikası olarak geri döneceklerini vurguladı.

Migros, Tansaş, Şok ve Macro Center'dan alışveriş yapmama çağrısı yapan Bostancı, mücadelelerinin eylemlerle süreceğini belirtti.

SSGSS saldırısının yıldönümünde emekçiler sokakta!

“İMF-Dünya Bankası'nı ve sömürü düzenini istemiyoruz!”

1 Ekim 2008 tarihinde yürürlüğe giren ve beraberinde birçok hak gaspını getiren Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'nın 1. yıldönümünde birçok ilde yürüyüş ve basın açıklamaları gerçekleştirildi.

İstanbul'da kitlesel yürüyüş

Gerçekleştirilen eylemlerin en kitlesel olanı İstanbul'da Beyoğlu Tünel'den Taksim Meydanı'na yapılan yürüyüşü. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından düzenlenen yürüyüşe İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik de kitlesel olarak destek verdi. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu da yürüyüşe destek verenler arasındaydı.

Direnisteki Esenyurt Belediye, Sinter Metal işçileri ve Entes işçisi Gülistan Kobatan'ın yanısıra Arçelik işçileri ve Sabiha Gökçen Havalimanı çalışanları da pankartlarıyla eyleme katıldı.

“İMF / Dünya Bankası buyurdu AKP uyguladı GSS'nin 1. yılında masal bitti!”, “Kar değil insan! Dünya Bankası-İMF defol! / DİSK, KESK, TMMOB, TTB” pankartlarının arkasında toplanan yüzlerce kişi Tünel'den Taksim'e yürüdü.

“İMF ve Dünya Bankası defol! / İMF ve Dünya Bankası Karşıtı Birlik” pankartı arkasında flamalarıyla sıralanan ilerici devrimci kurumlar da yürüyüşe kitlesel katılım sağladılar.

İlk konuşmayı TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy yaptı.

İzmir'de SSGSS protestosu

KESK İzmir Şubeler Platformu, DİSK ve TMMOB'un düzenlediği eylem saat 12.30'da eski Sümerbank önünde gerçekleşti. BES Şube Başkanı Ramis Sağlam ve SES Şube Başkanı Ergun Demir'in sağlıktaki uygulamaları teşhir eden konuşmalarının ardından basın açıklamasını KESK Şubeler Platformu dönem sözcüsü Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Ali Kılıç okudu.

DİSK ve TMMOB temsilcilerinin de söz aldığı eylemde SES MYK üyesi Ümit Doğan da paralı sağlık anlayışını teşhir etti.

Adana'da GSS karşıtı yürüyüş

Adana'da DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Adana Eczacı Odası tarafından örgütlenen eylemde “GSS- AKP- İMF- Dünya Bankası sağlığa zararlıdır!” ve “GSS'ye hayır!” pankartları taşındı.

5 Ocak Meydanı'ndan Sosyal Güvenlik Kurumu önüne yüründü.

SGK'nın önüne gelindiğinde Adana Tabip Odası Başkanı basın metnini okudu. Açıklamada SSGSS'nin yürürlüğe girmesinin üzerinden geçen bir yıl boyunca sağlık alanında yaşanan değişikliklere ve hak gasplarına dikkat çekildi.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylem coşkulu geçti.

Bursa'da yürüyüş

Bursa HSGGP, SSGSS saldırısının yürürlüğe girmesinin yıldönümünde Sosyal Güvenlik Kurumu'na yürüyüş gerçekleştirdi.

Bursa'da Aile Hekimliği'ne geçiş ve sağlığa katkı payının arttırılmasının da protesto edildiği yürüyüş Kent Meydanı'nda başladı.

“GSS canavarı! Sağlık hakkımızdan uzak dur! /

Bursa Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını SES Bursa Şube Başkanı okudu.

Açıklamada İMF-DB toplantıları da protesto edildi.

Basın açıklamasına yaklaşık 200 kişi katıldı.

Samsun'da GSS protestosu

Samsun İl Sağlık Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasını KESK Samsun Şubeler Platformu, TMMOB ve Samsun Tabip Odası düzenledi.

Açıklamada, Genel Sağlık Sigortası'nın sağlığa yaşanan sorunları çözemeyeceği, tam tersine sağlığı her geçen gün daha fazla paralı hale getireceği yasanın yürürlüğe girdiğinin ilk yılından belli olduğu söylendi.

Basın açıklamasına yaklaşık 80 kişi katıldı.

Eskişehir'de yürüyüş

Eskişehir SGK önünde toplanan bileşenler Odunpazarı Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdiler. Miting alanı giriş sırasında Gençlik Muhalefeti ile polis arasında kısa süreli arbede çıktı.

Arbedenin ardından arama noktasının dışında kalan bileşenlere barikat kurulması üzerine miting alanında “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı. Gençlik Muhalefeti'nin alandan çekilmesi ve dışarıda kalan diğer kurumların da alana girmesiyle polis barikatı kaldırıldı.

Mitinge BDSP, SGDF, DHF, EHP, Eskişehir Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, SDP, ÖGD, Türk-İş, KESK, DİSK, TMMOB ve diğer devrimci, demokrat ve ilerici kurumların yanısıra düzen partisi CHP ile İP-TGB gibi ulusalcı çeteler de katıldı.

Ankara'da eylem

30 Eylül günü SSGSS'yi protesto amacıyla başlatılan oturma eylemi 1 Ekim günü son buldu. SES Ankara Şubesi, TTB, TMMOB, DİSK, KESK Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünden Abdi İpekçi Parkı'na yürüyüş düzenledi. Hastane önünde yapılan basın açıklamasında, parası olmayan hastanelere alınmadığı söylendi.

Kocaeli

Kocaeli HSGGP, Kocaeli Devlet Hastanesi önünde açıklama yaptı. Açıklamada, GSS'nin başlaması ile muayene ücretlerinin arttığı, ilaçta devletin ödediği payın düşürüldüğü söylendi. GSS politikalarından sağlık çalışanlarının da etkilendiğinin belirtildiği açıklamada çalışanların kötü koşullar altında çalıştığı belirtildi.

Diyarbakır

Diyarbakır Sağlık Platformu, Diyarbakır Sosyal Güvenlik Kurumu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamayı SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun okudu. Yorgun, SSGSS 1. yılını geride bırakırken milyonlarca vatandaşın sağlık güvencesinden yoksun olduğunu ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul – İzmir - Bursa – Adana - Ankara - Samsun

Cesur Ambalaj işçisi üretimi durdurdu!

İstanbul Kurfalı'da bulunan **Cesur Ambalaj** Fabrikası'nda 5 Ekim sabahı işçiler ücretlerinin, ikramiye ve fazla mesai alacaklarının ödenmesi talebiyle iş durdurdu. Sabah saatlerinde fabrika patronu ile yapılan toplantı ile başlayan süreç, patronun her türlü ayak oyununa, üstü örtülü tehditlerine rağmen işçilerin iş bırakma iradesi ile devam etti.

Toplantıda patrandan inciler...

Sabah saatlerinde bütün işçiler fabrikaya geldikten sonra önce makineler durduruldu ve üretime ara verilerek patron toplantıya çağrıldı. 300'e yakın işçinin katılımıyla gerçekleşen toplantıda işçiler sorunlarını dile getirdikten sonra sorunları çözülmediği takdirde işbaşı yapmayacaklarını bildirdiler.

İşçilerin şikayetlerinin ardından patron ilk adım olarak duygu sömürsü yapmayı denedi. "Biz bir aileyiz" gibi demagojik sözler söyleyen patron, iş ücret sorununun nasıl çözüleceği sorusuna kilitlenince yine lafi dolandırmaya başladı.

İşçilerin Ağustos ayı ücretlerinin kalan kısımlarını Cuma gününe kadar ödemeye çalışacaklarını söyleyen patron, utanmadan Eylül ayı ücretlerini ise ancak 20-30 Ekim tarihleri arasında ödeyebileceğini ifade etti.

Krizi bahane eden patrona işçilerin yanıtı ise bir günlük iş bırakma eylemi oldu. Patronun krizle ilgili söyledikleri ise baştan sona palavraydı. Çünkü Cesur Ambalaj'da halen 3 vardiya çalışılıyor, hemen her vardiyada fazla mesai yapılıyor, üretim "kriz söylentileri" dolaşmaya başladığından bu yana hiç kesintiye uğramadı. Kısacası bir kez daha patronlar kriz bahanesi ile bütün yükü işçilerin sırtına yüklemek derdinde.

Fabrikada üretim durdu!

Toplantının ardından işçiler bölümlerine dağıldılar. Daha sonra atölyelerde bekleyiş başladı. İşçiler makineleri çalıştırmadılar. Aynı zamanda gece vardiyasında olan 20 kişilik bir grup işçi ise fabrika kapısında bekleyerek üretimi durduran işçilerle dayanışmayı sürdürdü. Öğle saatlerine doğru patron iyiden iyiye saldırganlaştı ve işçilere bazen bizzat kendisi gelerek, bazense ustalar aracılığıyla tehditler savurmaya başladı. İşçileri, noterle, polisle, işten çıkartmayla yıldırmaya çalıştı. Ancak buna rağmen işçiler kararlılıkla bekleyişlerini sürdürdüler.

Bu sırada işçiler Kartal İşçi Kültür Evi Derneği'ne haber vererek durumu anlattılar ve tehditlerle karşı karşıya olduklarını söylediler. Kartal İşçi Kültür Evi Derneği çalışanları ve avukatları fabrikanın önüne gelerek işçilerle bilgilendirme toplantısı gerçekleştirdiler.

Toplantı sırasında işçilere iş bırakma eylemlerinin İş Kanunu'ndan doğan bir hak, yapılan eylemin yasal ve meşru, patronun direnişi kırmak için savurduğu tehditlerin ise asılsız olduğu anlatıldı. Ayrıca hangi tür eylem yapılırsa yapılsın sorunun çözümünün birlikte hareket etmekten geçtiği vurgulandı.

Toplantının devam ettiği sırada patron fabrikanın çıkış kapısına gelerek avukatlarla görüşmek istediğini söyledi. Oldukça saldırgan bir üslup kullanan patron krizi bahane etti ve "siz krizi bilmiyor musunuz?" diye serzenişte bulundu. Ücretleri ne zaman ödeyeceği sorusuna bile doğru dürüst yanıt veremeyen patron, işçilere paralarını ileride de parça parça ödeyeceğini resmen itiraf etmiş oldu. Avukatların işçilerden yana tavır aldığı görülen patron bağırıp çağırarak uzaklaştı. Patronun gidişi ile toplantıya devam edildi. Daha sonra sabah vardiyasının işten çıkışları beklenmeye başlandı.

Mesai saatinin bitimine doğru fabrikanın içinde bazı bölümlerde çalışmaya başlandığı haberi geldi. Çünkü patron içerideki işçilere kesin olarak ücretlerini Cuma gününe kadar ödeyeceğine dair vaatte bulundu. Ancak bu vaatlere rağmen işe başlamayan işçiler de söz konusuydu.

Mesai çıkışında ise servis alanında yaklaşık 150 işçi ile kapsamlı bir toplantı yapıldı. 150 işçinin dışında bazı işçiler de servislerinin içinden toplantıyı dinlediler. İşçiler toplantıya katılmak amacıyla servisleri geciktirmişlerdi. Toplantıda direnişin meşruluğu ve patronun tehditlerinin asılsızlığı vurgulandı.

Önümüzdeki günlerde işyerinde işçi hakları hakkında bilgilendirme çalışmaları yapılacak ve ücret sorunu çözülene kadar çeşitli biçimlerde işçiler direnişlerini sürdürecekler.

İşçilerden sendikaya tepki!

İşçilerin ifadesine göre Cesur Ambalaj Fabrikası'nda DİSK Tekstil örgütlü. Ancak işçiler bütün bir gün boyunca direnişte olmalarına rağmen sendika yöneticilerinden hiç kimse ortalıkta görünmediği gibi, telefonlara dahi çıkmadılar. İşçiler sendikaya tepkililer. Toplu sözleşmenin içeriğinden dahi haberleri yok. Sendikanın hiçbir süreçte kendilerini desteklemediğinden şikayetçiler. DİSK Tekstil'in Cesur Ambalaj'da temiz bir sicili de yok. Birkaç sene önce Cesur Ambalaj'da işçiler bir kez daha direnişe geçmişlerdi. Sendikacılar ise işçilerin yanlarında olacaklarına adeta direnişi kırıcı bir tutum içerisine girmişlerdi.

Kızıl Bayrak / Kartal

DİSK Başkanı Süleyman Çelebi'ye silahlı saldırı

DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi**, 5 Ekim günü saat 14.30'da İstanbul Şişli'deki Genel Merkez binasında silahlı saldırıya uğradı.

DİSK Genel Merkezi'ne Çelebi'den randevu olarak gelen Rıza Tunçbilek isimli kişi randevu saatini bekledikten sonra odasına girdiği Çelebi'ye silahlı saldırıda bulundu.

Silahını çekerek 4 el ateş eden Tunçbilek, Çelebi'yi ayağından vurdu. Kurşunlardan 3'ü DİSK Başkanı'nın sol bacağına isabet etti. Saldırının ardından Çelebi'nin odasına girerek Tunçbilek'i engellemeye çalışan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve Genel Merkez çalışanları Rıza Tunçbilek'i etkisiz hale getirdi.

Florance Nightingale Hastanesi'ne kaldırılan Çelebi yapılan ilk müdahalenin ardından ameliyata alındı.

Çelebi'nin ameliyata alındığı sırada DİSK Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri, İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras, KESK Genel Başkanı Sami Evren, TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy ile çok sayıda sendika üyesinin katılımıyla Çağlayan'da bulunan Florance Nightingale Hastanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

DİSK adına açıklama yapan genel sekreter Tayfun Görgün, saldırının para yüzünden yapıldığı yönündeki iddiaların gerçeği yansıtmadığını belirtti.

DİSK Genel Sekreteri, "Saldırgan bir katil mi, yoksa bunun bir tertip mi olup olmadığını bilmiyoruz. Saldırının alacak verecek meselesi ya da şahsi olma ihtimali yok. Şahsi bir mesele olduğunu düşünmüyorum. Arkadaşlık diye bir şey yok. Sadece mahalleden eski arkadaş oldukları söyleniyor" diye konuştu.

Saldırı nedeninin ortaya çıkartılmasını istediklerini belirten Görgün, DİSK'in ve Çelebi'nin hiçbir konuda hiçkimseyle alıp veremediği hiçbir şey olamayacağını söyledi.

Ameliyata alınan Çelebi'nin sol bacağına, 2 saat süren ameliyatta platin takıldı. Çelebi'nin iki ayağındaki mermi çekirdekleri çıkarılırken DİSK Başkanı'nın yoğun bakıma alındığı ve sağlık durumunun iyi olduğu açıklandı. Silahlı saldırıyı gerçekleştiren Tunçbilek hakkında ise tutuklama kararı verildi.

Tersanede iş cinayeti protestosu

Halil Daş'ın ölümünün ardından Tersane İşçileri Birliği Derneği üyeleri 2 Ekim günü Desan Tersanesi önündeydi.

Desan Tersanesi önünde "Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak" pankartını açan Dernek üyeleri ayrıca "GİSBİR'i döktüğü kanda boğacağız", "Önlem alınsın ölümler durdurulsun", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" dövizleri taşıdı.

DESAN Tersanesi önünde Dernek Başkanı Zeynel Nihadioğlu tarafından sözlü bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada İMF-DB toplantıları için trilyonlar harcayanların işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerini almadıkları ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Çin yönetimi, devrimin 60. yıldönümünde güç gösterisi yaptı...

Çinli emekçilerin geleceği gericileşen yönetimde değil yeni bir devrimdedir!

1 Ekim Devrimi'nin zaferiyle gerçekleşen Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 60. yıldönümü, bu yıl 200 bin kişinin katıldığı dev bir gösteriyle kutlandı. Gösteriyi, dünyaya "yeni ve güçlü Çin" mesajı verecek şekilde organize eden Pekin yönetimi, önceliği savaş araçlarının sergilenmesine verdi. Bu tür gösterilere önceki kutlamalarda da tanık olunsada, Çin yönetimi kastının 60. yıldönümüne özel bir önem atfettiği gözlemlendi.

Başkent Pekin'deki Tiananmen alanında gerçekleşen gösteriye binlerce asker, zırhlı birlikler, füze taşıyan araçlar katılırken, Çin'in kendi üretimi olan kıtalararası füzeleri teşhir edildi, tören sırasında savaş uçakları gösteri uçuşları yaptı. Kara, hava, deniz kuvvetlerine bağlı yüzlerce uçağın katıldığı gösteriler, Çin'in de emperyalist güç odakları gibi savaş aygıtını çağın ruhuna uygun bir şekilde tahkim ettiğini dünyaya gösterdi ki, organize edilen törenin temel hedeflerinden biri de bu mesajı vermektir. Törende öne çıkarılan bir diğer vurgu ise, "halklar mozaiki olan Çin'in birlik içinde olduğu" mesajıdır.

Askeri geçit töreni sırasında Başbakan Wen Jiabao ile birlikte hazır bulunan Cumhurbaşkanı Hu Jintao, burada yaptığı konuşmada Çin'in önünde aydınlık bir gelecek olduğunu savundu.

Konuşmasında "Geleceğe baktığımızda Çin'in eşsiz güzel yarınlarını görüyoruz. Partimiz, ordumuz ve bütün etnik gruplardan vatandaşlarımız, daha güçlü birlik ve beraberlik içinde Çin'e özgü sosyalizm bayrağını yüksekte tutarak zamanla birlikte ilerlemeli ve sürekli olarak yenilik yaratmalı..." diyen Jintao, "Geçen 60 yıl Çin'in ancak sosyalizme kurtulabileceğini, sosyalizm ile Marksizm'in ise ancak reform ve dışa açılmayla gelişebileceğini göstermiştir..." şeklinde konuştu.

Çin başkanının konuşmasında Marksizm, sosyalizm kavramları söylem bazında yer alsada, bu ülkedeki üretim ilişkileri özel mülkiyet ve ücretli emeğin sömürsüne dayalıdır. Bu sistem ise, bildiği üzere vahşi kapitalizmden başkası değildir. Yüz milyonlarca işçi ve emekçinin yoğun sömürü, kuralsız çalışma ya da daha kötüsü işsizlik, sefillik ve yozlaşmaya maruz kalması, kapitalist ilişkilerin Çin'de de iyice yerleştiğini kanıtıyor.

Giderek palazlanan büyük burjuvazinin yönetim üzerindeki etkisi artmakla birlikte, yönetici bürokratik kastın halen Çin Komünist Partisi (ÇKP) çatısı altında toplanmış olmasının da etkisiyle, sosyalizm söyleminden henüz vazgeçmiş değil. Oysa bu yönetici kast, 1 Ekim 1949'da zafere ulaşan görkemli devrimin kazanımlarının önemli bir kısmının tasfiyesinde başrolü oynamıştır. Hal böyleyken Çinli yöneticilerin devrimin kazanımlarından, Çin'e özgü sosyalizmden, Marksizm'den söz etmeleri, işçi ve emekçileri aldatmak için bu değerleri kullanmaya ihtiyaç duymalarıyla açıklanabilir ancak.

Kuşkusuz ki, komünist partisi önderliğinde zafere ulaşan Çin devrimi, 20. yüzyılın en görkemli devrimci atılımlarından biri oldu. Faşizmin Kızıl Ordu, Sovyet halkları ve Avrupalı komünistlerin direnişiyile ezilmesinden 4 yıl sonra zafere ulaşan Çin Devrimi, "soğuk savaş" dönemini başlatan ABD güdümündeki emperyalist güçler için ağır bir darbe olmuştur. Sovyet blokuna önemli bir güç katan Çin devrimi, sömürgeciliğe başkaldıran ezilen halklara moral

vermiş, özgürlük özleminin esin kaynağı olmuştur. 20. yüzyılın ikinci yarısında yaygınlaşan devrimci halk hareketleri de, Çin devriminin zaferinin etkisi altında kalmıştır.

ÇKP önderliğinde zafere ulaşan 1 Ekim Devrimi, emperyalist egemenliği dünyanın büyük bir parçasında parçalamakla kalmamış, yüz milyonlarca Çinli emekçiyi feodal sömürü ve köleliğin karanlığından kurtarmış, dünyanın ezilenlerine de özgürlüğe giden yolu göstermiştir. Ülke üzerindeki emperyalist egemenliği yıkan, emperyalistlerin işbirlikçilerini Tayvan'a kaçmak zorunda bırakan Çin devrimi, bu devrimle özdeşleşen Komünist Partisi lideri Mao Zedung'un "emperyalizm kağıttan kaplandı" tespitini pratikte doğrulamıştır.

1 Ekim Devrimi, yaklaşık 100 yıla yayılan savaşlara son vermiş, emperyalist güçleri, onların tetikçiliğini yapan gerici güçleri ve her türden savaş ağalarını yenilgiye uğratarak saf dışı bırakmıştır. Bu sayede ezilen, sömürülen, horlanan farklı halklara mensup yüz milyonlarca Çinli işçi ve emekçinin tarih sahnesine çıkmasını mümkün kılan devrim, toprak reformu, tarımsal üretimin modernleştirilmesi, çalışma koşullarının düzeltilmesinde büyük atılımlara imza attı. Kitlelerin eseri olan devrim, kitlelere eğitim, sağlık, barınma, beslenme gibi temel sorunlarının çözümünde yol gösterici olmuştur.

Devrimin zaferi sonucunda kurulan Çin Halk Cumhuriyeti'nde, ÇKP 1949'dan 1979'lara uzanan 30 yıllık sürede yüz milyonlarca köylüyü halk komünlerinde örgütlemeyi başardı, emperyalizmin kalıntılarını ülkeden temizledi, ekonomide feodal beylerle patronların hakimiyetine son verdi. Planlı ekonomi ve kolektif mülkiyet temelinde dünyanın en kalabalık nüfusuna istihdam alanı açarak işsizlik gibi önemli bir sorunun üstesinden geldi. "Kültür Devrimi" ile üretim, eğitim ve diğer sosyal alanlarda önemli atılımlar gerçekleştirdi.

100 yıla yayılan savaşlar dizisinin ardından, nüfusun %85'inin kırdan yaşadığı bir ülkede sağlanan bu gelişme, ÇKP önderliğindeki Çin halklarının gerçekleştirdiği atılımın büyüklüğünü gösteriyor. Kuşkusuz ki, bunda dönemin Sovyetler Birliği ile geliştirilen ilişkilerin de payı olmuştur. Ancak 10 yıl süren bu işbirliğinin iki ülke yönetimleri arasında baş gösteren sorunlar nedeniyle kesintiye uğraması, özellikle Sovyet mühendis ve teknisyenlerinin geri çekilmesi bir dönem için Çin'i zor durumda bırakmıştır. Buna karşın Çin yönetimi emekçi kitleleri

seferber ederek kısa sürede toparlanmayı başardı.

Çin'in nesnel koşullarından kaynaklanan sorunlar, esas olarak köylü tabanına dayanan ÇKP'nin çizgisindeki ulusal tonlar, Sovyetler Birliği ile yaşanan sorunlarla birleşince, zamanla "sosyalist inşa" sürecini yavaşlattı.

Sovyetler Birliği'nden uzaklaşan Çin, emperyalist blokun patronu ABD'nin ilgi alanına girmeye başladı. Böylece Çin yönetiminin pragmatist politikaları emperyalist güçlerle ilişkilerin yolunu açtı. Bu süreç 1970'li yıllarda kapıların batılı emperyalistlere açılması noktasına vardı.

Almanya 1972 yılında Çin Halk Cumhuriyeti'ni resmen tanıdı. Dönemin Almanya Başbakanı Helmut Schmidt 1975 yılında Pekin'i ziyaret etti. Emperyalist güçlerle ilişkiler geliştiren Çin yönetimi, artık dümeni terkedilen "sosyalist inşa"dan özelleştirmeye doğru kırmaya başladı. 1990'lı yıllarda ise büyük tekeller için çekim merkezi haline gelen Çin'in emperyalist ülkelerle giriştiği ticaret hacmi on milyar dolarlarla ifade edilmeye başlamıştı.

Devrim sonrasında ilk 30 yılında büyük atılımlara imza atan Çin yönetimi, ikinci 30 yılında emperyalistlerle işbirliği ve kapitalizmin yeniden restorasyonu için çalıştı. Bu dönemde dışa açılma, reformlar, özelleştirmeler, sosyal kazanımların parça parça gaspı yönetimin icraatları arasında ilk sıralarda yer aldı. İşçilerin, emekçilerin devrim ve "sosyalist inşa" döneminden kalan kazanımları tasfiye edilirken, kölece çalışma koşulları, örgütsüzlük, işsizlik, yoksulluk, yozlaşma gibi belalar artık emekçilerin yaşamının ayrılmaz parçası haline gelmiştir.

Kuruluşu görkemli gösterilere konu edilen, dünyanın önemli ekonomik, siyasi, askeri güçlerinden biri haline gelen Çin, bu seviyeye yüz milyonlarca işçi ve emekçinin yarattığı değerler sayesinde ulaşabilmiştir. Bu değerleri yağmalayan yeni burjuvazi ve yönetimdeki bürokratik kast, dünyanın belli başlı merkezlerinden birine hakim olmaktan aldıkları güçle, 60. yıl dönümünü tam bir güç şovuna dönüştürebildiler.

Parti adını değiştirmese de, sosyalizm söylemini terketmese de, Çin yönetimi artık palazlanan büyük burjuvazinin çıkarlarını temsil eden dünyadaki gerici güç odaklarından biri haline gelmiştir. Çin işçi sınıfı ve emekçilerinin geleceği ise bu yönetimde değil, 1 Ekim Devrimi'nin mirasını yaşatan, ancak daha da geliştirerek kapitalizmi yıkacak olan sosyalist bir devrimdedir.

Yunanistan'da erken genel seçimler...

Neoliberal politikalar sağcı hükümetin sonunu getirdi

2007'de Yeni Demokrasi Partisi (YDP) tarafından kurulan Kostas Karamanlis başkanlığındaki sağcı hükümet, kendi kararı olan erken genel seçimlerden tarihinin en ağır yenilgisini alarak çıktı.

Neoliberal politikalar uygulayarak işçi ve emekçilerin kazanımlarına saldıran Karamanlis hükümetine karşı ciddi bir tepki birikmişti. Gençliğin ayaklanması bu tepkinin dışı vurumuydu aynı zamanda. Hal böyleyken artan işsizlik ve kapitalizmin küresel krizinin yol açtığı yıkımın faturasını emekçilere keseceğini gizleme gereği duymadan seçimlere giren Karamanlis, şiddetli bir şamar yedi. Dış borçlar, bütçe açığı, durgunluk, işsizlik had safhada iken, YDP ile şefi Karamanlis, bu sorunların aşılması için kamu harcamalarının kısıllacağı, ücretlerin iki yıl için dondurulacağı, yani emekçilerin kemerlerini daha da sıkması gerekeceğini açıkça savundu. Bu patavatsızlık YDP ile şefini tarihlerinin en ağır hezimetine maruz kalmalarını sağladı. Bazı Yunan gazeteleri, derin hezimet ve Karamanlis'in istifa edeceğini açıklamasının YDP'de parçalanmaya yol açabileceği yorumunu yapmaya başladılar.

Muhalefet partisi olan "sosyalist" PASOK ise, seçim sürecinde sağlık, eğitim, ücretler gibi bütün işçi emekçileri ilgilendiren konularda vaatlerde bulunarak halkta belli beklentiler yaratabildi. Seçim propagandalarında öne çıkarılan sloganlardan biri "100 gün içinde emekçiler lehine yasalar çıkartılacağı" vaadi oldu.

Beklentileri oya dönüştürmeyi başaran PASOK, tahmin edilenin üstünde destek gördü. Nitekim Yunanistan'da 300 üyeli parlamentonun 160 sandalyesini kazanan PASOK'un Genel Başkanı Yorgo Papandreu, yeni hükümeti kurma görevini cumhurbaşkanından almış bulunuyor. PASOK yüzde 43.9 oy alırken, YDP ise, sadece yüzde 33.3 oranında oy aldı. Bu sonuçla YDP, beklenenin de ötesinde bir hezimete uğradı.

Bu arada Yunanistan Komünist Partisi (KKE) yüzde 7.5 oy oranıyla 21 milletvekili kazanırken, tüm gerici güçlerin saldırılarına rağmen, Radikal Sol İttifak ve Sol Koalisyon (SYRİZA) yüzde 4,59 oranında oy alarak, 13 milletvekilliği kazandı. Gençlik ayaklanmasını destekleyen bu güçlerin yüzde 3'ün altında oy alıp barajı aşamayacağı söyleniyordu. "Teröristlere destek vermek"le suçlanan SYRİZA, medyanın yaydığı tahminleri boşa düşürerek yüzde 5'e yakın oy aldı.

Öte yandan ırkçı-faşist güçleri temsil eden Ortodoks Halk Birliği Partisi (LAOS), yüzde 5,62 oranında oy alarak 10 olan milletvekili sayısını 15'e çıkardı. İşsizlik ve diğer sosyal sorunların ağırlaşması, milliyetçiliğin etkisindeki kesimleri ırkçı-faşistlerin partisine yaklaştırmış görünüyor. Bu eğilim, Yunanistan'da sınıf çelişkilerinin giderek keskinleşeceğinin işaretlerinden biri sayılabilir.

1981'den bu yana ilk defa bu kadar yüksek oy alan PASOK, KKE ve SYRİZA tabanından belli oranda oy devşirmiş görünüyor. Zira bu iki akım birer milletvekili kaybederken, PASOK'un beklenenin de ötesinde destek bulması, tabanda bu yönde kısmi bir kayış olduğuna işaret ediyor. Papandreu ekibinin "sağ partiden kurtulmak için PASOK'a oy verin!" söylemini

öne çıkarmasının da KKE-SYRİZA tabanından oy almasında rol oynadığı anlaşılıyor.

Seçim propagandalarında Türkiye ve Kıbrıs meselesine eskisi gibi geniş yer vermeyen partiler, ekonomik, sosyal sorunlara odaklı bir propaganda örmeyi tercih ettiler ya da buna mecbur kaldılar. Özellikle sağa karşıtlık ve emekçiler lehine adımlar atılacağına dair söylemler kullanan PASOK'un seçim propagandası, esas olarak işçi ve emekçileri hedef aldı. Bu söyleme rağmen PASOK'un YDP'den çok farklı politikalar izlemesi kolay görünmüyor. Adında "sosyalist parti" kavramı yer alsada da, PASOK'un kapitalistler için çalıştığı biliniyor. Hal böyleyken, emekçiler lehine yapabileceği işler sınırlı olmakla kalmayacak, Yunan burjuvazisinin çıkarlarını savunan PASOK'un emekçilerin kazanımlarına saldırması da kaçınılmazdır. Bu ise, Yunanistan gibi toplumsal muhalefetin diri olduğu bir ülkede, PASOK'un da kısa sürede yıpranma riski altında olduğuna işaret ediyor.

İki parti arasında gidip gelen Yunanlı işçi ve emekçilerin bu oyuna daha ne kadar katlanacağı belli değil. Ancak adı, eğilimi ne olursa olsun sermayeye hizmet eden partilerin bu ülke emekçilerinin, hele de işsizliğe mahkum edilen ve belli kesimleri politize olan

gençliğin beklentilerini karşılaması söz konusu bile olamaz. Hele kapitalizmin küresel krizin devam ettiği koşullarda...

Kapitalist sistemin yapısından kaynaklanan kriz, işsizlik, yoksulluk, düşük ücretler, sosyal güvenceden yoksunluk vb. sorunların önümüzdeki dönemde daha da derinleşmesi kaçınılmaz. Bu eğilim, eninde sonunda sınıf çatışmalarının keskinleşmesine giden yolu açacaktır. Düzen partilerinin peşinden sürüklenmenin sonunu getirmek, ancak işçi emekçilerin sınıf çatışmalarının ateşinde politize olması ile mümkün olacaktır.

ABD'de kriz 3 bankayı daha devirdi

ABD'de yaklaşık 100 yıldır faaliyette bulunan 3 banka daha kötü borçlanma ve likidite sorunlarını aşamadığı için kapandı.

Türkiye'deki TMSF benzeri işlevi bulunan Federal Mevduat Sigorta Kurumu FDIC tarafından yapılan açıklamada, Michigan'daki Warren Bank, Minnesota'daki Jennings State Bank ve Güney Colorado'daki National Bank'ın kapandığı, mevduat ve aktiflerinin tasfiye işlemlerinin bölgelerindeki çeşitli bankalara devredildiği kaydedildi.

Söz konusu bankaların tüm şube ve bölümlerinin açık olacağı, müşterilerinin bu bankalarda bankacılık işlemlerini yapabileceği de açıklamada yer alırken, 3 bankanın kapanmasının FDIC'in sigorta fonuna toplam 293 milyon dolara mal olması bekleniyor.

FDIC verilerinde 2009 ile 2013 yılları arasında bankaların iflası veya kapanmasından doğacak mali zararın yaklaşık 100 milyar dolar olacağı öngörüldü.

“Savaş suçlusu” İsrail’i koruyan ABD’ye Mahmud Abbas yönetiminden destek!

Kısa süre önce İsrail’in Gazze’yi hedef alan 23 günlük vahşi saldırısı sırasında işlediği savaş suçlarını belgeleyen bir BM raporu kamuoyuna açıklanmıştı. Raporu hazırlayan heyetin başkanı Güney Afrikalı yargıç Richard Goldstone, Birleşmiş Milletler’in sorunu gündemine alıp gereken önlemleri alması çağırısında da bulunmuştu.

Kendisi de Yahudi asıllı olan Goldstone’ın raporundan tedirgin olan siyonist rejimin şefleri, karşı saldırıya geçerek raporun uluslararası platformlarda yarattığı etkiyi bloke etmek için seferber oldu. Son gelişmeler siyonist aygıtın girişimlerinin sonuç verdiğini ortaya koydu. Her zamanki gibi savaş suçlusu İsrail’i korumak için harekete geçen yine ABD ile AB emperyalistleri oldu.

İsrail’in Gazze’deki savaş suçları dünyanın gözleri önünde işlenmesine rağmen, siyonist şefler “biz kendimizi savunduk” türünden küstahlığın uç örneği açıklamalar yapmaktan geri durmuyorlardı. Ancak söz konusu raporun, başında Yahudi asıllı savcı Goldstone’ın bulunduğu bir BM heyeti tarafından hazırlanmış olması, İsrail rejiminin savaş suçlusu olduğu konusunda herhangi bir tartışmaya yer bırakmamıştır.

BM İnsan Hakları Konseyi’nin Gazze Raporu oylaması, diğer emperyalist güçlerin de desteğini alan Barack Obama yönetiminin girişimiyle boşa düşürüldü. Olmayan “barış süreci”ne zarar verebileceği gibi iğrenç bir palavrayla raporun görüşülmesi 2010 Mart’ına kadar engellendi. İrkçü-siyonizmin hamiliğini yapan ABD ile diğer batılı emperyalistler, raporun oylanmasını engelleyerek Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlenen savaş suçunun dolaysız suç ortakları olduklarını kanıtlamışlardır.

Oylamada, İsrail’in, savaş suçlarını araştıran komisyonla işbirliği yapmadığı için kınayan bir karar alınması ve Gazze Raporu’nun BM Güvenlik Konseyi’ne gönderilmesi bekleniyordu.

Emperyalist güç odaklarının İsrail’i koruması elbette şartıcı değil. Burada vahim olan Mahmud Abbas liderliğindeki Filistin Yönetimi’nin de bu suç ortak olmasıdır.

Açıklandığında raporu “memnuniyetle” karşıladığını açıklayan Mahmud Abbas liderliğindeki El Fetih, New York’ta Obama-Netanyahu-Abbas buluşmasından kayda değer bir sonuç çıkmamışken, yani ortada “barış süreci” diye bir şey yokken, ABD baskısıyla savaş suçlusu İsrail’i rahatlatan karara destek vermiştir. İradesini Washington’daki savaş baronlarına teslim etmekten başka bir anlam taşımayan bu utanç verici tutum, tüm umutlarını emperyalist güçlere bağlayanların, teslimiyetin de ötesinde ihanete kadar savrulabileceklerini gözler önüne sermiştir.

Emperyalist/siyonist güçlerle fiilen suç ortaklığı yapan Mahmud Abbas ekibinin, kendini aklamak için ABD’nin öne sürdüğü “barış sürecinin zarar görmemesi” palavrasına başvurması, bu anlayışı temsil edenlerin içine yuvarlandığı derin çürümeyi göstermesi açısından da çarpıcıdır.

Hamas’ın bazı liderleri, Mahmud Abbas yönetiminden ABD güdümlü karara destek vermesini “ihanet” olarak niteledi. Yaptığı açıklamada, Mahmud Abbas’ı “İsrailli şefleri uluslararası soruşturmalardan korumaya çalışmakla” suçlayan Hamas liderlerinden

Fevzi Berhum ise, “İşgalin sorumlularının işledikleri savaş suçları için uluslararası mahkemelerde hesap vermelerini istiyoruz. Bunun gerçekleşmesini engellemeye çalışan herkes suça ortak sayılmalıdır” dedi.

Vahim karara El Fetih saflarından da tepki geldi. Filistin Ekonomi Bakanı Bassam Huri, Mahmud Abbas yönetiminin savaş suçlusu İsrail’i rahatlatan tutumunu protesto etmek amacıyla istifa etti. Bassam Huri’nin anlamlı duruşuna rağmen, El Fetih saflarından yansıyan yaygın bir tepkiye, yazık ki, henüz tanık

olunamadı.

Siyonist işgale karşı uzun yıllar gerilla savaşı yürüten El Fetih’in, Filistin halkının en acımasız düşmanları oldukları bilinen ABD-İsrail ikilisi ile aynı zemine kayması, umutlarını emperyalist güç odaklarına bağlayanların yaşadığı irade kırılmasının trajik örneklerinden birini oluşturmaktadır. Bu örnek, ezilen halkların emperyalist güç odaklarına umut bağlayarak hiçbir şey elde edemeyeceğini, tersine, direnişin kazanımlarının yanısıra bazı moral değerlerini de yitirebileceklerini göstermektedir.

Filistin’e bomba yağdıran uçaklar Konya’da eğitim görüyor!

Sermaye devleti, siyonist İsrail rejimi ile suç ortaklığını sürdürüyor, Filistin halkının katledilmesine ortak olmaya devam ediyor.

Türkiye ve İsrail ortak hava tatbikatları çerçevesinde 12 ve 24 Ekim tarihleri arasında İsrail pilotları Konya’ya gelerek eğitim uçuşları yapacak.

“Anadolu Kartalı 3” adıyla 12 ve 24 Ekim tarihleri arasında yapılacak tatbikatlara İsrail, Türkiye, ABD, İtalya ve NATO katılacak. Yılda 4 kez düzenlenen tatbikatın sonuncusu ise 2 ve 13 Kasım tarihleri arasında olacak. Daha önceki tatbikatlara, İsrail Hava Kuvvetleri ortalama 10 adet uçakla yılda bir kez olmak üzere, toplam beş kez katılmıştı.

Gerek Davos Zirvesi’nde gerek geçtiğimiz hafta ABD dönüşünde İsrail’in Gazze’de katliam gerçekleştirdiğini ifade eden ve İsrail’i suçlayan Erdoğan, Konya Ovası’nda gerçekleştirilecek tatbikatın adını dahi anmıyor. Bol keseden İsrail’e eleştiri yağdıran Erdoğan, işbirlikçi sermaye devletinin Filistin’de ve Ortadoğu’da dökülen kandan dolaysızca sorumlu olduğundan da bahsetmiyor.

Son olarak Amerika dönüşünde, Gazze’de fosfor bombalarının kullanıldığını ve bunun kitle imha silahı olduğunu söyleyen Erdoğan, fosfor bombalarını Filistinlilerin başlarına yağdıranların Konya’da eğitim yaptığını dillendirmiyor.

Aynı konuşmasında, 1400 kadın ve çocuğun İsrail’in saldırıları ile öldüğünü söyleyen Erdoğan, işbirlikçi sermaye devletinin emperyalist-siyonist güçlerin bölge halklarını katleden, köleleştiren Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) içerisinde yer aldığının sözünü etmiyor.

Konuşmasında İsrail’in acımasız saldırılarından bahsederken “Bunlar hiç masaya gelmiyor. Bunlarla ilgili hazırlanmış raporlar varsa bunlar gündeme gelmiyor. Şahsen, sorumluluk mevkinde olan bir insan olarak rahatsız ediyorum. Niçin bunlar masada yok, niçin bunlar konuşulmuyor?” diyen başbakana biz de soruyoruz;

Neden Ortadoğu halklarına kan kusturan ABD-İsrail-Türkiye üçlü “şer eksenini”nde yer alıyorsunuz?

Neden siyonist İsrail ile gerek ticari gerekse silah anlaşmalarına son vermiyorsunuz?

Sermaye devleti ve Erdoğan, siyonistlerle suç ortaklığı yapmaya devam edecektir.

Erdoğan’ın İsrail eleştirileri, doğal olarak siyonist rejime karşı hiçbir yaptırıma dönüşmeyecek ve İsrailli pilotlar Türkiye’de eğitim görmeye devam edecek.

Afganistan bataklığına 1700 Türk askeri gönderiliyor!

Afganistan'ın emperyalist işgalciler için bir bataklığa dönüştüğü artık kimse için bir sır değil. Geline yerde bu bataklıkta boğulma korkusuna kapılmış bulunan savaş aygıtı NATO'nun şefleri, muharip güç takviyesi yapılması yönündeki çağrılarını tekrarlayıp duruyorlar. Zira Afganistan bataklığında boğulmanın, diğer bir ifadeyle işgale komuta eden NATO'nun bu ülkede yenilgiye uğramasının yaratabileceği sonuçlar, şimdiden kapitalist barbarlık rejiminin efendilerinin huzurunu kaçırmaktadır.

Afganistan'da işgalcilerin karşılaştığı sorunların giderek derinleşmesi huzursuzluğun temelli bir nedene dayandığını gösteriyor. İşgalcilerin sorunları derinleşirken ABD dışındaki emperyalist güçlerin hiçbiri Afganistan'a muharip güç göndermeye hevesli değil. Kerhen de olsa asker gönderen Almanya, İngiltere gibi ülkeler ise, son dönemde kendini hissettiren işgal karşıtı tepkilerin bakışı altındalar. Bir günde 8 ABD askerinin ölmesi örneğinde görüldüğü üzere NATO komutasındaki işgalci güçlerin kayıplarındaki artış ise, gayrimeşru, vahşi işgale karşı biriken tepkinin yaygınlaşmasını kaçınılmaz kılıyor.

İşgal açmazını Bush'tan devralan Barack Obama yönetiminin Afganistan bataklığından çıkış yolu arayışı, gündemin ilk sıralarına yerleşmiş bulunuyor. Washington'daki savaş baronları ile akıl hocaları bu konuda yoğun mesai yaparken, ufukta bir çıkış yolu bulduklarına dair belirtilere henüz rastlanmadı. Emperyalist hegemonya açısından özel önem biçtikleri Afganistan'dan çıkmak istemeyen emperyalist güçler, bu ülkede hayal ettikleri düzeni sağlamanın ise, mümkün olmadığını itiraf etmeye başladılar. Savaşı yaygınlaştırmak dışında bir çıkış yolu bulmaktan uzak duran ABD ile suç ortakları, Afganistan'a ek kuvvet göndermenin yarar mı, zarar mı sağlayacağı konusunda bir netlik sağlamakta güçlük çekiyorlar.

Londra'da katıldığı bir toplantıda işgalle ilgili bir konuşma yapan Afganistan'daki ABD ve NATO askerlerinin komutanı, ABD'li General Stanley McChrystal, Afganistan'daki isyanın büyüdüğünü ve buradaki askeri hareketin başarısının garanti edilemeyeceğini teslim etti. Afganistan'daki durumu "ciddi" olarak niteleyen işgalci güçlerin şefi, "Ne başarı ne de başarısızlık kesin olarak öngörülebilir" dedi.

Bu general daha önce "fazla asker gönderilmesini de içeren önemli bir strateji değişikliği olmazsa Afganistan'da büyük olasılıkla başarısız olunacağını" söylemiş, işgal güçlerine 30-40 bin asker daha eklenmesi gerektiğini savunmuştu.

Olası bir fiyatkonun işgal güçleri komutanları tarafından dile getirildiği gözönüne alındığında, önümüzdeki dönemde savaşı derinleştirme eğiliminin daha ağır basması yüksek ihtimaldir. Bu ise, işgal ordularının daha fazla yıkıma daha kitlesel katliamlara hazırlanmalarına işaret ediyor.

Afganistan işgalinde hal böyleyken, Türk egemenlerinin bu ülkeye 1700 asker göndermeye hazırlanması, pek akıl kârı görünmemektedir. Oysa emperyalist güç odaklarının, özellikle ABD'nin aktif taşeronluğuna hevesli olmak, bu tür bataklıklara asker göndermeyi kaçınılmaz kılıyor. Zira dünyayı yağmalayan emperyalist güçlerin, işbirlikçilere karşılıksız kırıntı vermesi görülmüş şey değil. Hem bunun bilincinde olan hem palazlandığı ölçüde yağmadan aldığı payı büyütme heveslenen Türk egemen sınıfları ve onların devleti, ek kuvvet

gönderme kararı olarak bu konuda ne denli pervasız olduklarını göstermiş oldular.

"Yurtta sulh, cihanda sulh" nakaratını tekrarlayıp duranlar, ülkesi harap edilmiş, ezilen yoksul bir halkın katledilmesine ortak olmakta sakınca görmüyorlar. Görmeleri de beklenemez. Zira burjuvazi ile onun sınıf çıkarlarını koruyan devlet aygıtı yağmacı olduğu kadar katliamcıdır aynı zamanda. İçeride işçi ve emekçilere, devrimci harekete, Kürt halkına karşı zor kullananlar, emperyalistlerin etkin taşeronluğunu üstlenerek, ezilen halklara karşı işlenen ağır suçlara ortak olmaktadır.

Washington'ın savaş baronlarını bile açmaza sürükleyen Afganistan bataklığına asker göndermeye hazırlanan Türk egemen sınıflarının gözü iyice dönmüş görünüyor. İç politikayı da ABD'nin bölgede

kurmak istediği yeni dengeye göre endeksleyen Ankara'daki işbirlikçilerin, "etkin taşeron" olabilmek adına herkesin uzaklaşmaya çalıştığı bataklığa dalmaya hazırlanıyorlar. Öyle ki, sözü dolandırmadan "Kürt açılımı" taktiğini, "bölgesel güç dengelerinde etkin bir rol oynayabilmek için atılması kaçınılmaz olan zorunlu bir adım" şeklinde tanımlıyorlar.

Sermaye kodamanlarının heveslerini ele veren bu gerici zihniyet, ülkede estirilen devlet terörüne paralel olarak, ezilen halklara karşı emperyalist zorbalar adına sürdürülen tetikçilik faaliyetlerinin de yeni bir boyuta taşınmak istendiğini kanıtıyor.

Antiemperyalist/anti-siyonist mücadele yürüten güçler, ABD-İsrail ikilisiyle giriştiği suç ortaklığının alanını genişleten Türk egemen sınıfları ile onların gerici rejimini de hedef almak durumundadırlar.

BM raporundan yansıyanlar...

Artan yoksulluk ve yoksunluk!

1990 yılından beri her yıl "daha kapsamlı bir refah tanımı elde edebilmek" iddiasıyla İnsani Gelişme Raporu hazırlayan Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP) "2009 İnsani Gelişme Endeksi"ni geçtiğimiz günlerde yayınladı.

BM gibi emperyalist ülkelerin denetiminde olan bir kurumun hazırladığı rapor dahi insanlığın içinde bulunduğu duruma ayna tutuyor. Raporda, kapitalizmin küresel krizinin insanlığı daha fazla yıkıma sürüklediği son bir yıl içerisinde özellikle yoksul ülkelerdeki gerilemeye dikkat çekiliyor. Raporda zengin ve yoksul ülkeler arasındaki uçurumun daha da büyüdüğü, özellikle 182 ülkede "insani gelişimin" dengesiz bir ilerleme sağladığı ifade ediliyor.

Gayri safi yurtiçi hasılanın yanısıra doğumda beklenen ortalama ömür, yetişkinlerde okuryazarlık oranı, brüt okullaşma oranı, yoksulluk, cinsiyet eşitliği vb. göstergeleri ele alan UNDP, son raporunda Türkiye'yi "insani gelişmişlik" açısından 79. sıraya yerleştirmiş bulunuyor. Türkiye İnsani Yoksulluk Endeksi'nde ise 135 ülke içinde 40. Endekse göre Türkiye, 40 yaş öncesi ölüm oranında 50., okur-yazar olmayan yetişkinlerin genel nüfusa oranında 77. İyileştirilmiş bir su kaynağına erişemeyen insanların oranı sıralamasında da 3. ve Ekvador, Bahreyn gibi ülkelerin gerisinde bulunuyor.

Rapor, Türkiye'nin bir önceki yıla göre 3 sıra gerilediğini söylemesine rağmen aynı zamanda yetişkinlerde okur-yazarlık ve okullaşma oranlarının yüzde 23, satın alma gücü paritesine göre uyarlanmış kişi başına düşen gayri safi yurtiçi hasılanın ise yüzde 100 arttığını, temel insani gelişme göstergelerinde son 27 yıldır tutarlı bir şekilde ilerlediğini belirtiyor.

İleri sürülen veriler, raporun gerçeği yansıtmaktan uzak olduğunu ve emperyalist kurumların "insani gelişmişlikten" ne anladığını somut olarak gösteriyor. Her geçen gün işsizliğin arttığı, sağlık hakkına ulaşmanın gün geçtikçe engellendiği, parası olanın sağlık hakkından faydalandığı, kentsel dönüşüm adı altında barınma hakkının gaspedildiği, en temel insan hakkı olan eğitimin engellendiği, dahası artan işsizlikle birlikte temel yaşamsal ihtiyaçların karşılanması için gerekli olan ücretten yoksun kaldığı bir ülkede "insani gelişim"den bahsetmek sözkonusu değildir.

Kadınların durumu her geçen gün geriliyor!

Rapor aynı zamanda "Cinsiyete Dayalı Gelişim Endeksi" (GEM) verilerine de yer veriyor. Türkiye, bu alanda Pakistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin de gerisinde kalarak 109 ülke arasında 101. sırada yer alıyor.

GEM kadınların ekonomik ve politik hayata aktif katılımı ve bunun gücüne dair göstergelere bakılarak hesaplanıyor. GEM'e ilk kez 1995 raporunda yer verilmişti. Bu yılki raporda Türkiye; Pakistan ve Ermenistan'ın altında 101. sırada yer alırken, Türkiye'yi Azerbaycan ve İran izliyor.

Raporda bir nebze de olsa gerçekliği yansıtan tablo kadınların durumuna ilişkin verilerdir. Kadınların ekonomik ve toplumsal yaşama katılımı gün geçtikçe gerilemektedir. Kapitalizmin krizi, kadınların bugüne kadar ki kazanılmış haklarını bile elinden alan, kadını eve hapseden, kadın emeğini daha da değersizleştiren sonuçlar yaratmaktadır.

Ancak gelişim kendi içinde bir bütünlük taşımalıdır. Gayri safi milli hasılda, okur-yazarlıkta vb. bir gelişimden bahsedilirken, kadınlara ilişkin tam tersi bir söylemde bulunulması raporun kendi içindeki çelişmesini ifade etmektedir.

BM'nin, "insani gelişim" adına hazırladığı raporlar, yaptığı açıklamalar toplumsal gelişim açısından herhangi bir değişimi ifade etmiyor. Zira söz konusu olan durumu tespit etmek değil değiştirmektir. Çözüm önerilerinden uzak bir şekilde mevcut tablonun fotoğrafını çekmek kendi içinde bir şey ifade etmemektedir.

Bu tabloyu değiştirecek güç emperyalistlerin denetiminde olan BM gibi örgütler ya da ona bağlı çalışan "insani yardım" kuruluşları değil, toplumsal mücadeledir, emekçilerin örgütlü gücüdür.

Dünya işçi ve emekçi hareketinden...

Unilever işçileriyle dayanışma büyüyor!

Dünyanın en büyük firmalarından olan Unilever, her geçen gün iş güvenliği uygulamalarını daha fazla ortadan kaldırırken bu saldırıya karşı ve Pakistan'da Lipton Fabrikası'nda çalışan 700'ün üzerindeki geçici işçinin kadrolu yapılması için Devrimci İşçi Birliği (APL) tarafından uluslararası çapta "Casual-T" kampanyası başlatılmıştı.

Unilever'e dünya çapında baskı yaratma hedefiyle başlatılan "Casual-T" kampanyası çeşitli ülkelerde yankı buldu.

Pakistanlı Unilever işçileriyle dayanışmayı büyütmek için kampanya kapsamında Avustralya, Filipinler, Rusya ve Güney Afrika'da eylemler yapıldı. **Avustralya:** 1 Ekim günü Yeni Güney Galler Sendikaları, Unilever'in Sidney'daki genel merkezi önünde eylem gerçekleştirdi. Avustralya Denizcilik Sendikası (MUA), İnşaat, Ormancılık, Maden ve Enerji Sendikası ve Uluslararası Gıda, Tarım, Turizm İşçileri Federasyonu'na (IUF) bağlı sendikalar eyleme katıldı.

Eylemde "Avustralya sendikaları ne burada ne de Pakistan'da Unilever'in temel insan haklarını ve işçi haklarını ihlal etmesine göz yumacaktır. Bu bir onur meselesidir ve bizler haklarını almalarını sağlamak için Pakistanlı kardeşlerimizle birlikte buna karşı çıkacağız" denildi.

Filipinler: IUF'ye bağlı sendikaların da aralarında olduğu Filipinler Devrimci İşçi Birliği'nden 70'in üzerinde aktivist, 15 Eylül günü Manila'da bulunan Unilever Genel Merkezi önünde eylem yaparak Pakistanlı sınıf kardeşleriyle dayanışma içinde olduklarını gösterdiler. Eylemde Lipton işçileriyle dayanışmayı büyütmek için önlerine koydukları eylem programı açıklandı.

Rusya: Tüm-Rusya Sendika Konfederasyonu (VKT) da Casual-T kampanyası kapsamında Unilever'in Moskova temsilciliği önünde 18 Eylül günü eylem yaptı. Eylemde şunlar söylendi: "Biz Unilever'in Khanewal'deki işçilere uyguladığı vahşi saldırıdan duyduğumuz şaşkınlığı anlatmak için buradayız. Rusya sendikaları, Unilever, Pakistanlı Lipton işçilerinin taleplerini karşılayana dek bu haksız uygulamalara karşı durmaya devam edecek."

Güney Afrika: 11 Eylül günü, firma yönetiminin eylemi engellemeye dönük yoğun baskılarına rağmen ICEM'e bağlı bir sendikada örgütlü 70'in üzerinde işçi Durban'da bulunan Unilever Maydon Whaft

fabrikası önünde eylem gerçekleştirdi.

Zimbabve'de polisten grevci işçilere tehdit!

Zimbabve'nin Zvishavane kentinde maden işçilerinin grevi, toplum polisi ve devletin güvenlik güçleri tarafından tehditlerle engellenmeye çalışılıyor.

Zimbabve İşçi Sendikaları Kongresi (ZCTU) sözcüsü Khumbulani Ndlovu yaptığı açıklamada Salı günü polisin ve gizli servisin silahlarla kapı kapı dolaşıp işçileri işe geri dönmeye zorladığını söyledi.

Ndlovu, devlet güvenlik güçlerinin Shabanie Maden Ocağı güvenlik görevlileriyle birlikte 29 Eylül günü işçilerin evlerine giderek bir gün içerisinde işe geri dönmezlerse yalnızca işgal ettikleri maden ocağını değil şehri de terk etmeleri gerektiği tehditlerini savurduğunu söyledi.

Grev yapan 2.280 maden işçisinin bir kısmı aldıkları tehditler sonucunda 30 Eylül günü iş başı yapmak zorunda kaldılar.

Ndlovu, ayrıca işçilere Haziran ayından itibaren ödeme yapılmayan Shabanie ve Mashava maden ocaklarında yaşanan saldırıların araştırılması için meclis soruşturma komisyonu oluşturulması yönünde ZCTU sendikasının çalışmaları olduğunu söyledi.

Geçtiğimiz hafta Zvishavae'de polis yüzlerce grevci işçiye ateş açmış, 4 işçinin yaralanmasına sebep olmuştu.

Romanya'da genel grev

Romanya'da kamu çalışanlarının grevi hayatı felç etti. 800 bin devlet memurunun katıldığı grev nedeniyle hastaneler, okullar hizmet vermedi. Ülkede her iki devlet memurundan birinin grevde olduğu kaydedildi.

Romanya İMF politikalarından nasibini en fazla alan ülkelerden biri. İMF programları nedeniyle kamu alanında yapılan kısıtlamalar, ücretlerinin düşürülmesi ve onbinlerce çalışanın işten çıkarılması gibi sonuçlar doğuruyor.

11 sendikanın biraraya gelmesi ile oluşturulan Devlet Memuru İttifakı, hükümetle çeşitli görüşmeler yapmış ve taleplerini dile getirmişti. İşten çıkarılmaların sona ermesini, ücretlerinin düşürülmesine son verilmesini ve 10 gün zorunlu ücretsiz izin uygulamasının kaldırılmasını isteyen sendikaların talepleri hükümet cephesinde kabul görmedi. Bunun üzerine Romanyalı kamu emekçileri İMF programlarına ve hak gasplarına yanıtı grev meydanında verdi. İttifak bünyesindeki sendikalara

bağlı 800 bin emekçi işbaşı yapmayarak hayatı durdurdu. Genel grev eyleminin yanısıra iş yavaşlatma ve açlık grevlerine de başvurulduğu görüldü.

Genel grev nedeniyle hastanelerde yalnızca acil hastaların tedavileri gerçekleştirildi. Öğretmenlerin de greve kitlesel biçimde katılması nedeniyle okullar tatil edildi. Belediyelerde de sadece acil durumlara bakılırken grev yapması yasak olan emniyet mensupları kollarına beyaz bant takarak grevi destekledi.

Çarşamba günü grev kapsamında Başkanlık binası önünde kitlesel bir eylem yapılması bekleniyor.

Şili'de işçiler grev kararı aldı!

Bakır üretimi yapan Spence Maden Ocağı'ndaki işçiler 30 Eylül günü BHP Billiton şirketinin toplu sözleşme teklifini reddederek grev kararı aldı.

Sendika Başkanı Daniel Ibacache, işçilerin 8 Ekim'de greve çıkacağını söyledi. Ibacache, 523 işçiden 522'sinin grev yapılması yönünde oy kullandığını söyleyerek grevin onaylandığını, sıranın bunu hayata geçirmeye geldiğini söyledi.

Dünyanın en büyük maden şirketi olan BHP Billiton'a bakır üretimi yapan Spence Maden Ocağı grevinin Şili'nin diğer maden ocaklarındaki toplu sözleşmeler için kilit önemde olduğu ifade ediliyor.

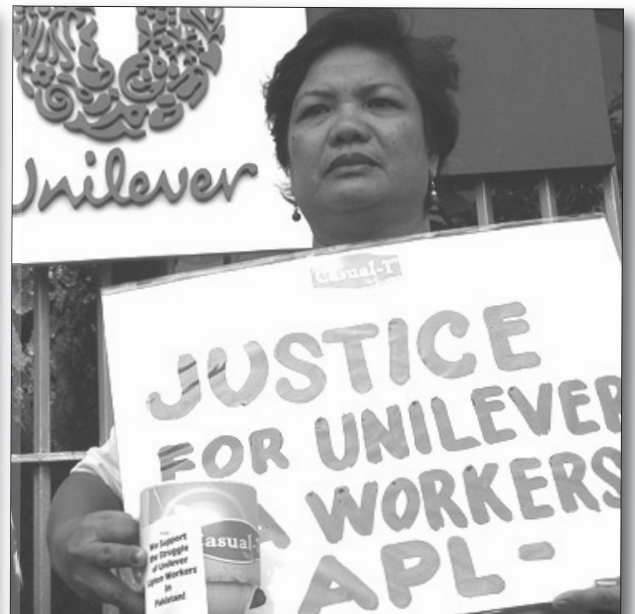
İşçiler, 2 yıllık toplu sözleşme boyunca %5.5'lik zam ve bakır fiyatlarına bağlı olarak yıllık ikramiye verilmesini talep ediyor.

Kamboçya'da fabrika işçilerinden eylem

Kamboçya'nın Russey Keo bölgesinde bir giyim fabrikasında çalışan yaklaşık 300 işçi 1 Ekim Cuma günü yaptıkları eylemle fabrikalarının kapatılmasını protesto ederek ödenmeyen ücretlerini istedi.

İşçilerden Matt Sreya (22), fabrika yönetiminin 2 ay önce üretimi durduğunu ve işçileri izne gönderdiğini söyledi. Sreya, kendilerine ne zaman işbaşı yapacaklarına dair herhangi bir açıklama yapılmadığını ve ücretleri ödenmeden 400 dikiş makinesinin kaçırıldığını söyledi.

Sreya ayrıca fabrika temsilcilerinin kendilerine aylık 13 dolar teklif ettiğini, fakat işçilerin bu ücretin yetersiz olduğunu söyleyerek teklifi kabul etmediklerini anlattı. "Biz tazminatlarımızı istiyoruz, çünkü kirayı ödemek, yiyecek ve su almak için paraya ihtiyacımız var" dedi.

Güney tezkeresi...

M. Can Yüce

TC'nin Güney üzerinden Irak ve bölge politikasında ABD'den daha geniş inisiyatif elde etme istediği, var olanı daha da geliştirme hesabında olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. ABD'nin genel olarak bir gerileme sürecine girdiğini, Irak ve Afganistan'da pek başarılı olmadığını, bunun genel "global" gerilemeye eşlik ettiğini değerlendirmektedirler. Bundan dolayı bu aşamada tezkerenin politik ve psikolojik bir üstünlük, ek bir manevra olanağı ve güçlendirici etken gördüğünü biliyorlar.

Bir yanda "açılım süreci" ile ilgili tartışmalar yapılıyor, öte yandan Güney Kürdistan'a askeri operasyon gerçekleştirmek için istenen yetki tezkeresi Meclis'te onaylandı. Bu ikisi çelişkili mi? Ya da egemen cephedeki güç ilişkileri ve "iktidar çekişmesinin" bir yansıması mı?

İkinci sorunun "evet" olarak yanıtlanması son derece zorlama bir yaklaşım olur. Kuşkusuz egemen cepheye hatırı sayılır bir çekişme var. Ancak Kürdistan sorunu ve bu konudaki resmi çizgi ve kurumlaşma söz konusu olduğunda bu çekişme ve çelişkiler geri plana düşer, hatta "önemsizleşir". Resmi çizgi ve yapılanma, aslında neredeyse "tanırsal" bir tabu niteliğini kazanmış ve her kesimi, daha doğru bir ifadeyle devletin kendisini, bütününe teslim almıştır. Bu, kurumlaşmanın özünden, kuruluş felsefesinden ve devletin ve toplumun hemen hemen bütün dokularına nüfuz etmesinden kaynaklanan bir durum...

Güneye askeri operasyon yapabilme yetkisini içeren tezkerenin istemi ve kabulü, kuşkusuz, salt bu genel durum ve yapıyla açıklanamaz. Öncelikle vurgulamamız gerekir ki, öteden beri tartışılan açılım süreciyle son tezkereye onayı birbirinin karşıtı değil, tersine birbirini tamamlayan genel Kürdistan ve Ortadoğu politikasının birer parçalarıdır. Yani ortada bir çelişki değil, tamamlama, bütünleme ve güçlendirme durumu var...

Bu, hem politikanın özü ve esaslarıyla ilgili bir durumdur, hem de taktik beklentiler ve hesaplar bakımından böyledir.

Güneye operasyon yapabilme yetki tezkeresini, dar anlamda PKK'ye karşı operasyon yapabilme yetkisi olarak okumak son derece daraltıcı bir yaklaşım olur. Bu var elbette, ancak sıradan bir parçası ve daha doğrusu bahanesidir. Egemen cephenin yazar-çizerleri bile "25 yıldan fazla bir süredir bu yol deniyor ve başarısız olduğu, en azından çözüm getirmede ırtadadır, buna rağmen ordu, neden bu konuda ısrarlı ve hükümet de tereddütsüz bu istemlerine onay verdi", biçiminde değerlendirmelerde bulunmaktadır. Evet, bu askeri yöntemlerin başarısız olduğu ve askeri hedeflere varmada sonuç itibarıyla işe yaramadığı bilinmektedir. Ancak, bu operasyonların ve onun kaynaklandığı politikanın temel hedefinde dar anlamda PKK'yi askeri açıdan yenilgiye uğratmak yok ki! Askeri araç ve tehditler, geniş bir politikaya ve politik hedeflere oturmaktadır.

Hatırlanacağı gibi 2006 Kasımı'nda Washington'da

sağlanan mutabakat, TC'ye Güney Kürdistan ve onun üzerinden Irak üzerinde çok önemli politik avantajlar getirmiştir ve hatta bununla TC'ye yeni bir rol yüklediği de sık sık tekrarlanmaktadır. Daha önce yaptığımız bir değerlendirmede "Güney Kürdistan dağlarına yağdırılan bombaların ve askeri operasyonların hedefinde Güney yönetimini teslim almak ve kendisi için kabul edilebilir ölçülere çekmek vardır. Son üç yılın gelişmeleri bunu sürekli doğrulamaktadır. Bu tarihten sonra Güney Yönetimi kendi geleneksel sınırlarına çekildi, Kerkük sorunu bilinmezliklere terk edildi..."

Hiş kuşku yok ki, TC, bu alanda kazandığı mevziyi, terketmek istemez. Bugün Meclis'ten geçen tezkerenin, en temel nedeni ve dürtükleyeni budur! Yani Güney üzerinde sağlanan ve kazanılan politik ve psikolojik mevzi ve olanakları korumak, kendileri açısından temel önemde bir olgudur!

TC'nin Güney üzerinden Irak ve bölge politikasında ABD'den daha geniş inisiyatif elde etme istediği, var olanı daha da geliştirme hesabında olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. ABD'nin genel olarak bir gerileme sürecine girdiğini, Irak ve Afganistan'da pek başarılı olmadığını, bunun genel "global" gerilemeye eşlik

ettiğini değerlendirmektedirler. Bundan dolayı bu aşamada tezkerenin politik ve psikolojik bir üstünlük, ek bir manevra olanağı ve güçlendirici etken gördüğünü biliyorlar. Bu, öteden beri Ortadoğu ve Kafkaslar'da oynadıkları "etkin politikalarına" da denk düşmekte ve onun bir gereği olmaktadır.

Açılım süreciyle ilgili bağlantısına gelince: Açılımın kendisi, Kürtleri oyalama ve dinamik unsurlarını tasfiye sürecine alma özüne sahiptir. Yani ciddi ve tutarlı bir reform paketiyle de karşı karşıya değiliz. PKK'yi silahsızlandırmak ve silahlı unsurlarını tasfiye etmek için gerekli yasal düzenlemeleri yapma sürecinde "sınır dışı" operasyon yapma yetkisini elde etmenin taktik açıdan önemli güç kazandıracaklarını umuyorlar. "Elimiz daha da güçlenir" hesabıdır bu...

Dolayısıyla ortada bir kanadın veya bir kurumun değil, bir devlet politikası var, devletin resmi çizgiye uygun bir refleksi var...

TC konusunda yanlış bir bilince sahip olanların bu son gelişmeleri görmesi ve buna göre sonuç alıcı politikalar geliştirmeleri mümkün değildir. Yaptıkları da bu...

6 Ekim 2009

Meclis sınır ötesi tezkerenin süresini uzattı...

Kürt halkına yönelik savaş tehditleri sökmeyecek!

Sınır ötesi operasyon yapma süresinin 1 yıl daha uzatılmasını öngören tezkereye 6 Ekim günü meclisten geçti. Tezkereye, DTP milletvekilleri ve Ufuk Uras dışındaki bütün partilerden milletvekillerinin oy birliği ile kabul edildi. Tezkeresinin birlikte Güney Kürdistan'daki PKK'nin askeri varlığına yönelik bir askeri harekate her an başvurulabilecek. Bu Kürt halkına yönelik bir askeri tehdit demektir.

"Kürt açılımı"ndan söz edildiği bir dönemde yapılan bu hamle, açılımın ne olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Açılımla amaçlanan Kürt halkı üzerindeki baskı ve eşitsizliklere son vermek değildir. Amaç, Kürt halkını silahsızlandırmak, mücadele direncini kırmaktır. Amaç Kürt sorununa çözüm bulmak değil, Kürt ulusal mücadelesini tasfiye etmektir. Sınır ötesi operasyon tehditiyle Kürt halkı bu tuzağa itilmeye çalışılmaktadır. Böylelikle Kürt halkına, ya tasfiyeyi kabul edersin ya da ölümlerden ölüm beğenisin denilmektedir.

Bu tezkereye Kürt sorununda düzenin çözüm niyetinin olmadığını gösteriyor. Bunu adeta ilan ediyor.

Kürt halkı bu tehdite boyun eğmeyecektir. Çünkü bugün uzatılan bu sınır ötesi operasyon tezkeresi, ilk kez meclisten geçtiğinde sınırı geçen ordu Zap batağına saplanıp kaçarcasına geri dönmüştü. Bu nedenle, bu tür tehditler Kürt halkının mücadele direncini kırmak bir yana onu ancak güçlendirir. Bu tezkereye çözüm aldatmacasının ne olduğunu göstermek dışında bir işe yaramayacaktır.

İşkenceciler korunuyor, işkenceye uğrayan çocuklar cezalandırılıyor

Baskı ve zor burjuvazinin egemenliğini koruyabilmesi için yegane araçlardan biriyken ve Türk sermaye devleti bu aracı en pervasız biçimde kullanırken neredeyse her gün farklı biçimlerde gelen işkence haberleri de eksik olmuyor. Mayası şiddetle karılmış sermaye devleti de doğal olarak işkencecilerini kollayacak, onların işlerini yapabilmesi için uygun şartları oluşturacaktır.

Keza, Kürt halkının özgürlük mücadelesini sürdürdüğü ve emekçilere sömürünün en ağır biçimde dayıtıldığı bu coğrafyada sermaye devleti için baskı ve şiddet kaçınılmaz bir hal alıyor. Emekçilerin başından cop eksik edilmiyor, kardeş Kürt halkına yönelik sistematik imha politikası yürütülüyor. Bu kapsamda 13 yaşında Uğur Kaymaz'ın bedenine kurşun boşaltanları aklayan zihniyet, aynı biçimde bir halkın özgürlük mücadelesi için bu düzenin kolluk güçlerine taş sallayanları da en ağır biçimde "yargılıyor". Bu cüreti gösterenlerin lise öğrencileri olmaları da onlara uygulanan işkencenin dozajında bir şey farketmiyor. Zira, genç olanlarımızın mücadele içinde olmaları sermaye devletini daha da korkutuyor, daha da saldırganlaştırıyor.

Bunun son örneği katıldığı gösteride polise taş atan iki lise öğrencisine hem "terör örgütü üyeliği" hem de "devlet malına zarar vermek"ten dava açılırken, çocuklara işkence yapan askerler hakkında soruşturma açılması talebinin valilik engeline takılmasıdır.

Taş atan çocuklara işkence!

Mardin'de katıldıkları eylemde iki lise öğrencisi için polise taş attıkları iddiasıyla "silahlı terör örgütüne üye olmak" ve "terör örgütü propagandası yapmak" suçlamasıyla toplam 15 yıl ceza istendi. İki lise öğrencisi 10 Haziran 2009'da davanın görüldüğü Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nden, Mardin E Tipi Kapalı Cezaevi'ne götürülürken, cezaevinin ring aracında, "slogan attıkları", "görevli askerlere hakaret ettikleri" ve "türkü söyledikleri" gerekçesiyle askerler tarafından dövüldü.

Mardin İnsan Hakları Derneği'nce hazırlanan raporda, iki lise öğrencisinin maruz kaldığı muamele çocukların ağzından şöyle anlatıldı: "Cezaevine doğru yola çıktık, ring aracında iken şarkı söyledik. Bu sırada görevli askerler kapıya vurarak 'Siz teröristsiniz, siz Ermenisiniz' şeklinde hakaret ettiler. Mardin Cezaevi'ne girdiğimizde bizi ring aracında 15 dakika beklettiler; diğer tutukluları indirdikten sonra ring aracının kapısı açıldı. 'Niye rahat durmuyorsunuz?' dedikten sonra ellerimiz kelepçeli olarak ring komutanı tarafından dövülmeye başlandık. Vücutumun çeşitli yerlerinde yaralar oldu. Cezaevinde suç duyurusunda bulunduk. Adli Tıp'a çıkarıldık. Ancak bize herhangi bir rapor verilmedi." Mağdur P. İ.'nin beyanı ise şöyle: "Ring aracında ellerimiz kelepçeli halde dövüldük, sırtımda ciddi yaralanma oldu. Adli Tıp'a çıktık. Ancak bize rapor verilmedi."

İHD'nin hazırladığı raporda şiddete maruz kalan öğrencilerden P. İ.'nin sağ elinde, boynunda, ayak bileklerinde ve sırtında yara izi olduğu, M. Ö.'nün ise, sol bacağının alt kısmında ekimoz izi, sırt kısmında morarma izlerinin olduğu, boğazında yara izi olduğu

ifade ediliyor.

İşkenceciler korunuyor, işkenceye uğrayanlar cezalandırılıyor!

İşkenceye maruz kalan çocuklar, kendilerini döven işkenceciler hakkında soruşturma açılmasını beklerken, kendilerine, cezaevindeki ring aracının boyasını kazıdıkları gerekçesiyle 10 Temmuz 2009 tarihinde "kamu malına zarar verme" suçlamasıyla dava açıldı. Bu suçtan kaynaklı çocuklar hızlıca Mardin 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanmaya başlandı.

İşkenceci askerler hakkında yapılan suç duyurusu ise, olayın üzerinden dört ay geçmesine rağmen valiliğin karara bağlamaması nedeniyle hâlâ sonuçlanmadı.

Zaman aşımına uğrayan davalar sonucu düzenin işkencecilerini, katillerini akladığı düşünüldüğünde, çocuklara alelacele açılan dava da bir sınıf tutumunu ifade ediyor.

"İkinci sınıf vatandaş mıyız?"

Lice'de katledilen Ceylan'ın annesi soruyor: "Biz ikinci sınıf vatandaş mıyız?"

Ceylan ve ailesi bu coğrafyada varlığı kabul edilmeyenler. Kendi kimliklerini korumakta ısrar ettikleri, Kürt olduklarını yüksek sesle dillendirdikleri ölçüde de katledilmeleri "vacip" olanlar.

Ceylan'ın yaşamını yitirdiği Kürdistan'da analar daha ergenliğine dahi ulaşamayan çocuklarını toprağa vermek zorunda bırakılıyor.

Uğur'un annesi, Uğur'un bedenine boşaltılan kurşunların ardından terliklerini toplamıştı yerden. Kürdistan'da terör estiren kolluk güçlerine taş atan çocukların anaları her görüş günü cezaevlerinin yolunu tutuyor.

Ceylan'ın annesi de yavrusunun cesedinin parçalarını taşıyor; çünkü onun yaşadığı yerde savcı ve doktorlar can güvenliği olmadığı gerekçesiyle, Ceylan'ın hergün koyun otlatıldığı yerlere gitmeye yanaşmıyor. Halbuki Ceylan bu "güvensiz" bölgede oyun oynuyor.

"İkinci sınıf vatandaş mıyız?" diye soruyor Ceylan'ın annesi, çünkü Ceylan'ın otopsisini yarı açık kulübede savcı denetiminde bir doktor, hastane temizlikçisi ve adliye görevlisi yapıyor. Çünkü olay yerini incelemeye Cumhuriyet Savcısı ancak üç gün sonra teşrif ediyor.

Ceylan'ın abisi, "Devlet örtbas etmesin. Kürt kızı olduğu için mi değeri yoktur?" diyor. Çünkü Uğur'un katillerini aklayanların, Ceylan'a Tapantepe Komando Taburu'ndan açılan ateşi de örtbas etmeye çalıştıklarını biliyor. Nasıl ki "bölgenin özellikleri" gerekçe gösterilerek eylemcilere kurşun sıkanlar hala görev başındaysa, "terör" bölgesinde, seferberlik halindeyken yapılan bu "hata"lar da "Türk devletinin bölünmez bütünlüğü" için önemsizleştiriliyor.

Ceylan'ın annesi, "Kızımın suçu neydi? Niye bizi sahiplenen olmadı? Niye bizim acımızı kimse paylaşmadı. Biz ikinci sınıf vatandaş mıyız?" diye soruyor.

Burjuvazi hüküm sürdüğüce bu coğrafyada yaşayan analar Türkçe, Kürtçe, Zazaca, Ermenice ağıtlar yakmaya devam edecek. Daha birçok çocuk Kürt oldukları için küçük yaşta ölümle tanışacak.

Yine Avcılar, yine polis terörü!

Polisi geniş yetkilerle donatan, yargısız infazların, işkencelerin ve dayağın yolunu düzleyen yasal düzenlemenin ardından yaygınlık kazanan polis devleti uygulamalarına bir yenisini daha ekledi.

Polis terörünün yaşandığı yer, 21 Kasım 2007 tarihinde polis tarafından göğsüne yediği tekme sonucu yaşamını yitiren 26 yaşındaki Feyzullah Ete'nin katledildiği yer olan Avcılar'dı.

Ete'nin katlediliş öyküsü gibi bu olay da Avcılar'da bir parkta yaşandı. Avcılar sahilinde bulunan Mustafa Burcu Parkı'nda 3 Ekim gecesi 23.30 sularında Aydın Üniversitesi İngilizce mütercim-tercümanlık bölümü öğrencisi 21 yaşındaki Güney Tuna arkadaşlarıyla içki içerken motosikletli polis ekiplerinin uyarısıyla karşılaştı. İçki şişelerini kaldırmalarını ve parkı terketmelerini isteyen polislerle gençler arasında tartışma yaşandı.

Güney Tuna, aldığı yumruk ve tekme darbeleriyle yere yığıldı. Olay yerine gelen Avcılar Merkez Karakolu'na bağlı otomobile bindirildi. Araçta ve götürüldüğü karakolda da dövüldü.

Güney Tuna'nın babası Cengiz Tuna, "Sen bana nasıl diklenirsin deyip alıp çocuğu yere itiyorlar ve olay büyüyor. 10 tane polis meydanın ortasında oğlumu çok ciddi darp ediyorlar" diyerek oğlunun maruz kaldığı polis terörünü aktardı.

Oğlunun durumuna ilişkin bilgi almak için karakolu arayan Cengiz Tuna, "GBT'sine baktık, bırakacağız" cevabıyla karşılaştı. Baba Cengiz Tuna, karakoldan çıkarken bacağında ve diz kapağında ağrı hissedilen Güney Tuna'yı Bakırköy Dr. Sadri Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne götürdüğünü, burada sol diz kapağı ile sağ fibula kemiğinin kırık olduğunun ortaya çıktığını, çekilen tomografide de beyininde kanama tespit edildiğini söyledi.

Mücadele Postası

Sel katliamına “kan parası”

Geçtiğimiz ay İstanbul’da yaşanan sel felaketinde katledilen 8 kadın işçinin ailesine kan parası teklif edildi.

Pameks patronu ile beraber kadın işçilerin ölümlerinden sorumlu olan “servis” şirketi, işçileri mal olarak gördükleri anlayışlarını bir kez daha dışa vurdu. Nasıl ki, Pameks patronu üç kuruş az para vermek için işçilerin minübüs kasasında taşınması için anlaştıysa, “servis” şirketi de hukuksuz bir biçimde bu insanlık dışı uygulamaya ortak olmuştur. İşçilerin katledilmesinin sorumlusu Pameks patronuyla beraber servis şirkettir.

Hayatını kaybeden kadın işçilerin ailelerine teklif edilen kan parası ise 60 bin TL. Patronların, işçi ve emekçilere biçtiği değer sadece 60 bin TL.

Emekçilerin yoksulluğundan faydalanan patronlar, kendileri için cüzi bir miktar olan meblağlarla paçayı sıyırmak derdinde. Sigortasız, güvencesiz, günlüğü 25 TL’ye çalışan işçiler gece mesailerine kalıyor, 23.00’e kadar çalışıyordu. Aileleri için Cumartesi ve bazen de Pazar günü çalışan, işsizler ordusunun devasa boyutlara ulaştığı bu süreçte işçi kadınlar azgın sömürüye rağmen düşük ücretlere razı oluyordu.

İşte, 8 kadın işçinin ailelerinin içinde oldukları zor durumdan faydalanmak isteyen servis şirketinin patronuna, ailelerin cevabı ise “Bu paranın 10 katını dahi verseler acımız kapanmayacak” oldu. Parayı almayı reddeden ve bu iğrenç teklifi basına yansıtan aileler böylelikle patronların insan hayatına değer vermediğini, tek dertlerinin kendi kârları ve yaşamları olduğunu bir kez daha gösterdiler.

Ailelerin davaya müdahil olması, bu işin sorumlularının daha ağır cezalarla karşı karşıya kalmasını sağlayacak.

Eğitim-Sen’lilerden çıplak ayaklı yürüyüş

Eğitim-Sen, eğitim emekçileri ve öğrenciler için ücretsiz ulaşım hakkı talebiyle 3 Ekim günü çıplak ayaklı bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Taksim Tramvay Durağı’nda toplanan Eğitim-Sen’lilere çeşitli gençlik örgütleri ve veliler de destek verdi. Eylemde, IMF-DB direktifleri doğrultusunda ulaşım, sağlık ve barınma hakkının gaspedilmesi ve İstanbul’da gerçekleştirilen IMF-DB toplantıları da protesto edildi.

“Parasız, bilimsel, laik eğitim haktır engellenemez!” pankartının açıldığı yürüyüş Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasıyla devam etti.

Açıklamada, özellikle ulaşım alanında yapılan düzenlemelerin halkın ihtiyaçları ve talepleri doğrultusunda yaşama geçirilmediği belirtildi.

Açıklamada ayrıca, toplu taşıma ücretlerine yapılan zamlar, özelleştirmeler ve rant amaçlı yapılan ulaşım yatırım projelerinin ulaşım hakkı mücadelesini zorunlu kıldığı ifade edildi.

İldemir’in yaptığı açıklamada kamusal hizmet üreten kesimlerin kamu ulaşım hizmetinden ücretsiz yararlanması talep edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kayıp yakınları suskun kalmıyor

Kayıp yakınları, kayıpların bulunması ve sorumluların yargılanması için gerçekleştirdikleri oturma eylemlerine devam ediyorlar.

3 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde 236. kez bir araya gelen kayıp yakınları, 4 Nisan 1984’te gözaltına alınan ve haber alınamayan Nurettin Öztürk’ün kaybedilmesinde sorumluluğu olanların yargılanmasını istedi.

Kayıpların resimlerinin taşındığı oturma eyleminde basın açıklaması Bandista müzik grubu adına okundu.

Yapılan açıklamada, hiçbir ordu mensubunun insanlığa karşı işlenen suçlardan sorumlu tutulmadığını ve şimdiye kadar ne asker ne sivil mahkemelerde kayıplar konusunda kovuşturulmaya uğramadığını belirtti.

4 Nisan 1984’te Ankara’da arkadaşının evinde gözaltında alınan Nurettin Öztürk’ten o günden bu yana haber alınamadığının belirtildiği açıklamada, gözaltı sırasında yan hücrede bulunan bir tutuklunun Öztürk’ün gördüğü işkencelere tanıklık ettiği ifade edildi.

Öztürk’ün kaybedilmesinden dolayı Kenan Evren ve beşli çetenin yargılanmasının istendiği açıklamada, eylemciler işkencecilerin ve katillerin cezalandırılmaması karşısında suskun kalmayacaklarını vurguladılar. Eylem, Bandista’nın, Cumartesi Anneleri için yazdığı bir şarkıyı söylemesinin ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İMP’de sözlü saldırı!

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları olarak, içerisinde TMMOB tarafından 14-15 Kasım’da gerçekleştirilecek olan Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı’nın çağrısının ve programının da yer aldığı broşürlerimizin dağıtımını yaparken 2 Ekim Cuma günü Tepebaşı’nda bulunan İstanbul Metropolitan Planlama’da (İMP) güvenlik görevlilerinin ve İMP yönetiminin sözlü saldırısına ve tehditlerine maruz kaldık.

Broşürlerin izinsiz dağıtıldığını, böyle bir hakkımızın olmadığını söyleyen yönetimden bir kişi dağıtımını engellemeye çalıştı. Bu engellemelere karşı çıktığımız zaman da güvenlik görevlilerine dönerek “gerekeni yapın” şeklinde tehditkar cümleler kullanmaktan geri durmadı. Yapılan bu sözlü tacizlere karşı TMMŞP olarak çevrede toplanan İMP çalışanlarına yüksek sesle durumu teşhir eden ve kurultayın çağrısını yapan konuşmalar yapıp dağıtımımıza devam ettik. Güvenlik görevlileri tekrar gelip polis çağırabileceklerini söyleyerek faaliyetimizi engelleme girişimlerinde bulundular. TMMŞP olarak polisi çağırabileceklerini ancak dağıtımımızı sonlandırmayacağımızı söyledik. İMP çalışanlarının çıkışı bitene kadar dağıtımımızı sürdürdük ve İMP önünden ayrıldık.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 ESKİŞEHİR

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**14 yaşındaki Ceylan Önkol
Tabantepe Taburu'ndan
atılan havantopu ile
katledildi!**

Kirli savaş sürüyor...

**Çocuk katili devlet
hesap verecek!**